

НЕДЕЉНЕ НОВИНЕ **крагујевачке**

Година VI, Број 257

Излазе четвртком

Цена **70** дин.

www.kragujevacke.rs

8. мај 2014. године

ISSN 1821-1550

9 771821 155019

НЕБОЈША АРСЕНИЈЕВИЋ, ДИРЕКТОР КЛИНИЧКОГ ЦЕНТРА

Нити се хвалим, нити кудим

НЕБОЈША ЗДРАВКОВИЋ,
„ПОКРЕТ ЗА НАШ ГРАД“

Избрали смо свој
пут

МАУРИЦИО ПАНИЦО,
ИТАЛИЈАН ИЗ КРАГУЈЕВЦА
Оца довео *Фијат*,
сина задржао

ЛОКАЛПАТРИОТСКИ
ФОТО КВИЗ НА „ФЕЈСУ“
Упознај Крагујевац да
би га више волео

РАДИША МИНИЋ
РАЛЕ - УМЕТНИК ГРАВИРАЊА
Инспирисан вером и
лозом Немањића

СТРАНА 4

СТРАНА 9

СТРАНА 13

СТРАНА 18

Dvosobni stanovi i stanovi na 5. i 6. spratu za samo 833 evra/m² + PDV.
SAMO 833 €/m² +PDV
GRATIS-
mesto

SMALLVILLE
KRAGUJEVAC
Prodaja i informacije: +381 34 635 2641
info@smallville.rs, www.smallville.rs

ФИЛИГРАН
ЗЛАТО - СРЕБРО
ВАНАТСКО ДВОРИШТЕ - ПЕШАЧКА ЗОНА - КРАГУЈЕВАЦ

AUSPUH SERVIS
PRODAJA I UGRADNJA
ORIGINALNIH
IZDUNVNIH SISTEMA
IMASAF
KeilerAuto
M. BLAGOJEVIĆA 55
362 557, 064 122 9 240

Reciklaža kertridža i tonera
dobar kertridž
mir u kući
Refilm
Karadordeva 51, www.refilm.com
Tel. (034) 33 77 98 (034) 34 01 03 (064) 287 64 60

OLYMPIC TRAVEL
034/33 57 37
www.olympic.rs
SPECIJALNE PONUDE
JEDAN PLAĆA,
DVOJE PUTUJU!!!

Ни 'леба ни игара

Упрограму овогодишњих ђурђевданских свечаности није било концерата „за широке народне мase”, на отвореном, испред зграде градске Скупштине. Претходних година овде се три дана заредом певало и ђускало уз музику естрадних звезда, ред народа, ред забавњака. За рају бешплатан провод, али све на рачун градског буџета, уз прикривање одјавности колико се који забављач „опарио” за Дан Крагујевца.

Ове године, сем што су изостали концерти, није било ни објашњења из градске управе зашто је, кад поистаје хлеба, нестало и игара. Уосталом, шта има и да се објашњава када је и неупућенима јасно да би неколико десетина хиљада евра „на музику” у овој беспарици било сумндо трошење.

Међутим, није примећено да су Крагујевчани нешто и зажалили зато што није било ђурђевданске свирке. Јесу скапирали да је забава изостала, али кад морaju да се одричу много животнијих ствари, онда им ни масовне журке на градској „ливади” ни су нешто без чега се не може.

А можда је овогодишњи изостанак ђурђевданске забаве (због немања паре) добра прилика да се заувек прекине са овом практиком, и онда када евентуално дођу нека боља времена. Паметније је да концерти популарне музике буду комерцијални, ко их воли нека купи карту парана из свог цепа, нека се на свој рачун забавља, јер за буџетске паре и онако увек има начина да се паметније потроше.

Мук напредњака

Шта је са крагујевачким напредњацима? Тачније, са Градским одбором Српске напредне странке? Као да је, далеко било, прешао у илегалу. Још од ванредних парламентарних избора нема страначких саопштења за јавност, нема уобичајених конференција за новинаре, а на званичном сајту партијске организације у Крагујевцу последња „локална вест” носи датум 17. март 2014. године.

Тада је, дан после изборног тријума, Градски одбор СНС-а „ позвао градоначелника Крагујевца Верољуба Стевановића да схвати про мењену политичку реалност и по сле другог узастопног изборног пораза поднесе оставку”. Од тог 17. марта до данас, дакле педесетак дана, траје мук.

Непосредно пред мартовске изборе, кад је у Крагујевац током кампање на кратко „скокнуо” Александар Вучић, прострујао је абер да је овдашњи Градски одбор странке распуштен. То, међутим, није ни потврђено, ни демантовано, а једи-

ни симптом који указује да можда нешто није у реду је - неоглашавање крагујевачких напредњака.

Једино се сада у понедељац, 5. маја, на страначком сајту појавила једна изјава Радомира Николића, али из функције председника Извршног одбора СНС, мада је он још од 2011. и председник Градског одбора напредњака у Крагујевцу. У тој информацији, насловљеној са „Нови талас промена”, Николић одговара на питање (не наводи се ко га поставља) које гласи: „Прошло је скоро годину дана од када је распуштено готово 30 градских и општинских одбора СНС широм Србије, а затим су у тим местима успостављена и поверишишта. Колико је, из данашње перспективе, то била добра одлука?

За ову прилику није битно шта је он одговорио, али ни у питању ни у одговору Одбор у Крагујевцу се, нити „препознаје”, нити помиње. Баш енigmatisch! А можда све и није ништа забрињавајуће. У Београду ради све „к'о подмазано”, тако јављају престонички медији.

Баш - по немачки

Крагујевац је, без дилеме, међу оним српским градовима који се с разлогом сврставају у највеће транзиционе губитнике. Јесте долазак „Фијата” нешто „повојио ствар” и хвала свешињем што се он створио овде, али Ита-

лијани, са све својим компоненташима, нису могли (нити и сада могу) да надоместе све друге минусе који су начињени пре свега лошим и неуспешним приватизацијама.

На срећу, постоји још једна светла тачка, која се зове компанија

Карикатура: Горан Миленковић

„Мегле”. Она је већ препознатљива у Србији по производима од млека, а сви су изгледи да ће постати на овим просторима још препознатљивија.

Можда би се сад могло рећи да се у овој прилици десио добар „сплет оконости”. Наме, још од 1954. године у Крагујевцу је радила млекара „Младост”, али као друштвено предузеће, кад је кренула вражја транзиција, и она је морала да се приватизује. На аукцијској продажи 2004. године млекару је купио извесни Љубичић (ко би му се сада сетио имена) и кренуло је број и сигурно пропадање предузећа. Са за-кашњењем, али „у последњи час”, Агенција је раскинула приватизацију и крагујевчка млекара се нашла у процену - ближа банкроту него опстанку.

А онда је, што бисмо ми рекли, сам Бог послao познату компанију која се зачела још 1887. када је Јозеф Антон Мегле, деда данашњег власника Тонија Меглеа, основао малу фабрику сира у Васербургу по-

ред Минхена, да преузме посрнулу „Младост”. Године 2011. потписан је званични уговор и од 13. јула исте године „Младост” постаје „Мегле Србија” д.о.о.

Од тада је немачки партнери инвестирају скоро десет милиона евра и то у повећање производних капацитета, откуп сировина, у машинска постројења, реконструкцију објекта, магацин готових производа. Сада из погона у Крагујевцу излази око шездесет производа, од дуготрајног млека, јогурта, сирних намаза, павлаке за кување, до специјалитета за сладокусце, попут чоколадног млека са укусом јафа кекса.

За „Мегле” ће и ова година бити развојна и ивестициона. Директор фирме у Крагујевцу Бранимир Богдан недавно је за Танјут изјавио да су улагања 2014. планирана на два и по милиона евра, а посебно је наглашио спремност да се финансијски подрже фармери у Шумадији и Србији.

„Од када смо дошли на тржиште Србије, имамо константан раст, та-

ко да смо 2013. годину завршили са више од два пута већом производњом и продајом у односу на период пре куповине крагујевачке млекаре”, рекао је Богдан.

Осим у Србији, „Мегле“ своје производе сада продаје у Црној Гори и Босни и Херцеговини, а амбициозни планови предвиђају да се од ове године крене на тржишта Европске уније и Русије. На корак су од добијања „извозног броја” за овај тржишни прдор. Тим поводом директор Бранимир Богдан каже:

„Све моје колеге, а „Мегле“ послује у више од педесет земаља света, одушевљени су традиционалним српским производом - паприком у павлаци. То је разлог због којег верујем да ће се сигурно појавити на полицама трговинских центара широм Европе”.

Није изводљиво, али симболично нека будућа вест могла би да гласи: Сваки „фијат” који крене „преко гране” обогаћен је пакетом кантица са паприком у павлаци.

energetski efikasna stolarija

Da li ћete i naredne zime grejati ulicu?

aplikacija za obračun
uštede energije i novca

suncemarinkovic.com 034/ 330 870

Житопродукт

Крагујевац, Војводе Путника 70
Телефони: 034 370 303
370 215, 370 072, 370 135, 370 192
zitoprodukt@nadlanu.com

Брашно по производничким ценама

Производничке цене, гарантовани квалитет белог, лиснатог, печеног, замрзнутог пецива

Све врсте хлеба и пецива у нашим објектима: ТЦ Аеродром, Мала пијаца, код улаза у Житопродукт, у кругу Заставе, у Улици Драгослава Срејовића 5

Просвета и здравство, две области од виталног значаја за државу, до сада нису имали разлога да се буне јер су им плате биле далеко испод цензуса за опорезивање. Ускоро ће им се много рада исплаћивати умањеном „црквицом“, па ће, свакако, негодовати

Hачин на који је премијер Александар Вучић већ првог дана ступања на дужност „обрадовац“ запослене у јавном сектору понајвише личи на секвенцу из „Тесне коже“, у којој Димитрије Пантић од директора Шојића добија потврду да неће још дugo бити млађи референт, али уместо унапређења добија отказ. Тако ће од следећег месеца солидарни порез на зараде веће од 60.000 динара, на који су кукали они чији је послодаљац држава, бити укинут, али ће зато плате свима бити скрсане за 10 одсто.

Солидарни порез је, као главна мера штедње, уведен пре пет месеци. Уредбом Владе сваки динар зарађен преко 60.000 динара опорезова се са 20 одсто, док је од износа већег од 100.000 држава узимала четвртину.

Против ове одлуке најгласније су негодовали синдикати здравства, тачније лекари. Наиме, уместо да за ноћна дежурства, рад викендом и након радног времена буде награђени, најобразовањи део здравствених радника плаћају је глобу.

Просветари нису имали разлога да се буне, јер су њихове зараде далеко испод прага за опорезивање. Славица Марковић, директорка Прве крагујевачке гимназије, једна је од ретких међу запосленима у овдашњим основним и средњим школама која је до сада плаћала солидарни порез. Захваљујући директорском месту и чињеници да у просвети ради три деценије њена плата премашује 60.000 динара за непуне две стодинарке, па већ пет месеци од сваке исплате држави уредно враћа 35 динара. Од наредног месеца неће више бити „усамљена“.

■ Просвета на ивици беде

Снижавање зарада у јавном сектору би, према проценама министра финансија Лазара Костића, требало да уштеди државној каси око 20 милијарди динара. Идеја је да основице зараде свих запослених „под државе“ буду смањене за 10 одсто, а опорезивање ће избеги само они који већ раде за минималац.

Прави ефекти ове мере, чије се ступање на снагу очекује већ наредног месеца, видиће се, како тврди

СМАЊЕЊЕ ПЛАТА У ЈАВНОМ СЕКТОРУ

Опорезивање памети

У ПРОСВЕТИ ЋЕ МАЛЕ ПЛАТЕ БИТИ ЈОШ МАЊЕ

Запослени у Клиничком центру	Износ зараде
Медицински техничари	35.000 – 40.000 динара
Медицински техничари са вишом спремом	око 43.000 динара
Лекари	95.000 динара и више

Запослени у Дому здравља	Износ зараде
Медицински техничари	30.000 – 35.000 динара
Лекари	60.000 динара

Запослени у просвети	Износ зараде (просек)
Учитељи и наставници	44.000 динара
Директори школа	53.000 динара

министар, до краја године, до када би требало да буду уведени и платни разреди.

- То је сада у ресору министарке Кори Удовички, на тај начин ћемо знати колико прима и за коју врсту посла и онда плата неће зависити од политичких интенција, најављено је за једну националну телевизију министар финансија.

„Опорезивање памети“, тако су нову меру коју најављује Влада назвали синдикати запослених у просвети. По речима Милана Јевтића из Уније синдиката просветних радника, ова мера је скандалозна не само због чињенице да ће и овако мале плате запослених у основним и средњим школама бити смањене, већ што ће они са највишим зарадама практично бити мање опорезовани него до сада.

- У просвети, ако се изузму високошколске установе, готово да нема запослених чија је зарада већа од 60.000 динара, па до сада солидарни порез на нас није имао утицај. То

је скандалозно ако се узме у обзир да су запослени у образовању углавном људи са високом стручном спремом. Зараде просветних радника у Србији највише су у Европи. Наставници зарађују око 43-44.000 динара. Плате директора су за десетак хиљада веће, док пратеће службе добијају тек неколико хиљада више од минималца. Снижавање и овако ниских зарада је нешто са чиме не можемо да се помиримо, поготово што ће они чије су плате веће од 100.000 динара практично бити амнестирани.

Наиме, неко ко зарађује 150.000 динара до сада је плаћао порез 21.500 динара, а након ступања на снагу нове одлуке биће опорезован са 6.500 динара мање. Када се све сагледа, произилази да ће најгоре проћи они чије су плате мало изнад минималца, објашњава Јевтић.

По његовим речима, синдикати запослених у образовању неће седети скрштену руку уколико се пре новог опорезивања не уведе платни разреди.

- Ми већ годинама тражимо увођење платних разреда јер би то за нас значило и повећање зарада. Само у том случају пристаћемо на умањење од 10 одсто. Изговор да је овај порез смишљен због вишака у јавном сектору за просвету не важи. У просвети нема вишкова јер свака школа има онолико кадрова колико јој је потребно. Проблем просвете је запошљавање на „парче“, односно увођење новозапослених са непуним радним временом, каже наш саговорник.

Сва четири репрезентативна синдиката запослених у просвети склопила су договор о заједничком наступу у преговорима још пре формирања нове Владе. На који начин ће реаговати видиће се када одлука о новом опорезивању буде донета.

Лекари и медицински техничари, припадници још једног од сектора виталног за државу, такође

очекују „коначну пресуду“ нове Владе како би одлучили шта им је чинити. Синдикат медицинских сестара и техничара, један од репрезентативних здравствених синдиката, нимало није задовољан најавама које стижу од државних главаша, али још увек не припремају стратегију деловања.

■ Медицинари понижени

- Смањење зарада никоме не иде у прилог, а поготово сестрама и техничарима чије су плате и овако врло мале, ако се у обзир узме да је посла превише. Кадар са средњом стручном спремом у Клиничком центру са дежурствима и прековременим

Закону о раду и новим колективним уговорима, док је солидарни порез нешто изван наше моћи, али покушаћемо све, каже Предојевић.

У синдикату „Слога“ очекују договор са осталим синдикатима здравства и заједничку акцију. По речима Предрага Ђурића, председника овог синдиката, зараде лекара и медицинских техничара у Дому здравља још су мање него у Клиничком центру. Техничари сваког месеца добијају око 35.000 динара, док је плата доктора 60.000 динара.

- Ако је тачно да постоје јавне службе где се у просеку ради неколико сати, то за здравство не важи. Већина радника у здравству ради преко граница својих могућности, а лична примања су им, у односу на уложен труда и стручну оспособљеност, изузетно ниска. Додатно смањење и о-

У ЗДРАВСТВУ СЕ МНОГО РАДИ, ЗА МАЛО ПАРА:
СИНДИКАЛЦИ НЕМАЊА ПРЕДОЈЕВИЋ И ПРЕДРАГ ЂУРИЋ

ЛЕКАРЕ И СЕСТРЕ НЕ ЧЕКАЈУ БОЉИ ДАНИ

радом у просеку зарађује између 35 и 40 хиљада динара. Онима који имају вишу школу плате су око 44.000 динара, док лекари зарађују од 95.000 динара па навише. Основица за средњу стручну спрему је 30.000 динара, а за високу 65.000, објашњава Немања Предојевић из Синдиката медицинских сестара и техничара овдашњег Клиничког центра.

По његовим речима, синдикати запослених у здравству неће моћи

много тога да учине како би спречили смањење зарада.

- Наша струка је таква да немамо могућност да оставимо посао и изађемо на улице, али свакако нећемо ни равнодушно гледати шта се дешава. Већ смо послали захтев министарствима здравља, рада и финансија за отпочињање преговора. Сматрам да ћемо моћи да преговарамо једино о

вако ниских зарада изазвало би огромно незадовољство и даљи одлив стручних кадрова, како лекара, тако и средњег медицинског особља. Једино исправно решење за уштеду је да се укину непостојећа радна места у администрацији, а не да се узима новац од оних који заиста раде како би се и даље плаћали нерадници. Зато верујем да ћемо постићи договор са осталим синдикатима и реаговати чим видимо шта нам је то Влада припремила, каже председник синдиката „Слога“.

Не очекују, каже Ђурић, ништа добро је Влада одлуком да састанчи на Међународни празник рада, дан када се у целом свету празнује радничка борба, најсликовитије показала колико јој је стало до права за послених.

Марија ОБРЕНОВИЋ

НЕБОЈША ЗДРАВКОВИЋ, „ПОКРЕТ ЗА НАШ ГРАД“

Избрали смо свој пут

Покушаћемо да кроз нови програм развоја града окупимо не само друге политичке чиниоце, већ и људе који до сада нису били у политичким странкама, а који добро познају проблеме у областима којима се баве

Након неуспеха УРС-а на последњим изборима и формирања нове одборничке групе „Покрет за наш град - проф. др Небојша Здравковић“, као и издвајања 11 одборника из владајуће коалиције, успеши су разна нагађања о томе да ли је угрожена владајућа већина у крагујевачком парламенту и којим путем ће кренути некадашњи чланови Г17 плус.

О томе смо разговарали са Небојшом Здравковићем, лидером новог покрета, који објашњава да је су Уједињени Региони Србије у Крагујевцу све време функционисали као две одвојене организације и да је било очекивано да после изборног неуспеха 16. марта и оставке Млађана Динкића почну да разговарају о својим политичким путевима и будућности својих организација.

- Људи из некадашње политичке организације „Заједно за Шумадију“ били су мишљења да поново треба оживити ту организацију, с обзиром да је она утешена формирањем јединствене политичке странке Уједињених региона Србије. Ми смо избрали свој пут оснивањем „Покрета за наш град“, где ћемо покушати да кроз нови програм развоја

ја града окупимо не само друге политичке чиниоце, већ и људе који до сада нису били у политичким странкама, а који су активни у друштвеном животу града и који најбоље познају проблеме у областима којима се баве. Због тога је „Покрет за наш град“ отворен за све људе који својим идејама могу да допринесу даљем развоју града Крагујевца.

Да ли сте по иступању из јединствене одборничке групе разговарали са некадашњим коалиционим партнерима, пре свега са градоначелником, и какве сте одговоре добили?

Наравно. Разговарали смо и најавом избора и предочили идеју о оснивању „Покрета за наш град“ која је сада реализована. И две недеље пре него што је група формирана, такође смо поново разговарали лично са градоначелником, при чему смо му објаснили разлоге због којих то радимо. Практично, ово је консензус и ништа није урађено из лежа наших доскорашњих коалицио-

них партнера. Сада се око тога праве некакве теорије завере, али све је одрађено у договору. О томе сведочи и чињеница да смо на последњој скупштинској седници гласали за све предлоге, као и претходних шест година.

Да ли ће „Покрет за наш град – проф. др Небојша Здравковић“ и остати део владајуће коалиције и да ли ће потписати коалициони споразум са „Заједно за Шумадију“?

„Покрет за наш град“ је и даље део владајуће већине и у току је израда програма самог покрета. Након тога можемо причати о коалиционим споразумима са другим странкама, а наравно и са будућом странком „Заједно за Шумадију“.

Формирана је нова одборничка група, да ли намеравате да прерастете у политичку партију?

Децентрализација и регионализација представљају тековину модерне европске политике и ако смо већ избрали пут да Србија буде у Европској унији, онда треба размишљати и о модалитетима развоја свих делова Србије, а пре свега наше Шумадије. У перспективи, пошто ће један део програма „Покрета за наш град“ заузети свакако и даља борба за децентрали-

зацију и регионализацију Србије, можда наше мисли и буду окренуте ка стварању једне регионалне странке. Међутим, за сада је наше размишљање и делоњање искључиво везано за град Крагујевац, са циљем да Крагујевац, заиста, буде град будућности.

Да ли оснивање Покрета значи да сте дефинитивно окренули леђа УРС-у или имате друге планове?

Што се УРС-а тиче, ипак треба сачекати одлуку органа странке о њеној будућности. Ми смо свој пут избрали, а ако ме питате да ли ћемо сарађивати, ја ту могућност не бих искључио.

,, Ништа није урађено из леђа наших доскорашњих коалиционих партнера.

Сада се око тога праве некакве теорије завере, али све је одрађено у договору. О томе сведочи и чињеница да смо на последњој скупштинској седници гласали за све предлоге, као и претходних шест година

Најавили сте да ћете у кратком року, за месец-два, имати још пет нових одборника. На кога конкретно рачунате?

Нисам најавио да ћемо имати пет нових одборника, већ да је „Покрет за наш град“ отворен за сарадњу са другим политичким чиниоцима. То не значи да желимо неком да отимамо одборнике, већ је наша намера да кроз озбиљан програм окупимо све оне одборнике који сматрају да град треба да се развија у складу са постављеним програмским циљевима. Ми у Покрету знамо како је када се врши притисак на одборнике. Наши одборници су то прошли, али су остали јединствени, јер већ су у идеју Покрета. Ми и даље желимо да радимо за наш град и зато настављамо наше политичко деловање кроз „Покрет за наш град“.

Рекли сте да се са владајућом коалицијом не слажете око буџета и јавних предузећа. Какви су ваши ставови о тим питањима?

За разлику од концепта око кога смо се окупили 2012. године, формирањем постојеће скупштинске већине, данас град Крагујевац, а и сама Србија, функционишу под значајно изменjenim околностима. Економска ситуација у земљи је znatno teža, posle „Fijata“ nemaju većih investicija, najavljuje se smanjeњe plata, penzija, smanjena su transfervna средства градовима, a нарочито Крагујевцу. То се изискује нови приступ управљању буџетом града и функционирању јавних и јавно комуналних предузећа. Из тог разлога ми говоримо о консолидацији градског буџета. Потребно је одлучност да се спроведу озбиљне реформе, потребно је извршити ребаланс буџета који ће обухвати одређене прерасподеле у градском буџету. Град треба редовно да сервисира своје обавезе и зато се мора штедети на неким непотребним трошковима, а са друге стране, ипак, треба оставити и доволно средстава за подстицање подршке у области запошљавања, као и средства за одређена социјална давања.

Уколико дође до ребаланса буџета, а он је сасвим известан, а ви, претпоставимо, нисте задовољни предлогом, да ли се може десити да гласате против и тако изазовете скупштинску кризу, пошто без ваших гласова нема већине. Може ли се очекивати такав развој догађаја?

О томе сам већ разговарао са градоначелником и он ме је питao откуд то неслагање. Објаснио сам да

КОНСУЛТАЦИЈЕ СА ДИНКИЋЕМ

Чланство је очекивало да се нешто предузме

На питање да ли је контактирао са некадашњим лидером УРС-а Млађанином Динкићем отако се он повукао из политичког живота, Здравковић каже да је неколико пута разговарао са њим, као и са Верицом Калановићем и да им је рекао о томе шта планира даље да раде у Крагујевцу.

- Рекао сам да смо у незгодној ситуацији после његове оставке и да чланство очекује следећи потез. Обавестио сам их, такође, да размишљамо о формирању групе грађана, тако да је све било транспарентно и ништа нисмо крили, каже Здравковић.

Динкић је сматрао да треба још мало да се сачека, да се види шта ће бити са УРС-ом, што је и испоштовано месец дана после избора, али проблем је био што је чланство очекивало да се нешто предузме и због тога је овако урађено.

„ЗАЈЕДНО ЗА ШУМАДИЈУ“ ПОСЛЕ ИЗБОРА

Не одустају од децентрализације

СТВАРАЊЕ АЛТЕРНАТИВЕ САДАШЊОЈ ПОЛИТИЧКОЈ СЦЕНИ: ПОТПРЕДСЕДНИК СТРАНКЕ САША МИЛЕНИЋ

јрпресирањем и најобесправљенијем региону савремене Европе, трећа политичка партија у Србији. Међутим, у Београду, где је резиденцијално седиште моћи, одакле се ведри и облачи, али и где

је одлучујући резервоар гласова, УРС је сведен на занемарљиву величину која се уделом у бирачком телу више може мерити промилима, а не процентима, истакао је Миленић.

У странци најављују наставак борбе за деметрополизацију и интензивирање сарадње са цивилним сектором и невладиним организацијама. Као партнери, пре свега, виде некадашње чланице УРС-а, али не искључују ни друге опције које желе да створе алтернативу постојећој власти

Међутим, управо у таквим изборним резултатима за њих је откријена поука да београдизација друштва није само политичка, већ и демографска чињеница јер је метрополизација постала изборна волја грађана Београда. По Миленићевим речима, Београд је држава над државом која систематски експлоатише Србију и њен животни потенцијал и енергију и која ексклузивно наступа у њено име и узурпира јој право да се политички изрази.

Због тога је „Заједно за Шумадију“ решена да у овој новој политичкој реалности обнови своју позицију и настави борбу за децентрализацију и деметрополизацију

земље. У тој борби најављују интезивнију сарадњу са политичким партијама из Војводине, као и са цивилним сектором и невладиним организацијама.

- Јасно је да та борба подразумева стварање нових партнера, која пре свега упућују на некадашње чланице УРС-а, али не искључују ништа од чинилаца политичке сцене који су спремни да прихвате нову платформу. Имали смо редовне контакте са свим партијама, али ништа конкретно до сада није утврђено, рекао је потпредседник „Заједно за Шумадију“.

Миленић сматра да опозиција у Србији не постоји јер је од њене

треба донети неке системске мере како бисмо консолидовали како градски буџет, тако и буџете јавних комуналних предузећа, али све договорно. Јасно је да то није ни мало лако урадити, али ћемо заједно са градоначелником сагледати шта је сада реално чинити. И до сада смо радили све договорно и тако ће и остати. Дакле, очекујемо да ће доћи до ребаланса, да ћемо конкретне предлоге и гласаћемо за све одлуке.

Неки чланови Покрета су на важним функцијама у локалној самоуправи. Да ли очекујете да ће они бити померени или постоји договор да се ту ништа не мења?

Уколико постоји сумња у рад кадрова који данас чине „Покрет за наш град“ легитимно је право сваког да покрене питање њихове одговорности и смене са јавних функција које сада обављају. Не мислим да ће доћи, како ви кажете до померања, али у политици је све могуће и све зависи од скupштинске већине.

„Ми смо оснивачи „Покрета за наш град“ и то је локална прича са којом ћемо покушати да се изборимо за своје место на политичкој сцени града. То значи да нема преласка у Српску напредну странку, нити је било речи о томе

У јавности се највише спекулише о томе да ћете кренути ка напредњацима, а то је већ учинила ваша чланница др Радмила Обрадовић. Како то коментаришете?

О томе се прича годинама. Ја бих вас подсетио да је једно време пројеавала прича како је градоначелник нудио место заменика господину Радомиру Николићу, да се распадају поједине одборничке групе, да смо ми напустили УРС још пре његовог формирања, али реалност је сасвим другачија. Ми смо дакле оснивачи „Покрета за наш град“ и то је једна локална прича којом ћемо покушати да се изборимо за своје место на политичкој сцени града. То значи да нема преласка у Српску напредну странку, нити је о томе било речи. Госпођа Радмила Обрадовић је напустила УРС пре парламентарних избора, мислим да су њени разлози личне природе, али за неку прецизнију информацију морали бисте, ипак, њу да питајте.

Гордана БОЖИЋ

бројности и заступљености у српском парламенту једино минорнија њена политичка аргументација, па су у „Заједно за Шумадију“ сложни да је можда за државу било боље да су и сви они остали изван скupштинских клубова.

Као новину у свом програму најављују већу сарадњу са покрајински партијама јер су Крагујевац и Нови Сад једини који могу да стапну на пут београдизацији друштва.

- Желимо да успоставимо партнериство са Војводином, јер су та два региона једини позвани да монополски Београд приморaju да себе разуме као шумадијско-војвођански град, који је мост, а не острво. Не желимо да дозволимо да се на домаћој, међународној, а камоли завичајној јавности Шумадије стекне утисак да је ово тихо пропадање и одумирање једине перспективе Србије јужно од Саве и Дунава, истакао је Миленић.

На питање да ли због изборних резултата неко у страници „Заједно за Шумадију“ осећа личну одговорност и жељи да поднесе оставку, функционери странке су једногласни у ставу да за оставке нема разлога, јер је УРС у Крагујевцу остварио око 12 посто гласова, дакле приближно као на прошлим изборима.

В. ГЛИШИЋ

ЂУРЂЕВДАНСКА СЕДНИЦА СКУПШТИНЕ ГРАДА

Сећање, данашње доба и признања

Ђурђевдан је датум од изузетног значаја за политичку историју нације, а нашег града поготово, рекао је на свечаној седници Скупштине градоначелник Верољуб Стевановић. „Захваљујући одлуци Кнеза Милоша из 1818. године којом је Крагујевац проглашен за прву престоницу модерне Србије, овде је урбанистички скициран и организован први српски модеран град, у коме ће иницијативе српског позориште, прва гимназија, први Лицеј, први суд, прва апотека, прво читалиште, и због тога ми данашњу свечану седницу држимо у најстаријем парламентарном здању у историји Срба“, рекао је Стевановић.

Говорећи актуелном тренутку у граду и држави градоначелник је истакао да је Шумадија у овом тренутку једини регион у Србији који ствара више него што троши. „Успели смо да у години кризе и фискалне консолидације, која је значила драстично умањење прихода локалних самоуправа, одржимо виталне комуналне функције и друштвене делатности града“, рекао је Стевановић и додао да је најзначајније успехе град забележио у области здравства. Он је подсетио да је пре две године Крагујевац самостално исфинансирао нови објекат у примарној здравственој заштити, амбуланту број 4 са школским диспанзером, а да је ове године завршена изградња новог реализацијског објекта хитне медицинске помоћи.

„Само за реализацију ових објеката Крагујевац је од средстава локалне самоуправе у државни буџет морао да уплати, по основу ПДВ-а, износ од више десетина милиона динара“, нагласио је Стевановић.

Он је додао и да док Крагујевац са огромним напором одржава не само систем локалне самоуправе и контуре регуларног живота на свом подручју, републичка Влада се на овом подручју посебно истакла у како је рекао, више инфраструктурних пројеката. Градоначелник Стевановић је посебно истакао два таквака пројекта - први је изградња ауто-пута и повезивање Крагујевца са коридором 10 чији наставак

ДОБИТНИЦИ ЂУРЂЕВДАНСКЕ НАГРАДЕ

ОДБОРНИЦИ И ГОСТИ У НАЈСТАРИЈЕМ СРПСКОМ ПАРЛАМЕНТАРНОМ ЗДАЊУ

радова, иако је град окончао своје послове, касни у реализацији због недобијања средстава од Републике, а други је блокада града, пруге и саобраћајница од стране једног од синдиката предузећа „Аутосаобраћај“. Верољуб Стевановић је нагласио да хоће да верује да ће политика нове Владе Србије бити

другачија, а ако тако не буде „ја сам уверен да ће овакву политику Владе Крагујевац успети да издржи и преживи“.

Свечана седница Скупштине града Крагујеваца и ове година била је прилика да најбољим појединачима, установама и предузећима буду додељена највиша признања града

Почасни грађанин Игор Поледнак

Игор Поледнак рођен је 1959. године у Брну, Јужноморавски регион, Чешка Република. Живи у Курими, малом градићу северно од Брна. По професији је геолог, аспирент факултета природних наука Масариковог универзитета. На геолошким пословима је радио десет година и то у Чешкој Републици, али и у иностранству.

Политички је активан од 1989. године, сусртавач Грађанског форума у Курими и од 1991. године члан Грађанске демократске странке, коју је основао проф. Вацлав Клаус. Од 1992. године је члан Скупштине града Курим, касније потпредседник и председник града. У свим досадашњим локалним изборима од 1994. године

јужноморавског региона са регионом Шумадије у Србији и градом Крагујевцем. Ова сарадња у мањим размерама, траје до данас, њен резултат је велики број реализованих пројеката, али пре свега међујудиски односи и успешна размена студената. У 2008. године добровољно напушта регионалну политику, када је именован за директора општинског Завода за запошљавање. С об

заслужни грађанин Милан Ђокић

Милан Ђокић рођен је 1936. у Рамаћи, где је завршио основну школу, а ниже разреде гимназије и малу матуру у Првој крагујевачкој гимназији. Након тога уписао је Учитељску школу и завршио је 1955. године. Читаву деценију радио је као учитељ у најзабаченијим селима Босне и Херцеговине.

Студије на Филозофском факултету у Сарајеву завршио је 1968. године и исте године се запослио као професор у Првој крагујевачкој гимназији. Помоћник директора постао је 1982. године. Попсебно је значајна његова улога у конципирању пролаве 150. годишњице Крагујевачке гимназије 1983. године, као и рад у редакционом одбору за издавање Споменице Крагујевачке гимназије. У јуну 1986. постао је за директора Гимназије. С об

зиром да је у Крагујевцу био изузетно мали обухват свршених основаца гимназијским образовањем, написао је Елаборат о потреби формирања још једне гимназије. Скупштина општине је тај елаборат усвојила, а Милана Ђокића поставила за директора и те школе. На његов захтев, Министарству просвете је 1992. одобрilo формирање одељења за математичке талente које је радило по програму Математичке гимназије из Београда.

После пензионисања, септембра 2000. године укључио се у рад Удружења пензионисаних просветних радника у Крагујевцу чији је актуелни председник.

Један је од непосредно заслужних што се култура интелектуалне самосвојности и слободног критичког мишљења наметнула као стандард Прве крагујевачке гимназије. Чињеница да је у периоду политичке репресије десетих Милан Ђокић био режимски кажњаван, даје овој одлуци и карактер рехабилитације и јавне похвале интегритету друштвено ангажоване државне личности.

ИНТЕРВЈУ: НЕБОЈША АРСЕНИЈЕВИЋ, ДИРЕКТОР КЛИНИЧКОГ ЦЕНТРА

Нити се хвалим, нити кудим

Разговарала Јаворка Станојевић

Крагујевачком чаршијом, ових дана, а после експозеа новог премијера, круже гласине о томе да се озбиљно луљају фотеље неких директора. Мада би се такве спекулације могле повезати са рђавим радом појединих директора, међу онима који су, према непровереним кулоарским причама, виђени за одлазак налазе се и неки чијем раду се не би могле пронаћи озбиљне замерке.

Ако је веровати ономе што се прича, директор Клиничког центра Крагујевац Небојша Арсенијевић ускоро би могао да добије замену. Позиција првог човека КЦ-а наводно је резервисана за посланика и високог функционера СНС-а, некада виђеног радикала, професора Милету Поскурицу, који се тренутно налази на функцији председника Управног одбора ове установе. Они који ослушкују пулс чаршије причују да професор Арсенијевић не намерава да поднесе оставку, а они који га познају тврде да се заинатио да остане у фотељу за коју се није борио, него је у њу се зато што су га молили да помогне.

Ако постоји решеност да се кормило највеће здравствене институције овог дела Србије преда колеги, чију стручност нико не спори, онда ће они у чијим рукама се налазе и нож и погача најпре морати да смене человека у чијој радној биографији до сада није било неуспеха.

Директора Клиничког центра најпре питамо да ли су такве гласине дошле и до њега.

- Интриге и гласине ме не занимају превише. О томе одлучује Влада на предлог Министарства здравља. Искрено се надам да се политика неће мешати у будућа кадровска решења, кратко одговара.

Уколико постоји решеност да се доведе нови директор, а Ви не желите да дате оставку, шта би могло да Вам се замери како би се нашао разлог за смену?

- Има ли нешто што ми се не замера? И то не само сад и то не само у овом ангажовању. Ја немам намеру да се извињавам никоме за свој живот. Разлог за смену не мора никоме да се образлаже. Ни мени, ни јавности. Ако је то, ипак, неком потребно све се може наћи у биографији коју сам предао приликом постављења на ову дужност. Тамо су наведени моји хендикепи - да сам био ван здравственог система од 2001, да сам ван КЦ од 1996, да сам озбиљно болестан, да су ме претходна ангажовања исцрпела и да сам, са 55 година, не толико стар колико уморан.

Тада сам рекао да, ипак, све прихватам ако се не нађе млађи, бољи и паметнији, као што војник прихват мобилизациони позив.

Колико сте задовољни својим радом на дужности директора Клиничког центра?

- Нисам задовољан радом, јер радим доста у тешким условима, а резултати у малој мери зависе од мог рада, а рекао бих и од рада за последних.

Шта бисте са поносом уписали у своју радну биографију и по-

” Од октобра 2012. године није направљен ни динар дуга, а затечена дуговања су више него преполовљена. Раздужено је више од пет милиона евра

” Прижељкујем добро планиран, здрав, рационалан, ефикасан и здравом и болесном човеку окренут систем који неће диктирati интереси моћних фармацеутских лобија, фондова здравственог осигурања, партија, ни куповија, већ интереси народа, државе и самопрегорних здравствених радника

стоји ли нешто чиме се не бисте хвалили када је руководење Клиничким центром упитању?

- О томе нек суде други. Нити бих се хвалио, нити сам расположен за самокритику. Али, ипак, као добар и неоспоран резултат уписао бих то што за годину и по дана нисам задужио установу, а затечени дуг преполовио. Успех је што су исплаћене заостале плате за преко 200 неуговорених радника, што је број неуговорених сведен на испод 30, а да укупан број није смањен. Успели смо и да скоро преполовимо листе чекања. Делимично сам задовољан опремом коју смо набавили и која тек треба да стигне наредних месеци и побољшањем хигијенских стандарда.

Као поште резултате уписао бих спору или никакву кадровску обнову. Неуспех је свакако и застој у изградњи нових капацитета, као и споро отварање јединица интензивне неге. Незадовољан сам тиме да, упркос напору који се дневно улажу, није поправљена комуникација и однос на релацији пацијент-здравствено особље, чemu велики допринос дају и медији

У којој мери је политичка клима утицала на Ваш досадашњи рад?

- Више је утицала тешка финансијска ситуација у земљи и енормни дугови које сам затекао, као и тешка кадровска ситуација у Клиничком центру.

Каква је сада финансијска позиција КЦ-а?

- Стабилна, али неизвесна. Од октобра 2012. није направљен ни динар дуга. Затечена дуговања су више него преполовљена. Раздужено је више од пет милиона евра.

Да ли је нешто од нереализованих планова зависило од Вас и ваших сарадника, или се одговорност налази на страни оних који креирају здравствену политику?

- Наравно да је зависило, и то не од сарадника, већ од мене.

Јесу ли тачне тврђење да и измене пројекта које сте тражили коче градњу техничког блока?

- Било је тачно, али више није. Но, и тада, као и сада, мислим да приоритети на нову земље те 2006. године нису добро одређени. Кратко - приоритет број један је кадровска обнова која би омогућила овладавање новим технологијама. То се не може постићи без озбиљних реформи у систему специјализација- до циљаног сланаја најбољих младих лекара на специјализације у иностранству. Приоритет број два је опремање, равноправно и правично. Так на трећем месту је изградња нових капацитета. Кренуло се наопаким редоследом.

Примедбе на пројекат нису моје, а свакако не мој лични хир или

На све чешће приче да му се „спрема“ смена, е да би на његово место дошао виђени напредњак др Милета Поскурица, Небојша Арсенијевић одговара да га гласине не интересују, да се ни за садашњу фотељу није грабио и да никоме ни за шта нема да се извињава

инат, већ резултат озбиљног саглававања пројекта који је сачинио тим лекара, архитекта и технologa. Примедбе су прихваћене, али је цена коју је тражила пројектантска кућа за довршење пројекта била неприкладна. Имајући у виду тражене измене које би на бољи начин, у функционалну целину, повезале нове са већ постојећим капацитетима и појеftиниле капацитетима и појеftиниле каснију изградњу, опремање и експлоатацију зграда, инсистирали смо на њима. Притиснути реалношћу, на концу смо од већине захтева одустали.

Најавили сте конкурс за пријем младих лекара, али је забрана запошљавања у јавном сектору осујетила те планове. Да ли је, у међувремену, неко од младих лекара примљен у Клинички центар?

- После забране - нико.

Да ли је КЦ послао некога на специјалистичке студије? Колико их је отишло и шта су били критеријуми за добијање специјализација?

- Сви они који су се у моменту забране нашли у КЦ Крагујевац у сталном радном односу. Таквих је било троје.

Да ли су постојали притисци да се одaberу одређени кандидати?

- Било их је од оних који нису упућени, или не разумеју, да се на специјализацију можете упутити само оне који су у сталном радном односу. Покушавам да ових дана примимо, као неуговорене, што значи о трошку КЦ-а, или ако је јасније сопствених средстава, и на одређено време, десетак младих лекара. Надамо се да ће се у међувремену изменити услови за њихов пријем и специјализације.

Најављене реформе неће заобићи здравство. Шта очекујете, а шта причељкујете?

- Као и сви, прижељкујем добро планиран, здрав, рационалан, ефикасан и здравом и болесном човеку окренут систем који неће диктирati интереси моћних фармацеутских лобија, ни интереси фондова здравственог осигурања, партија, ни корупција већ, пре свега, интереси народа, државе и самопрегорних здравствених радника. Систем који ће повратити изгубљено поверење између здравствених радника и пацијената.

Како гледате на смањење плате запосленима у здравству?

- То ће се сигурно лоше одразити на квантум рада, а искрено се надам да неће утицати и на квалиitet. Људи треба да знају да медицинска сестра која сваког месеца ради десет ноћи и дводесет дана за то прима нешто мало више од 30.000 динара.

Имајући све то у виду, ако се сећате, на мој захтев укинути су додаци пословодном руководству. Може то неко сматрати и демагожијом, може да мисли шта хоће. То је факат. А ви израчунајте колики је то новац којег сам се, ако баш тако морам да кажем, ја одрекао. То ми сада даје за право да енергичније и аргументованије тражим да свачији рад буде награђен поштено, али и нерад, мада је ово последње тешко спровести.

Напомињем да ми не исплаћујемо ни надокнаде за Управни и Надзорни одбор. И наравно да тримо притиске и да то ствара тешкоће.

Може ли Клинички центар да смањи број радника?

- Ниједан добар, савестан и стручан радник није и не сме да буде вишак. Посла има. Као што има и нерадника и лоших људи. Е, они су вишак. Увек и свуда.

Убиство лекара у Краљеву може се посматрати и као последица стварања лоше медијске слике о лекарској професији тако што се увек истичу лоши примери. Могу ли лекари да пруже више у словима у којима раде?

” Радим у дosta тешким условима, а резултати у малој мери зависе од мого рада, а рекао бих и од рада запослених

- Неки пружају и много више. О савесним, стручним и пожртвованим људима се пише мало или никако. Морам да наведем само један пример који у овој нашој светопштији галами нико и не примећује - управник Хируршке клинике, чије име немам дозволу овде да саопштим, ради свакодневно, оперише и до крајњих граница људске издржљивости несебично помаже оболелима од којих је најчешће болесници. Не одустаје и ја му се, као човек, бескрајно дивим. Е, то нико неће да примети ни да напише. Није вест и никога не интересује. Праве ствари се дешавају далеко од медијске буке и помпе.

ОТВОРЕНА ГЛАВНА АУТОБУСКА СТАНИЦА

Прорадио најздравији део *Аутосаобраћаја*

Одлуком новог руководства „Аутосаобраћаја“ Главна аутобуска станица, која је због штрајка запослених била блокирана готово седам месеци, поново је отворена на дан града, у уторак, 6. маја. Први радни дан ове седмице послужио је за уходавање, а према финансијским показатељима од услуга перонизације превозника и путника приходовано је преко стотину хиљада динара, али за нормализацију рада предузећа треба много више паре

Главна аутобуска станица Крагујевац, отворена је одлуком новог Надзорног одбора у уторак, 6. маја. Од услуга перонизације превозника и путника за дан је приходовано преко стотину хиљада динара, али за нормализацију рада предузећа треба много више паре

услугу у понедељак није користило тек 15 превозника. У сваком случају, аутобуси и путници улазе као што је то било и пре 16. октобра прошле године, отворен је шалтер за информације.

Од 157 људи, колико је након изјашњавања за социјални програм остало у „Аутосаобраћају“, на станици је ангажована отприлике трећина, колико је неопходно да би по сменама омогућили целодневну услугу, наглашава Ценопољац.

Истовремено, са радом је почела и Аутобуска станица у Баточини, а у Рачи, Тополи и Лапову требало би да буду отворене до краја ове недеље.

- Прошло је тек месец дана од постављења новог Надзорног одбора, ми смо именовали ново руководство и покренули станице. Овог тренутка у функцији је најздравији део „Аутосаобраћаја“, главна аутобуска станица, што није мало, тврди Ценопољац.

У АС-у још увек не знају кад ће бити обновљен саобраћај на оним међумесним и међуградским линијама које надлежно министарство буде поново одобрило том преду-

зећу, којем за колико-толико нормално функционисање недостају новац, аутобуси и резервни делови за возила. Ситуација у фирмама додатно је погоршана управо током минулог радничког штрајка јер је покрајен велики број акумулатора и друге имовине предузећа.

Иначе, „Аутосаобраћај“ тренутно располаже са петнаеста аутобуса, од којих је тек трећина у возном стању. Надзорни одбор и нови менаџмент Аутосаобраћаја још увек са надлежним у Влади Србије разговара о будућем статусу предузећа, с тим што су за приватизацију или стратешко партнерство са АС-ом, према незваничним информацијама, заинтересоване три фирме, међу којима је и позната британска компанија АРИВА.

- Возни парк на папиру и даље броји 45 аутобуса, али познато је да ситуација уопште није сјајна, можда тек четири или пет аутобуса релативно брзо могу да изађу на линије. Кључни проблем је да задржимо линије које смо имали, поднели смо захтев Министарству саобраћаја, у току је поступак одобравања и до 1. јуна ће се знати све, објашњава Ценопољац.

■ Опције за опоравак

На питање да ли је изненадна оставка генералног директора Аце Петровића, такође само што је именован, знак да су пред „Аутосаобраћајем“ скоро нерешиви задаци, Ценопољац одговара да предузеће по статуту има пет извршних директора. Остало су четворица.

- Трудимо се да пронађемо некога ко је спреман да се ухвати у коштац са проблемима. Незахвално је давати прогнозе о судбини предузећа, али не мислим да „Аутосаобра-

ПОНОВО ПУТНИЦИ И АУТОБУСИ НА СТАНИЦИ У КРАГУЈЕВЦУ

ћај“ нема перспективу. Пронађи ћемо решење да ових 157 људи који су остали добију прилику да зараде плату, каже Ценопољац.

Могу ли станичне услуге зарадити плате? Запослени „Аутосаобраћаја“ су и даље на државном минималцу, од окончања штрајка почетком децембра прошле године радницима су исплаћена по две минималне зараде у том месецу, по једна на крајем фебруара и требало би једна на мају.

- На жалост, не могу да утичам на те исплате, али битно је да смо крећу са радом.

Нека станичне услуге омогуће да један по један аутобус уводимо у парк, то и планирамо из прихода, каже Ценопољац.

Чињеница је да станичне услуге могу да обезбеде неки основни приход за „Аутосаобраћај“. Песимистичка варијанта је око 2,5 милиона на прихода, јер у време док је функционисала у пуном јеку приходи су били до пет милиона динара. За исплату минималне зараде за око 150 запослених потребно је три милиона динара. Дакле, могуће је приходовати.

- Такође, задатак новог руководства је да разговара са добављачима, како би се „запушиле рупе“, да не буде неконтролисаног одлива новца, а с обзиром да је рачун „Аутосаобраћаја“ највише оптерећен тужбама радника за заостале обавезе, проговораће се и са њима.

Намера је да ускоро ангажујемо и остale запослене, пре свега возно особље. Постоје опције да возила тражимо на другој страни, линије можемо очувати и уколико пронађемо стратешког партнера који ће попунити тренутну празнину у нашем возном парку. Постоји могућност, разговарамо са Владом и са Министарством саобраћаја, да предузеће конкурише и да нам држава обезбеди одређени број возила, највећи Ценопољац.

Подсетимо да су радници „Аутосаобраћаја“ ступили у генерални штрајк 16. октобра прошле године, када су блокирали аутобуске станице у Крагујевцу и околним шумадијским општинама. Неколико дана касније поставили су барикаде на прузи и магистралном путу за Краљево, које су држали у непрекидној блокади читавих месец и по дана, захтевајући исплату заосталих зарада, оверу здравствених књижица, повезивање радног стажа, реализацију социјалног програма за прекобројне, те решавање статуса предузећа и утврђивање одговорности за његово пропаст.

До сада је реализован само социјални програм за око 300 од нешто више од 450 радника. Остале захтеве мораје да решава нови менаџмент предузећа које, како тврде у Надзорном одбору АС-а, има подршку надлежних државних структура.

А. ЈОКИЋЕВИЋ

КРЕНУЛО ЈЕ ДОБРО:
ШЕФ СТАНИЦЕ ДЕЈАН
ЈАНКОВИЋ

ПРОНАЋИ РЕШЕЊА ЗА
157 ЗАПОСЛЕНИХ:
ВЛАДИМИР ЦЕНОПОЉАЦ

„КАМИОН ЗДРАВЉА“ У КРАГУЈЕВЦУ

Будућност уз добровољно здравствено осигурање

Бројни грађани имали су прилику да обаве комплетан медицински преглед, потпуно бесплатно, у „Камиону здравља“ УНИКА осигурања, који је покретна ординација са лабораторијом

Након Београда и Новог Сада, у оквиру своје акције, УНИКА осигурање је, заједно са својим МедУНИКА „Камионом здравља“, посетило Крагујевац и свима који су заказали бесплатне прегледе и анализе пружило прилику да провере своје здравље. У томе је помогло 15 здравствених радника, доктора и другог медицинског особља, а „Камион здравља“ омогућава бројне прегледе, ЕКГ, ултразвук абдомена, срца, штитне жлезде, анализу крви, преглед офтамолога, преглед младежа.

За све грађане који нису на време заказали преглед унутар на располагању су била два штанда на којима су могли, такође бесплатно, да измере ниво шећера у крви и крвни притисак и добију савете за правилну и здраву исхрану.

Према речима Милене Зечевић, директора продаје здравственог осигурања, МедУНИКА мобилни центар за бригу о здра-

вљу је један од седам таквих камиона у свету, а захваљујући најсавременијој технологији за два сата претвара се у ординације и лабораторије на 60 метара квадратних.

- Циљ УНИКА осигурања је да подигне свест људи о важности превенције и редовне бриге о здрављу која треба да постане део свакодневнице.

У оквиру акције Месец здравља дајемо специјалне погодности за закључење добровољног здравственог осигурања, јер будућност почиње са здрављем,

рекла је Милена Зечевић потенцијалним клијентима.

Иначе, МедУНИКА добровољно здравствено осигурање обезбеђује покриће свих трошка лечења у 450 најбољих државних и приватних здравствених установа у 55 градова, уз доступност лекара 24 часа дневно.

Оваква акција УНИКА осигурања организована је и прошле године, а практика да се почетком маја организује караван здравља биће настављена и следеће године. А. Ј.

ЂУРЂЕВДАНСКИ КАРНЕВАЛ

Лепши и шаренији него икада

Так првак Јован Николић и његова годину дана млађа сестра Нина освојили су титулу најбоље маскираних малишана на овогодишњем дечјем карневалу. Уз подршку маме, Јован је креирао витешки окlop и освојио шампионско место у категорији „појединачна маска“, док је Нина вицешампионка у истој категорији, захваљујући занимљивим маски под називом „Рађање крагуја“.

Звончица Маша, Бубамара Лена, Мала Сирена Ника, такође су освојиле награде, али у шареном мноштву које се у уторак спустило у центар града не зна се ко је био лепши. Карневалски дефиле кренуо је мало пре поднева са Трга Радомира Путника. И ове године поворку је

ВЕСЕЛЕ „ЂУРЂЕВДАНКЕ“

АКРОБАЦИЈЕ ПЛЕСНИХ ГРУПА

ОВАКО СУ ИЗГЛЕДАЛЕ ПЕТРА И НЕВЕНА

СЕСТРА И БРАТ
НИНА И ЈОВАН НИКОЛИЋ

На бину су најпре изашли глумци позоришта за децу Дарија Нештић и Петар Лукић, чији је задатак био да воде програм, али су се они свесрдно потрудили да забаве публику. Забаву која је трајала пуна два сата отворио је хор „Амадеус“. Дечаци и девојице су својим кристалним гласовима извели новуnummerу посвећену граду на Лепеници. Плесале су и државне првакиње из клуба „Фиеста“, „Линк“ и „Долс“, а ове године први пут се на главној бини нашла и балетска група „Аплауз“.

Оно што је све највише занимало свакако је било такмичење за најбољу маску. Осим части да буду победници карневала, учесници су добили и вредне награде, попут викенда на Копаонику који је освојио Јован као победник, или вечере у ресторану која је припадала његовој

У ПОВОРЦИ БИЛИ И ГОСТИ ИЗ ПАЛЕСТИНЕ

празници, учесници карнавала су забављали путем стигли до Трга код Крста, где их је чекао забавни програм.

НИКА ЈЕ И НАГРАЂЕНА

ГРУПА ИЗ ОШ „НАТАЛИЈА НАНА
НДЕЉКОВИЋ“

на Поповић тријумфовали су као вук и три прасета у категорији породична маска. Малене Миа и Теа Бугарчић очарале су публику пред којом се нима-

цилиндрима, никако нису могли да остану непримећени. Зато ће овогодишњи Ђурђевдански карневал бити упамћен по њиховој најкреативније замишљеној маски која је са разлогом освојила прво место.

М. О.

Свакодневно вербално насиље

(„Ђачко право на безобразлук“, „Крагујевачке“, бр.255)

Искрено саосећам са младом колегиницом из Кнића, Миликом Вељковић, због учињене јој неправде, „у име закона“. У тексту ништа не пише о изјавама ученика – сведока, који су морали бити саслушани у дисциплинском поступку, чија је процедура прецизно утврђена законом. Жао ми је што је колегиница одустала од жалбе Школском одбору. Али, није све у новцу, има нешто и у части. Колегиница је часно поступила када је покушала да подсети бањатог ученика на законску обавезу да се са поштовањем односи према осталим ученицима. На жалост, импутирани су јој речи које није изговорила.

Искрено саосећам са колегиницом Миликом тим пре што сам у фебруару 2010. године, због ученика, умalo добила отказ. Наиме, директорка ме је позвала у своју канцеларију и једноставно рекла: „Морам

да ти дам отказ“. На моје питање зашто, показала ми је петицију, са потписима ученика четвртог три и четвртог пет разреда, на којој је писало да они у школској 2008/2009. години ништа нису научили социологију, јер је била галама, за шта су, наравно, оптужили мене. Занимљиво, ни један ученик се у јуну 2009. године није жалио због незаслужене оцене. У ствари, петиција је била ултиматум - требало је да ме натера да повучем захтева за покретање дисциплинског поступка према ученику четвртог три разреда, који је ушао на час социологије у одељењу трећег три разреда, дошао до кatedre и рекао: „Ја могу да ти подметнем пожар у стану. Не можеш ми ништа. Гоџа је мој човек. Имам своје људе у полицији.“

Захтев нисам повукла, отказ нисам добила, а до данас, директорка ми није одговорила о предузетим мерама.

Осокољен, исти ученик је у мају 2010. године, последњег наставног дана за матуранте, у ходнику пришао и упозорио: „Немој више да п... уз ветар“. Баш тако! А касније пошто је уписао факултет, дошао је у школу, неometano ушао у учионицу у којој сам и мала час и вербално ме малтретирао.

До данас нисам добила одговор о предузетим мерама према ученику трећег два разреда (школске 2009/2010. године) који ми је на часу,ничим изазван, рекао: „Ви сте луди, Вама треба да дају отказ“. Иначе, мајка тог младића је просветни радник у једној средњој школи!

очекујем одговор директорке по мом захтеву заведеним под дел. бр. 300 од дана 25. априла 2014. године, а у вези понашања ученика трећег два разреда који ми је 11. априла 2014. године, незадовољан оценом, пришао и претећим тоном рекао: „Запалићу и Вас и школу“! Нисам имала коме да се обратим, непосредно након изречење претње – директорка је била у Питешиći.

Иначе, вербално и невербално насиље и бојкотовање мене као наставника, од стране једног броја ученика обеју школу у којима радим постала је моја свакодневница. Ове школске године у томе се „такмиче“ ученици другог седам и трећег два разреда Економске школе, који су постали још насиљнији након мог обраћања директорки и одељењским старешинама, док у другој техничкој школи, без конкуренције, то је један број ученика четвртог два разреда. О

терору који доживљавам у школама у којима радим могла бих написати књигу.

Па ипак, не мислим да је Закон ученицима дао превелика права. Напротив! Закон је релативно строг и према ученицима и према наставницима, као и према директорима школа. Али, да ли ће они који прекреше правила понашања сносити адекватне законске консеквенце зависи само од оних који су надлежни да одлучују о тим консеквенцијама. Бојим се да те воље нема, због конформизма, опортунизма, или нечег трећег. Да није тако, не би наше школе биле вечно понављање истог: бањато понашање ученика према друговима, наставницима, помоћним радницима, и мовини школе... Не би било ни вечног понављања: незаконите наплате новца од ученика (ванредних и редовних), неструктурних испитних комисија, привилегованих наставника, непотизма, приказивања лажне слике одржаних часова.

Зар све то никога не забрињава у овој нашој „правној“ држави?

Биљана Рајшић,
наставник социологије
у Економској и
Другој техничкој школи

МАУРИЦИО ПАНИЦО, ИТАЛИЈАН ИЗ КРАГУЈЕВЦА

Оца довео *Фијаш*, сина задржао

Ово је мали град, сви се знају и ова средина је пријатељскије настројена. Ако немаш паре да платиш рачун у кафићу, сви те знају и то није проблем. Крагујевац је увек био безбедан град, каже Маурицио, чији је отац још 1968. дошао овде као стручњак „Фијата”, оженио се Крагујевчанком и добио сина који такође живи на релацији Крагујевац - Торино

Отако је италијански „Фијат” давних шездесетих година преселио део своје производње у Крагујевац, са њим су дошли и италијански стручњаци из фабрике у Торину да организују и прате производњу нових аутомобила. Тако су Италијани, још од тог времена, постали наши суграђани. Једни су долазили, други одлазили, а неки су у спрцу Шумадије оснивали своје породице. Стари Крагујевчани још памте такозвану „италијанску зграду” у Ердоглији.

Познати по својој елеганцији и шарму били су прави магнет за младе Крагујевчанке. Многе од њих су се заувреме везале за ове момке, удале се и основале породице. Једна од таквих великих љубави крунила је браком додгила се Мирјани и Марију Паницу, који су се упознали на једној игранци у Плавој сали (стари Градски дом). У почетку су се споразумевали на француском, а касније су научили језике. Венчали су се и добили сина Мауриција, који сада има 43 године. Иако живи у Торину, где и његови родитељи, он је читавог живота везан за Србију, а од пре три године, због после, његово пребивалиште је поново у Крагујевцу.

■ По мајци Србин, по оцу Италијан

По мајци Србин, по оцу Италијан, Маурицио је, откако памти, говорио два језика - са оцем је разговарао на италијанском, са мајком на српском. Иначе, отац Марио дошао је у Крагујевац 1968. године, али се због његовог посла породица селила из једне у другу државу где је „Фијат” отварао своје фабрике, па је мали Маурицио основну школу учио мало у Италији, мало у Србији, а мало и у Польској.

- Први и други разред завршио сам у Польској, а овде сам ишао у „Радоје Домановић”. Пошто сам радије завршио основну школу, у Гиманзију сам ишао са генерацијом 1969. годиште, иако сам био две године млађи од својих другова, признаје се Маурицио.

Најлепше успомене из детињства везане су баш за Крагујевац. Становали су у Ердоглији и тада су често путовали, па се дешавало да шест месеци буде овде, а шест у Италији. Имао је четири месеца када су га родитељи одвели у Торино, али су се касније поново вратили у Крагујевац.

Гимназију је у целости завршио у Крагујевцу, а те дане памти као најлепши део младости. Никада се овде није осећао као странац, а и зашто би када је рођен у Крагујевцу. Савршено је говорио српски језик, а тако је и данас, добро познаје менталитет наших људи, што је била најбоља препорука да га италијанске фирме пре три године поново доведу у Крагујевац.

Био је добар ћак у средњој школи, лепо вaspitan, језици су му ишли одлично, па се некако подразумевало да се упише на Филолошки факултет, али у Торину.

Поносно истиче да је у Гимназији стекао широко образовање и добро основу за сагледавање и неких других области.

- Професори су били јако добри и успели су да нам пренесу оно што је

било најбоље у свим предметима. Колико се сећам, имао сам четворицу из енглеског језика у Гимназији код професора Воје Радуновића, а у Италији сам међу 350 кандидата на пријемном био други на ранг листи. Можете мислити који је то ниво знања био за запад. Гимназија је фантастична школа, објашњава Маурицио, сада са аспекта професора енглеског језика.

С 17 година уписао се на Филолошки факултет у Торину, на одсеку за енглески и српски језик, а о томе како се студира у Италији говорио је тада за крагујевачке „Погледе“: „У Италији мали број младих упише факултет. Студирају углавном они амбициознији и они који су били доста успешни у средњој школи“, изјавио је у тексту објављеном 20. марта 1989. године.

Пошто је у Торину живео сам, први дани у великом граду нису били ни мало лаки. Мада је одлично говорио италијански, то није било доvoljno за снажање у новој средини.

- Језик није свет у коме живиши. Када знаш одлично језик не значи да знаш и да живиши у великом граду. Заправо, тада сам и видео разлику између два града. Живео сам сам у Торину и у почетку није било лако.

Првих годину дана сам само посматрао око себе. Слабо сам излазио, у-

МАУРИЦИЈУ СУ У НАЈЛЕПШЕМ СЕЋАЊУ КРАГУЈЕВАЧКИ ГИМНАЗИЈСКИ ДАНИ

ћу, сви те знају и то није проблем. Крагујевац је увек био безбедан град, напомиње, а тамо је било доста хладно и опасније. Сећам се да смо се овде, као млади, враћали кући око поноћи, што је непојмљиво за Италију. Овде деца иду сама у школу, то тамо не може. Овде се живи опуштеније.

■ Мука је и овде и тамо

Маурицио је волео да чита, а нарочито га је интересовала словенска

пошто га нису плаћали, на време је престао да се бави овим послом.

Касније се посветио професорском позиву, или видео је да ни од тога нема хлеба, па је морао да ради два послана. Предавао је енглески језик у школи, а у приватним центрима за обуку учитељи полазнике пословни енглески. Истовремено, радио је и са многим фирмама. Са 22 године почeo је да сарађује са „Соко Штарком“ и „Крашом“ у амбалажним програмима. Долазио је у Ср-

МАЛИ МАУРИЦИО СА ОЦЕМ МАРИОМ И МАЈКОМ МИРЈАНОМ

МАУРИЦИЈУ СУ У НАЈЛЕПШЕМ СЕЋАЊУ КРАГУЈЕВАЧКИ ГИМНАЗИЈСКИ ДАНИ

главном сам код куће читao књиге. Спорт ми је достра помагао у саналажењу. Тренирао сам бокс, а имао сам и доста пријатеља на факултету који су ми помогли. Сви су ме знали као момка који не прича много. Увек сам снимао ситуације и покушавао да укапирај динамику. Сада сам познат по томе што сувише причам, каже кроз смех Маурицио.

За разлику од Торина, Крагујевац је мањи град и сви се овде познају. Настављајући да упоређује живот у ова два града, он каже да је изајеш у граду (мисли на Крагујевац) и нешто затреба, то је увек у ноге поред тебе. Мала је средина, сви се знају и пријатељскије је настројена. Ако не мешаш паре да платиш рачун у кафи-

митологија и антропологија. Велики утицај на њега имао је књижевник Милорад Павић, чији је „Хазарски речник“ био тема Маурицијевог дипломског рада. Павић је и лично упознао и у његову помоћ завршио дипломски. Све је прошло одлично код италијанских професора, мада је било веома иновативно за те академске кругове. Касније је докторирао на паганским обичајима у Србији, где је покушао да истражи какав је утицај имало бављење натприродним силама на подсвест Словена и како се то одражавало на њихов свакодневни живот, политику, културу, менталитет. У време када је писао докторат радио је у једном часопису као новинар за Балкан, али

бију бар два пута годишње. Увек је пратио шта се овде дешава, а за време бомбардовања сарађивао је са хуманитарном организацијом која се тада звала „Сунце“ и која још увек постоји, само под називом „СОС Југославија“ и после 15 година Маурицио још увек добија мејлове од њих.

Судбина је хтела да Маурицио поново постао наш суграђанин. Његово место боравка од 2011. године опет је Крагујевац.

- Живим овде, али стално путујем у Италију и за две и по године већ имам 15 летова између Италије и Србије. Родитељи такође путују, отац још увек ради у Крагујевцу и ангажован је у фирмама ПМЦ у Грошици ко-

ја ради за „Фијат“, објашњава наш са- говорник, додајући да је имао понуде од три италијанске фирме да дође овде и помогне око организације посла, како због знања језика, тако и због сарадње са Србијом. Избрао је једну, а након тога основао је сопствену консалтинг firmu. Тренутно, има двогодишњи уговор са firmom „Никма Балкан“ за техничко чишћење и одвођење отпада из погона фабрике. Запошљава око стотину старијих и млађих радника ниже квалификационе структуре.

Раније је због посла много путовао по Европи, а пошто сада нема времена за туристичка путовања, користи прилику да боде упозна Србију. Омиљен му је Копаоник, али воли и Палићко језеро, архитектуру Вршца и Суботице. Одушевљава га позитивна енергија у људима, упркос свим тешкоткама.

- У Србији постоји једна златна нит која везује људе у тешким приликама. Мука је и овде и у Италији, али Србин се увек снађе и пронађе начин да изађе из проблема и нађе некога да му помогне, иако можда има лоше мишљење о том човеку. Научили су и да пусте неке ствари да иду својим током. Таква опуштеност понекад смета фирмама које дођу овде, али у том животном релативитету има и неке чаре, мисли Маурицио.

■ У Крагујевцу је све близу

У Италији је тешка ситуација. Има породица које су на ивици преживљавања. Са 800, 900 евра месечно не може да се изађе на крај. Само кирија за стан је 300, 400 евра, живот је јако скуп. На питање како се тада долази до послана, одговара да се посао нађе тако што се дође у Србију. Маурицио каже да је теже наћи посао у Италији него у Србији.

- Овде још увек постоји нека динамика и видим да има пуно људи који изгубе посао и нађу нов. У Италији је то другачије, јер када неко после 40 година остане без послана, нема никакве шансе да се поново запосли. Верујем да је решење у томе да се људи крећу и да добију прилику да се запошљавају по читавој Европи. Ни за младе и школоване нема послана. Међутим, они, ипак, не одлазе из земље јер се надају да ће се нешто наћи.

Маурицио је ожењен Италијанком која је такође професор енглеског језика и имају ћерку Софију и сина Тимотија. С обзиром да Италија није далеко и често путује у Торино, каже да му то не пада тешко.

И његова породица је долазила у Крагујевац. Иначе, бака учи децу да говоре српски и често их причува. Понекад размишљају да би могли да живе овде, али све зависи од послана. Сада је још увек све несигурно.

- Не постоји место где не можеш добро да живиши. Ја, рецимо, много волим северне земље због социјалне сигурности и уређености земље, али не волим климу. Увек је мрак и много је хладно. Све има својих предности и мана, сматра наш суграђанин и примећује да је велика је разлика од када је отишао у Италију и сада када се овде опет вратио. Озбиљније се ради, професионалније и коректније.

Највише му одговара што је у Крагујевцу све близу. У Торину му треба најмање 40 минута до послана, а сада да стигне до суда или општине. Такође, овде је радно време до четири и поподне је слободно, док се тамо ради двократно са паузом од 13 до 15 сати, тако да се практично цео дан проводи на послу.

- Овде има много лепих ствари и пре бих живео у Крагујевцу него у Београду или Нишу. Овај град пружа све што и велики градови. Недостаје само мало бољи стандард, како би људи боље живели. Ваљда ће доћи и то време, нада се Маурицио.

Гордана БОЖИЋ

НЕДЕЉА ЦРВЕНОГ КРСТА

Само се доброта дељењем увећава

Светски дан највеће светске хуманитарне организације, 8. мај, ове године има тему „Моја прича о Црвеном крсту“. Можете је и ви написати и до краја маја послати крагујевачкој организацији, инспиришући тако људе да чине добра дела

Светски дан Црвеног крста (8. мај – дан рођења Анри Динана) и „Недеља Црвеног крста“ (од 8. до 15. маја) 2014. године биће обележени темом коју је определила Међународна федерација друштава Црвеног крста и Црвеног полумесеца, а она гласи „Моја прича о Црвеном крсту“.

СМИСАО ЖИВОТА

Према организацији Црвеног крста сви морамо имати дубоко поштовање, јер је синоним живота, љубави и људског постојања. Помоћи неком у невољи, макар мало и макар само понекад, често је драгоценост за онога ко то учини него ономе коме помажемо. Показујући солидарност и дајући подршку и импулс живота човеку који нам није род, пријател или комзија, кога најчешће нећемо ни упознати, ми, заправо, јачамо и градимо себе. Тако дјемо и добар пример младима, посебно у овим тешким и егоистичним временима, када се многи руковође тезом: „Имам ја доволно својих брига да бих се бавио туђима“.

Отуда је управо данас изузетно важан и најмањи гест хуманости и солидарности, а бројне активности и акције Црвеног крста, његових чланова и волонтера, сем што конкретно помажу невољницима, имају смисла тек ако у свима нама побуде жељу да и сами чинимо исто – будемо људи у најбољем значењу дефиниције човека као друштвеног бића. Зато „Крагујевачке“ новине бележе сваку такву акцију, сваки гест и добrocinstvo aktivista Црвеног крста, али и свих хуманих људи, јер то даје смисао животу.

Анкица Весић, директор
недељника „Крагујевачке“

Ово је прилика да се сви подсетимо на личну везу са Црвеним крстом, на свакодневни контакт са активностима Црвеног крста, са мотивима „своје приче“ – тренуцима када смо можда добили прве информације о својој породици након катастрофе, примили помоћ, едуковали се или уживали у сазнању да смо некоме помогли. Циљ кампање је да се међусобно инспиришемо да наставимо своје хуманитарне активности.

Желећи да постакне суграђане да се укључе у кампању „Моја прича о Црвеном крсту“ и да опишу своје контакте и тренуке које их спајају са овом организацијом, Црвени крст Крагујевца овом приликом објављује позив грађанима да до 31. маја 2014. године достављају своје афирмативне приче.

Као пример личних прича и укрштања животних путева са активностима Црвеног крста, овога пута наводимо искуства неколико новинара.

СУДБИНЕ ПРЕД КОЈИМА СУ МНОГИ ЗАНЕМЕЛИ

Како сам по професији новинар, деценијама сам пратила активности Црвеног крста, организације у којој сам се увек осећала добро. Не само због хуманости и племенистости њених чланова, већ и зарад чињенице да ми је баш Црвени крст омогућио да упознам много дивних људи. То су они са друге стране „линије“, оне која им доноси недаће, невоље, тугу и беду. Живот их унесрећи и осиромаши, рат или болест им све однесе, али ти људи, ти моји дивни саговорници, остану часни и усправни. Многима од њих понос није дозвољавао да затраже помоћ, чак ни од организације каква је Црвени крст, а памтим и оне који су сматрали да пружена „корпа доброте“ потребнија ипак неким другим, угроженијим људима.

Драго ми је што је крагујевачки Црвени крст стизао и до тих људи и што сам имала прилику да их упозnam и пишем о њима. Признајем да сам многима већ заборавила имена, али не и њихове животне приче и судбине пред којима су многи занемели. Године и болести многе су ствари оставиле без игде икога, а њихову усамљеност најуспешније су

„лечили“ активисти Црвеног крста, који добро знају да им је разговор потребнији од пакета.

Храбре и неустрашиве мајке које су спремне да закуцају на сва вратра не би ли спасиле своје болесно дете, такође су међу тим дивним људима. Тако сам упознала: Иванку, Славицу, Марију, Милену... Али и Нермину, која је зарад своје деце, оставила све иза себе, чак и родитеље који се нису слагали са избором њеног животног сапутника, и која, годинама већ, доказује да је најлепше, али и најтеже, бити мајка.

Дугачак би био списак када бих наводила имена свих „јунака“ из мојих репортажа, који су ми прислијали за срце, а које сам упознала захваљујући крагујевачком Црвеном крсту.

Марија Ђешковић, новинар

БУЂЕЊЕ УСПАВАНОГ ЧОВЕКА У ЉУДИМА

Када Црвени крст Крагујевца додељи једном новинару своју највећу годишњу награду „Златно перо“ онда то и такво признање обавезује и тражи да то новинарско перо увек буде оштро. Истовремено, то перо мора да пише и срцем, а оштрину и љубав није лако спојити. Зато ја то „Златно перо“ више доживајам као обавезу и то као обавезу да и даље у својим емисијама будим успаваног човека у људима, као што то у својој мисији чини Црвени крст Крагујевца.

Запослени и волонтери Црвеног крста су одавно научили колико реч, колико брига и пажња, колико нежности, колико давање срцем беспомоћнима, могу улепшати нечији живот.

Бранко Станковић,
новинар РТС-а

Поделите и ви са нама своју причу о Црвеном крсту.
Напишите своје искуство са Црвеном крстом и доставите

Црвеном крсту Крагујевац,
Ул. Светозара Марковића 7, 34000 Крагујевац
тел./факс: 034/301-925, e-mail: kragujevac@redcross.org.rs

Ми ћемо промовисати лепе прије, богатити своја искуства и ширити доброту, јер једино се она дељењем увећава

ЧЕСТИТКА

Захвалност свим добрим људима

Поводом 8. Маја, Међународног дана Црвеног крста и „Недеље Црвеног крста“, упућујемо срдочне честитке свим члановима крагујевачког Црвеног крста, добровољним даваоцима крви, волонтерима, партнерским установама, институцијама, организацијама са којима сарађујемо, али и многобројним појединцима који помажу и доприносе остваривању циљева и задатака крагујевачког Црвеног крста.

Посебно се захваљујемо средствима јавног информисања на праћењу свих наших активности.

Акције

КАКО СЕ ЗАШТИТИТИ ОД ПРОВАЛНИКА У СТА

Модерни си

Од провлника нема апсолутне заштите, јер се и они усавршавају у складу са техничким достигнућима, али висок ниво заштите и пријључак на мориторинг центар који нуди двадесетчетворочасовно праћење нешто су о чему свако ко има иоље пристојна примања треба да размишља

ТРЕБА СЕ СУПРОТСТАВИТИ
ДОБРО ОПРЕМЉЕНИМ
ПРОВАЛНИЦИМА

Они су искусни и све то брижно практиче и раде доста професионално. У већини случајева у питању су повратници, односно они који су и раније били осуђивани и привођени за иста кривична дела, каже Томо Терзић.

Извесно је да нема апсолутне заштите од провала, али свакако постоје начини да се крадљивци одврате од својих намера, или бар да им се отежка посао, или да буду лакше откривени.

Не треба сметнути с ума да колико год се усавршавала и напредовала техника у овој области, исто толико иоље озбиљнији криминалици иду у корак са техничким достигнућима. У супротном били би лак плен организација. Али, нису сви лопови, „вељки“ играчи, чак је више оних са много оскуднијим знањима, а у основи исти им је мотив – користљубље. И једни и други имају своју тактику како брзо да „оперишу“ постану. У највећем броју случајева логичници цилиндри на брави, без обзира на доба дана или ноћи, и за неколико тренутака већ су у простору жртве. Неки су постали и прави специјалисти за отварање сефова, док ће га други пре понети, ма колико био тешак, него што ће се усудити да га отворе на лицу места и докопају се његове садржине.

Због свега они који су се већ одлучили да пакују кофере и отптују негде на одмор, морају да поведу рачу

„ Владимира Јајимовића: Са аспекта безбедности, ми нудимо најефикаснији начин на који грађани могу да се заштите. То је уградња алармних система видео надзора уз систем техничког обезбеђења

НОВЕ И ПОСЛОВНЕ ПРОСТОРЕ

Системи против обучених лопова

ПРИМЕР КОМПЛЕТНЕ ЗАШТИТЕ ЈЕДНЕ СТАМБЕНЕ КУЋЕ

на и о томе шта остављају у стану и шта могу да затекну када се буду вратили. Искуство је показало да провалници пажљиво биркају оне објекте који су слабије обезбеђени, мада ни ту нема правила - има и оних који и грају на карту изазова, нарочито ако знају да им је на мети имућнији појединача. На основу досадашњих искустава показало се да жртва може бити буквально било ко од грађана.

■ Важна је и самозаштита

- Најчешће грешке које грађани праве су од оних банаљних, рецимо да забораве да закључују врата, оставе по који отворен прозор, или остављају поруку на телефонским секретарицама или друштвеним мрежама о свом одсуству из куће, што дође као дискретан позив лоповима да обиђу стан, каже инспектор Терзић.

Затим, пуно поштанско сандуче, стално спуштене ролетне и затворене прозори или угашена светла такође су неки од сигнала које провалницима говори да је стан празан. Зато би било добро да неко повремено упали светло, отвори прозоре, промени положај ролетни, да би се постигао привид да некога има у објекту. Такође је битно новац и вредан накит чувати у банчиним сефовима или поверити некој поверљивој особи.

Такође, не треба разгласити свима у окружењу о одсуству из куће, јер увек има оних који то свакако не би требало да чују. Потребно је да се на све начине ниво сопствене безбедности подигне, јер одавно је полиција престала да буде једини фактор безбедности. Свако од нас мора да има учешће у томе.

У низу превентивних мера једна од првих је добро обезбедити врата. Тренутно су најбезбедније браве које троструко шиповима закључавају врата. Треба и прозори, нарочито у приземљу, да буду забрављени изнутра. Али ни то није савршено решење, јер крадљивци могу да изглаве или савију језичак у самој брави, зато је пожељно да се угради још једна, горња брава. Она да може да се изглављује шток, због чега се препоручује његово ојачање. Никако не треба стављати катанац споља на капији, јер провалнику је лако да прескочи ограду, а сам катанац говори да укућани нису ту.

- Ефикасна средства су и алармни системи. Аларм одбija лопове, прво зато што има карактеристичан звук, а постоји опција да се повеже са фирмама које се баве сигурносним проблемима, типа „Watchout security”, каже Терзић, додајући да они објекте надгледају 24 сата. Када провалници виде камеру на улазу, најчешће одустaju од провале, пошто оне имају не само превентивно

нега и репресивно дејство, јер на основу снимака могу бити идентификовани провалници.

Питали смо Владимира Јаћимовића, власника агенције „Watchout security”, шта је то што они поуздано могу понудити грађанима, јер систем техничке заштите је некада био луксуз, а данас све више неопходан.

- Ми нудимо, гледајући са аспекта безбедности, најприступачнији и најефикаснији начин на који објекте грађани могу да се заштите. Пре поручујемо уградњу алармних и система видео-надзора, као и системе техничког обезбеђења. То је дефинитивни начин на који грађани могу најефикасније да приуште систем заштите. То је и доступно за просечног српског грађанина, каже Владимир Јаћимовић, додајући да месечно њихова услуга кошта у противвредности око 30 евра. Цена је увек иста и не зависи од величине објекта, као ни од величине система који се уградију.

Поред електронских система обезбеђивања, постоје и контроле приступа и разноразне друге могућности како ограничити уласке у по-

једине просторе. Ова агенција има и мобилне сијујути екипе, које реагују на свако активирање аларма. Алармни системи су марке „Пародокс”, која је најпознатија у свету. Цена алармног система да се опреми комплетно један стан је око 300 евра, а сви клијенти су „закачени” на мориторинг центар. Оног момента када оператор види на монитору да се укључио аларм, позива сејујути екипу, даје јој што прецизније податке о објекту, у којој зони се активирао, одређује правац кретања. Мобилне екипе возилима излазе на лице места у што краћем року због

детектованог проблема. У случају да су затекли провалника, задржавају га до долaska полиције. Они без полиције не би ни могли да раде, јер немају права да хапсе. Али и они су полицији од велике помоћи јер обезбеђују објекат до долaska увијаје екипе или форензичара. Уколико и не задрже крадљивца, записују све податке који могу да олакшају како би ухватили лопава.

- До сада од десет таквих случајева свих десет полиција је расветлила и ухватила починиоце, каже Јаћимовић.

Елизабета ЈОВАНОВИЋ

Otvoreni
keš
kredit

Brzo
odobravanje!
Rok otplate do
96 meseci

Otvoreni keš kredit za sve vaše potrebe

Uplatite odmor, egzotično putovanje, opremite dečju sobu, promenite garderobu, platite školarinu... ili, шта god poželite!

OTP banka
Verujemo jedni drugima
www otpbanka rs
Call Center: 0700 480 400 • 021 4800 400

БИЉАНА ЛАКИЋ, КРЕАТОРКА НАКИТА

Перле и алке по мери

Најзадовољнија је када своју креацију види на поносној власници, каже млада Крагујевчанка која је своју умешност у дизајирању и изради накита претворила у додатни извор прихода

Таци у месту Војска крај Свилајнца Биљану Лакић знају као наставницу српског језика и књижевности. Ова тридесетогодишња Крагујевчанка је, међутим, бројним пратиоцима на „Фејсбуку“ познатија као Хермина, креаторка која, уз помоћ шарених перли и алкица, израђује маштовите комаде накита од којих сваки представља мало уметничко дело.

Иако се овим послом бави мање од годину дана, захваљујући истањаном укусу, прецизној изради и способности да погоди жеље и укус наручилаца дојучерашњи хоби је успела да претвори у додатни извор прихода. То и није чудо пошто је иза ње, може се рећи, дугогодишње истраживање. Биљана је, наиме, моду и креирање заволела још као девојчица.

- Прве комаде накита направила сам још у основној школи. Тада сам огрлице и наруквице израђивала од глине. Увек ме је занимало комбинаовање гардеробе и занимљивих детаља. Као средњошколка сам чак одлазила код једне искусне шнајдерке да учим шивење, па сам помало ишила за себе. Ипак, увек су ме много више окупирали детаљи, те сам много успешнија била у изради касиша од трака, перли и шљоцица него у кројењу које никако нисам успела да савладам, присећа се Биљана.

Способност својих „златних руку“ ипак није претворила у позив, већ се након средње школе определила да студира српски језик и књижевност. „Старој љубави“ вратила се сасвим случајно.

- Требало је да идем на неку проплаву, а једноставну хаљину коју сам одабрала да носим желела

БИЉАНА УЖИВА У ОСМИШЉАЊУ НАКИТА

сам да употребим занимљивом огрлицом. Међутим, накит који сам проналазила по радњама ми се или не би дошао или је био прескуп и онда сам одлучила да сама направим огрлицу какву желим. Замислила сам да то буде комбинација црних и белих перли, села сам за рачунар и почела да претражујем сајтове преко којих се може набавити материјал и помало сам „краља занат“ са блога који се баве израдом накита, прича Биљана.

„Богата“ огрлица од перли и алки истицала се на Биљаниној једноставној хаљини и није могла да не привуче пажњу, па готово да није било dame на прослави која јој се није обратила питањем где ју је набавила. Када је другарицама рекла да је огрлицу сама направила одмах су кренуле да наручују. Једној је направила огрлицу, другој су

ЗАНИМЉИВЕ И УНИКАТНЕ ОГРЛИЦЕ

биле потребне научнице и тако редом. Затим су почеле да се јављају пријатељице пријатељица и Биљана је одлучила да хоби мало „уз озбиљ“.

Материјал је наручила из Београда и Новог Сада, део јој је набавио и супруг кога посао често води у инсопранство. Али синичић Матија, који је недавно прославио први рођендан, није јој остављао много слободног времена.

- Док је био мањи, била сам као и свака мама која гаји прво дете преплашена и напета, играње перлицама ме је увече смиривало и на неки начин било терапија. Израду

накита још увек сматрам само хобијем јер ме заиста опушта. Радим углавном увече када Матија заспи, прича Биљана.

На наговор супруга отворила је „Фејсбук“ страницу на којој се може видети оно што ради и преко које најчешће прима наруџбине.

- Накит правим према захтевима муштерија. На њима је да изаберу величину перли, стил, боје и комбинације. Интернет ми пружа могућност да истражим и њихов укус. Пре него што почнем са радом обично погледам фотографије наручиоца, трудим се да накит прилагодим стилу одевања. До сада сам увек успевала да погодим укус, поносна је Биљана.

Оно што се њеним муштеријама свиђа, поред чињенице да за мало новца добијају комад накита по сопственој мери, је и чињеница да Биљана врло води рачуна о квалиitetu изrade:

- У питању је пипав посао за који је потребно много стручња. Ја сам заиста детаљиста и битно ми је да се што направим буде савршено урађено. Понекад по неколико пута састављам и растављам огрлицу, важно ми је да свака перла буде на свом месту, а сваки спој са вршем.

Њен накит има још једн врло важну карактеристику - сваки комад је уникатан. Никада није направила две исте огрлице или наруквице. Не ради то ни када муштерија инсистира. Када им се неки комад баш види направи сличан.

Тешким огрлицама од перлица и алки, китњастим минђушама и наруквицама које се у моди последњих сезона, Биљана је додала и лични печат, заменивши ланце сатенским тракама колекцију прољеће-лето учинила је нежнијом и примеренијом. У осмишљавању и прављењу накита заиста ужива, али јој је ипак највеће задовољство када она што је израдила види око врата или зглоба поносне власнице.

М. ОБРЕНОВИЋ

ЗАНИМЉИВ ЛОКАЛПАТ

Упозна

У правој поплави сајтова, портала и група ваколиких „фејсбуша“ и „твтераша“ који за тему имају „наш град“, на „Фејсбуку“ се издвојила група „Крагујевац кроз квиз“, која за врло кратко време окупила око хиљаду чланова. Не без разлога, јер по замисли „покретача“ и оснивача ове групе Данка Михаиловић и Благоја Лазића, успомена на Крагујевац којег више нема најбоље се негује и чува кроз занимљиве коментаре и погађања типа: која је зграда, локација или догађај на слици?

А на профилу групе нема шта нема када је Крагујевац у питању. Елегантна, непретенциозна, а поучна прилика да се кроз обиље фотографија из свих периода и области старији чланови групе подсете своје младости и Крагујевца којег више нема, а млађи фине, кроз питања и бројне коментаре, упознају шта и како је „негдар било“.

На идеју да покрену овако профилисану групу посвећену прошлости свог града кроз занимљиве фото квиз оснивачи (и данас администратори) Данко и Лаза дошли су случајно, спонтано, а где друго него у башти „Старе Србије“.

- На свом „Фејс“ профилу већ дуго сам сакупљао и „качио“ слике старог Крагујевца, али не баш толико старог, него из времена моје младости. Тематски сам осмислио албум фотографија који сам назвао „Крагујевац моје младости“ који је обухватао слике из периода од 1957. до 1977. године. Фотке чаршије из тог доба скидао сам са интернета, набављао их на различите начине, ишао по вашарима и куповао старе разгледнице,

НАУШНИЦЕ ПО НАРУЦБИНИ

МАРКЕТИНГ
КРАГУЈЕВАЧКЕ

SBERBANK
CASH BACK KREDIT

Vraća i do 8% iznosa kredita*
Nova i jedinstvena vrsta dinarskog kredita koja svim klijentima koji uredno izmjeruju rate obezbeđuje sigurni povrat novca.

Iskoristite specijalnu akciju do 01.juna 2014.

- ✓ Promotivne kamatne stope
- ✓ Bez troška obrade kredita

Jedini kredit koji vama vraća novac!

Vaša priča. Vaša banka.

www.sberbank.rs
0700 700 800

* procenat povrata sredstava koji se vraća zavisi od ročnosti kredita, odnosno klijent svake godine ostvaruje pravo na 1% povrata u slučaju da je ispunio potrebne uslove. Po članu 85. Zakona o porezu na dohodak građana, na povrat sredstava obračunava se porez od 20%.

РИОТСКИ ФОТО КВИЗ НА „ФЕЈСУ”

ј Крагујевац да би га више волео

ОСНИВАЧИ И АДМИНИСТРАТОРИ ГРУПЕ ДАНКО МИХАИЛОВИЋ И БЛАГОЈЕ ЛАЗИЋ

започиње причу Данко Михаиловић, један од креатора „Крагујевац кроз квиз“.

И баш ту на „Фејсу“, иако су се годинама „онако знали из града“, нашли су се он и Благоје Лазић Лаза. Лаза је такође стари чаршијац, са стажом дугим више од две деценије у италијанском „Фијат Ивеку“. Тамо се и пензионисао, али на свака три месеца уредно долази у завичај да обиђе породицу.

Њихов „историјски“ сусрет одиграо се 15. октобра пре две године у „Старој Србији“, где су се на лицу места договорили да обједине своје колекције фотографија старог Крагујеваца и покрену групу на „Фејсу“ на којој ће сви њени чланови моћи да каче своје фотке. Групу су покренули истог дана.

■ Евоирање успомена кроз коментаре

У групи није битно које сте годиште, да ли припадате „старијим“ или „млађим“ Крагујевчанима, а и саме фотографије нису одабирane по некој посебној теми или периоду. Свако од чланова у сваком тренутку може да постави своју или коментарише већ „окачене“, кажу администратори Данко и Лаза.

Такође, занимљива је и њихова оригинална идеја да се постављене фотографије пласирају кроз концепт квиза.

То је једноставан а увек провокативан и занимљив начин који се показао као пун погодак. Чим се постави слика, почину бројна питања, ређају се бескрајни коментари и на тај начин људи се подсећају локација, догађаја, града какав је некада био. Тим једноставним, а интересантним приступом, инспиришемо наше вршињаке и едукујемо млађе, јер наш циљ је да старије подсметимо на младост, а млађе упознамо какав је град некада био, сматрају они.

Данко истиче да је уочљиво како су баш млађи здушно укључили у рад и живот групе од првог дана са својим питањима, одговарима (не баш увек тачним, али то је и смисао ове групе, а, богами, умеју и старији да погреше, сећање је варљиво, „закаже“...), коментарима, тако да на профилу данас постоји преко 1.300 фотографија, а група је на дан када је овај разговор вођен, прошле недеље, имала већ 964 члана.

Логично би било помислiti да су у групи све рођени Крагујевчани. Међутим, како каже администраторица, а ваља им веровати јер су они најбоље упућени - богами и нису.

Има и других људи који су на било који начин повезани са градом, пре свега они који су студирали овде, а данас живе од Црне Горе до Америке, они који су на било који начин пријатељи и пошто-

Двојица Крагујевчана Данко Михаиловић и Благоје Лазић покренули су на „Фејсбуку“ занимљив профил на којем „каче“ фотографије старог Крагујеваца. Група је за релативно кратко

време окупила око хиљаду чланова и, сем што се добро забављају, имају јединствену прилику - ако су старији да се подсете локација и догађаја из своје младости, док млађи на непосредан начин упознају прошлост града

ЛОГО „ФЕЈС“ ГРУПЕ „КРАГУЈЕВАЦ КРОЗ КВИЗ“

- На овој нашој групи многи су се „препознали“ после читавих десетина и јављају нам се и познате личности везане за Крагујевац са свих страна Земљине кугле, као што су Снежана Данчетовић из Аустралије, Пуза који је у Немачкој, Борис из „Смака“ који живи у Холандији, песник Лека из Шведске, Мила Атанасковић из Канаде, Славиша Ђурчић из Америке... Баш захваљујући овој групи ми смо се испроналазили, препознали и повезали, тако да данас на „Фејсу“ евоцирамо успомене кроз фотографије и коментаре „препознајући“ град, причају њих двојица.

■ Дух старих, добрих времена

А конкретно то изгледа овако: Данко, Лаза или неко од чланова групе постави на профил фотографију Хотела „Дубровник“ и ау-

томатски крене комплетно евоцирање сећања - шта је ту било, која је музика свирала, за којим столом је седело које друштво, који су коњобари радили, шта се јело и пило... Незаобилазне су и подсећања на ондашње градске фасе и убрание легенде које су ту ординариле, попут Гроздинца, Гудала...

На исти начин се „оживљавају“ успомене и на друге култне устаноиве и институције урбаног живота града као што су Дом културе или Дом омладине, из којег су потекли глумци Мирко Бабић, Горица Поповић, Раде Марјановић..., небројени музичари, сликари, писци и читава галерија, сада већ помало заборављених, градских ликова.

А кад крене, сећања су неисцрпна, врло често се прича растегнене, промени у „ходу“ свој ток, од-

говара се попут реплике на реплику, не само коментаром на коментар него фотком на фотку.

- Захваљујући овој групи настојимо да сачувамо све легенде нашег града, које поново оживљавамо барем на нету и „Фејсу“ и нашим сећањима, са дозом искрени сете какве Лаза.

- Понекад „окачимо“ неку фотографију на којој није битна личност која је у првом плану, него објекат испред којег је сликана, или су данашњим младима занимљиве ситуације где се на слици види плац испред општине где на улици нема ни једног аутомобила, објашњава Данко.

- Сећања се „исправљају“ и коригују короз коментаре и нова подсећања и томе ова група и служи. На пример, једна суграђанка је написала да се сећа биоскопа „Башта“ и мириза рибе! Није била риба у питању, већ печене, свињска глава стајала је у излогу, евоцира Лаза.

Група има само два правила од којих оснивачи и администратори Данко и Лаза не одступају.

- У старту је наглашено да је „Крагујевац кроз квиз“ аполитичан и сместа се бришу сви коментари који су политичке природе. Такође, забрањено је и рекламирање било које врсте. Свако на „Фејсу“ има и свој приватни профил, па нека на њему политички колико му воља, строги су али праведни администратори групе.

Дневно политици и странчарењу и није место међу стариим и појутрјем фотографијама почетака фабрике „Старе звезде“, митинга у Гимназији поводом анексије Босне од стране Аустроугарске 1908. године, слетовима у част друга Тита... Ту су и чувена Петернекова чаршијска фотка људи који прате утакмицу кроз ограду, древна трафика у некадашњој Улици Бориса Кидрича, стари изглед тадашње општине испред које се пичи фудбалица... Па први погони Фијалине кожаре, на које се неко надовезао новијом фотком његовог споменика на Варошком гробљу, ћошак код Уреда, стари „Узор“, први рачунарски центар, данас познате градске локације тек у првој фази изградње...

За своју идеју, рад и труд администратори Данко и Лаза добили су, без лажне скромности, море похвала и комлиманата, али не дремају на ловорикама и старој слави старог Крагујеваца, већ користе ову прилику да позову нове суграђане на сарадњу. Сем приступања групи и „качења“ неких нових „старих“ фотки, они апелују и на Крагујевчане који имају оригиналне фотографије из различитих периода историје града да им их дају на скенирање, чиме ће ова драгоценa документа бити заувек сачувана од заборава у електронском формату.

Идеја зачета у „Старој Србији“ све више се шири испуњавајући своју мисију да нас подсећа на она добра стара времена када је Крагујевац био много мање место, али много већи град.

Зоран МИШИЋ

СИЛОС У ЛЕКИНОЈ БАРИ

ЗЛАТНИ ДАНИ СТАРЕ „ЗВЕЗДЕ“

НЕКАДАШЊЕ И САДАШЊЕ ЧАРШИЈСКЕ УРБАНЕ ЛЕГЕНДЕ

„ЗЛАТНА РУКА“ И БИОСКОП „БАШТА“ И ЕНТЕРИЈЕР БИОСКОПА

ПОЧИЊЕ „ЗЛАТНА ИСКРА”

Сусрети најбољих луткара света

Најмлађој крагујевачкој публици представиће се ансамбли из Бугарске, Украјине, Мађарске, Македоније, Босне и Херцеговине, Кине, а по први пут и позориште из Ирана

I представом „Цар жабац”, у извођењу глумца Позоришта лутака из Ниша, у недељу 11. маја, у 17 часова, почеће 16. Међународни луткарски фестивал „Златна искра”. Интересовање за учешће на овом фестивалу, као и увек до сада, било је велико, али је Зоран Ђорђић, директор овдашњег Позоришта за децу, одабрао само десет представа. То је свакако најбољи доказ да је овај фестивал постао не-

што га је зачарала вештица јер је био лош према њој, он схвата колико је ужасан живот ружног патуљка у кога се претворио. Након што је издржао бројне патње, он се ослобађа чини и добија нови изглед и душу. Након мно-

„АЛИ БАБА И 40 РАЗБОНИКА“ У ИЗВОЂЕЊУ ЛУТКАРА ИЗ ЗЕМУНА

„МАЛО ПОЗОРИШТЕ ЛУТАКА“ ИЗ МОСКВЕ, КОМАД „ШЕВА ОД СЛАМЕ“

забилазна манифестација на културној мапи Србије и света. То ипак, није било довољно Министарству културе, које ће фестивал помоћи са самим пола милиона динара.

Тако ће се до четвртка, 15. маја, најмлађој крагујевачкој публици представити ансамбли Бугарске, Украјине, Мађарске, Македоније, Босне и Херцеговине, Кине, а по први пут и позориште из Ирана. Што се тиче луткарских позоришта из наше земље, своје знање и умеће представиће Позориште лутака из Ниша и Позориште лутака „Пинокио“ из Земуна,

Између осталих, у понедељак, 12. маја, у два термина, од 13 и 17 часова, наступиће Државно позориште лутака из бугарског града Сливена представом „Дугоноси патуљак“.

То је прича о несрћном Вилму, о различитом људима – нису сви рођени лепи, али свако има право на љубав и пријатељство.

Вилм ће то научити на теки начин. Након

гих авантура он проналази пријатељство и љубав.

У уторак, 13. маја, такође у два термина, представиће се македонски Театар за децу из Скопља, представом „Бескрајни снови“. Ова представа одиграће се у Књажевско-српском театру, а истовремено на сцени Позоришта за децу на програму ће бити представа „Гускица“, у извођењу глумца из Тернополског академског позоришта из Украјине.

Заплет је једноставан и маштовит: једна обична девојчица по имениу Аленка води гускицу на испашу и пази да не уђе у мочвару или да се не задави ако прогута жабу. Сви који гледају представу спремни су да помогну Аленки да у томе успе.

У два вечерња термина, од 16 и 18 часова, наступиће глумци из Ирана представом „Мали миш“. Ово позориште под називом „Куши и Муши“ долази из града Табриза.

Сутрадан, у среду, у термину од 10 и 12 часова, у Књажевско-српском театру, на репертоару је представа „Али баба и 40 разбојника“ у извођењу луткара из Земуна. Овај комад за децу, у режији Николе Завишића, позната је прича о сиромашном Али Баби и његовом магарцу Изидору, испричана на мало другачији начин. Једног дана док су секли дрва у близини Багдада, Али Баба и Изidor проналазе Сезам, тајну пећину, у којој 40 опасних разнојника крије благо.

У јутарњим терминима (од 9 и 11 часова) на сцени Позоришта за децу биће изведена

„АЛИ БАБА И 40 РАЗБОНИКА“ У ИЗВОЂЕЊУ ЛУТКАРА ИЗ ЗЕМУНА

представа „Одкамена прича“, Студио луткарстав из Сарајева, а од 13 и 17 часова, комад „Увијек модерна капица“ Хрватског казалишта у Печују, у Мађарској.

Последњег дана фестивала на сцени најстаријег српског Театра (од 10 и 12 часова) наступиће „Мало позориште лутака“ из Москве, комадом „Шева од сламе“. Представа одводи публику у прошлост словенских руских корена, уз помоћ прастарих покретних цртежа на камену, који отварају врата која воде кроз ритуале и обреде наших предака. Представа је рађена тако да заинтересује на-

ПО ПРВИ ПУТ НА „ЗЛАТНОЈ ИСКРИ“ НАСУПТИЋЕ И ПОЗОРИШТЕ ИЗ ИРАНА

јмајају публику, али и одрасле, а редитељ је Влад Костић.

Такође је ујутријем термину, од 9 и 11 часова, само на сцени Дома самуправљача, наступиће Шангајско позориште лутака, представом „Хај Шан – чудесно дете“.

Домаћин фестивала је Позориште за децу Крагујевац, које ни ове године не учествује, због великог интересовања других позоришта да се представе на „Златној искри“, али ће одиграти представу у част награђених.

На фестивалу луткарства у Крагујевцу, који, према оцени стручне јавности, слови за једну од најзначајнијих уметничких манифестација те врсте у Европи, ове године улаз ће се наплаћивати. До сада је на фестивалу „Златна искра“ учествовало око 200 позоришта, а представе је видело више од 150 хиљада деце.

Мирољуб ЧЕР

„ВУЛКАН ИЗДАВАШТВО“ НАГРАЂУЈЕ На споредном колосеку

Два најбржа читаоца „Крагујевачких“ биће и ове недеље у прилици да својој библиотеци додају занимљив наслов „Вулкан издаваштво“. Реч је о књизи Веронике Хенри „Странац у ноћи“.

Док сат откупава поноћ, воз чека на споредном колосеку надомак Калеа. Месец светлуца на тамном своду, а у вагонима нема никог осим духовна путника, обавијених обличићима парфема. Слабашни звуци клавира распуштају се у ноћи. То је место на којем се одиграва на хиљаде прича о лубави и нади, страсти и јецајима срца, помирењима и растанцима. Кроз неколико сати, неми вагони поново ће напрасно оживети и воз ће бити спреман за ново путовање. Благо уздрхтали путници чекају на перону, мада нико не може да каже да ли је то због свежег ваздуха или узбуђења што ће се ускоро укрцати у најчувенији воз на свету. Те тајанствене ноћи, на легендарном путовању од Лондона до Венеције, са коферима пуним емоција, снова и надања, сусрећу се два странца, преплићу се различите судбине, рађа се нова љубавна прича. Уз прве гутње шампањца, док воз води путнике кроз пејзаже од којих застaje дах, ово животно путовање разоткриће многе тајне, донети најромантичније тренутке, неочекивану просидбу, обећање пријатељу на самри, загонетну поруку, потајно враћање у прошlost. Приче ових потпуних странаца једва чекају да буду испричане.

Потребно је да у петак, 9. маја, позвовете 034 333 116, после 10 часова и добијете ову књигу. Добитници ће своје књиге моћи да преузму у књижари „Вулкан“, која се налази у Тргном центру „Плаза“.

У РЕСПЕКТИБИЛНОМ ПРОСТОРУ

Простори душе

У УЛУС-овој галерији у Београду отворена је изложба крагујевачког уметника Ненада Ристовића

Крагујевачки уметник, магистар сликарства и кустос градске галерије „Мостови Балкана“, Ненад Ристовић (1965) представио се београдској публици у УЛУС-овој галерији избором радова насталих у периоду од 2010. године до данас. За своју самосталну изложбу он је одабрао поставку која обухвата 35

слика и цртежа великоликог и средњег формата (145x125 и 65x50 цм) из циклуса „Простори душе“.

Говорећи о Ристовићевом сликарству бард ликовне критичке Срето Бошњак истиче да оно у сталној жудњи за снажним, елспресивним ликовним језиком којим се на адекватан начин открива однос сликарa и према сутини ликовног феномена/слике, али и према њеном односу према стварности света. Он се представља као доследан трагач за обликом исказа, који није у словљен неким од актуелних трендова; његова сликарска свест тражи дубљи (заумнији, подвеснији?) прдор у суштину језика, у његовој моћ да исказуји себе исказује и биће сликарa.

Боја на платнима овог сликара истовремено је и покрет и драматска јединица визуелне целине сликарног призора. Али тај врхунски облик слободе у чину сликања ни у једном тре-

утку не личи на хаос: ритам по-теза има неку имагинарну логику којом се сви елементи формалног садржаја слике на неки начин додирује са лицем слике.

Цртачка нерватурата (носилац читаве визуелне структуре) на Ристовићевим делима у овој или оној мери поприма карактер пиктографија, приближавајући се понекад калиграфском или „поетским калиграмима“, како их Аполинер схвата. Из тамно-светлих судара и језгара, она до крајности динамизирају призор тако да се доимају као преводи крикова. У сваком случају, као својеврсни апстрактни визуелни психо-енграми адекватно су именованi – простори душе.

Изложба ће трајати до 13. маја.
Р.Ш.

СА ОТВАРАЊА ИЗЛОЖБЕ У БЕОГРАДСКОЈ ГАЛЕРИЈИ

НОВА ИМЕНА НА АРСЕНАЛФЕСТ-У

Дубиоза, Гоблини, Атеисти, Бркови, Ничим изазван

Балкан-ска-панк-даб бенд „Дубиоза колектив”, панк-рокери „Гоблини” и „Атеист реп”, турбо-панк-фолкари „Бркови” и поп сензација „Ничим изазван”, нова су имена која ће наступити на „Арсенал фесту”, који ће бити одржан 26, 27. и 28. јуна.

Прве вечери фестивала, 26. јуна, на главној сцени, уз немачког реде музичара „Центлмена”, наступиће и босанскохерцеговачки „Дубиоза колектив”, тренутно један од најзначајнијих бендова региона, који је недавно одржао велики београдски концерт пред 12.000 посетилаца у „Комбанд арени”.

„Атеисти”, који тренутно турнејом обележавају 25 година каријере, кратце хитовима какви су „Варгбург лимузина”, „Година културе”, „Љубав”, недавно су промовисали сингл и спот за песму „Другог паковања”, којим најављују нови албум за крај године, а на крагујевачки фестивал долазе први пут и то као носиоци програма Гарден стејџа друге вечери фестивала.

„Арсенал” је један од ретких великих фестивала који до сада „Ате-

ист реп” нису „оверили”. Прија нам што је 27. јун, када је предвиђен наш наступ, слободан дан на Светском првенству у фудбалу, тако да ћемо и ми и публика моћи те вечери да се фокусирати на музику, каже фронтмен Доктор Поп.

Исте вечери на главној бини, пре Влатка Стефановског и Цибонија, наступиће „Ничим иза-

зван”, бенд који се са хитовима „О теби”, „Глас”, „Тужне девојке” и еклектичним поп приступом најављује као једно од најпријатијих

изненађења српске и регионалне сцене последњих година.

- Неће нам бити ни најмање тешко да Влатку и Цибонију загрејемо појачала. Излишно је пријати колико нам прија то друштво - биће велика част, велико уживање и велика одговорност да делимо бину са таквим именима. Чекамо још увек

да нам кажу: „Добродаши, били сте гости скривене камере ТВ Крагујевац”, поручују чланови бенда „Ничим изазван”.

И „Гоблини” свирају на мејн стејџу, али треће вечери фестивала. Шабачки бенд је ових дана са актуелног ЦД албума „Роба с грешком” објавио спот „Један на један”, у коме су искоришћени снимци са недавног спектакуларног концерта пред 4.000 посетилаца у пуној београдској „Хали спортова”.

- Свима нам је још увек у сећању прошлогодишњи концерт на „Арсеналу” по киши, која можда заобилази Крагујевац, али не заобилази „Гоблине”. Чини ми се да је пљусак само још више допринео да атмосфера током тих сат времена буде феноменална. Надамо се да ће тако бити и ове године, с тим што бисмо волели да нас киша ипак заобиђе, каже фронтмен „Гоблина” Бранко Голубовић Голуб.

Треће вечери фестивала, по други пут у Крагујевцу, свираће и загребачки „Бркови”, који ће развеселити публику прегрштом љубавних песама и стиховима типичним за турбо фолк и забавну музику: „Боље да сам с френдовима пио рујно вино”, „Опасно се драгирам” ...

- Зимус смо наступили у култном крагујевачком Дому омладине и публика је била дивља, раздрагана и склона незаконитом понашању. Надам се да је то била само увертира за „Арсенал”. Овога пута молим све поштоваоце наше изузетне скупине да нам домаћински после концерта,

„БРКОВИ”

Турбофолк сензација

„Бркови” су хрватски турбофолк-панк састав из Загреба. Удаљене жанрове су духовито спојили у мелодиозну целину. Од турбофолка користе емотивне стихове спојене са жестионим панк-роком и тежином хеви метала. Њихове простодушне текстове пројжима израван свирачки стил. Албуме објављују самостално, без посредништва дисковрафске куће. Сматрају као им издавачка кућа за промоцију албума није потребна, већ сав посао око целокупне организације обављају сами.

И по својим осталим особинама „Бркови” су прави панк-рок састав. Уместо правих имена представљају се надимцима, албуме нуде бесплатно, текстови песама су увредљиви и сексистички. Ипак, овај састав је уобичајену друштвену и политичку тематику панка заменио љубавним текстовима типичним за турбофолк и забавну музику. Музику какву свирају „Бркови” и раније су свирали махом босански састави, као што су „Ватрени пољубац” и „Нервозни поштар”.

а може и пре, доставе кацу киселог купуса и килограм дуван чварака, поручује главни „Брк”, Схамсо 69.

„НИЧИМ ИЗАЗВАН”

Текстови инспирисани љубављу

Бенд постоји већ више од три године и за кратко време окупљен је бројне фанове. „Ничим изазван” је концентрисан на ауторску музику са крајње искреним текстовима инспирисаним љубављу, животом, разним унутрашњим дилемама, сукобима и свакодневицом која се крије иза баналности која нас окружује. Текстове оживљавају разноврсни ритмови од валцера и танга, преко латино ритмова до фанка и рока, чак и до флертовања са панком. Велики број акустичних инструмената доприноси стварању занимљивог архаичног звука.

У пролеће 2012. успостављају сарадњу са Ђанијем Перваном, бубњарем и продуцентом сарајевског састава „Лету Штуке” и из те сарадње настаје први сингл „О теби”. Гласовима слушалаца песма је проглашена домаћим хитом 2012. године на „Радију 99”.

Средином априла ове године објављују свој први студијски албум под истоименим називом. Албум се састоји од шест већ објављених синглова и четири потпуно нове песме које је публика до сада могла да чује само на живим наступима.

ЦИКЛУС ПОРТУГАЛСКИХ ФИЛМОВА

Имиграција и друге приче

У оквиру курса португалског, као страног језика, који се одвија на Филолошко-уметничком факултету Универзитета, а уз подршку „Камоиша, И. П. института” за кооперацију и језик, одржава се циклус филмова посвећен кинематографском стваралаштву на португалском језику. Пројекције ће бити одржане сваког понедељка током маја у „Кутији шибица” Студенстког културног центра Крагујевац.

Публика је већ била у прилици да погледа филм „Жозе и Пилар”, а већ следећег понедељка на репертоару је филм „Путовање у Португал”, у режији Сержија Трефа. То је политички филм о мерама контроле које се спроводе према странима на европским аеродромима, и о нељудском опходењу према њима, које је данас прихваћено као уобичајена практика. Марија, украјинска лекарка, слеће на аеродром у Фару, у Португал, са туристичком визом. Међу свим путницима из авиона, Марија је једини који ће погранична полиција привести и саслушати. Ова ситуација се претвара у кошмар када полиција схвати да је човек који чека Марију на аеродрому Сенегала. Нелегална имиграција? Трговина људима? Све је могуће. Овај филм инспирисан је стварним догађајем.

У понедељак, 19. маја, на репертоару је филм „Крв моје крви”, редитеља Жоао Каниже из 2011. године.

Марсија живи са сестром Ивет у једном сиротињском крају у околини Лисабона. Заједно појдују Марсијино децу, Клаудију, која студира вишу медицинску и касирку је у супермаркету, и Жоку, који је постао ситни делинквент. Једног дана живот породице бива заувек уздрман - Жока је покушао да превари дилера за кога ради и ухваћен је, а Клаудија упознаје мајку са новим дечком, својим дosta старијим професором. Када га мајка упозна, схватва да мора све учинити како би окончала ту везу, преплашена великим трагедијом. Ово је прича о безусловној љубави, о јртвовању и о искушењу.

Последње недеље маја биће приказан филм „Обала жамора”, у режији Маргарида Кардозоа. Прича се одиграва крајем шездесетих година прошлога века, када млада Евита стиже у Мозамбик, како би се венчала са Луишом, студентом математике који тамо служи војну обавезу. Евита схвати врло брзо да Луиш више није исти момак и да се, помећен ратом, претвори у јадног имитатора свог капетана Форза Леала. Мушкарци одлазе у велику војну операцију на север. Евита остаје сама и, покушавајући уочи да разуме шта је то променило Луиша, тражи друштво Елене, жене Форзе Леала. Потлачена и понижена, Елена је заточена у његовој кући где извршава једно обећање. Она открива Евitu Луишову мрачну страну. Изгубљена у свету који није њен, Евита је сведок насиљности колонијалног времена на самом његовом крају.

Улаз за све пројекције је бесплатан, а сви филмови почињу у 20 часова.

ФРАНЦУСКИ ФИЛМСКИ КАРАВАН

Циклус „Доба сазревања“

У оквиру програма „Француски фильмски караван”, који се реализује у сарадњи са Француским институтом, крагујевачкој публици биће премијерно приказан нови циклус филмова под називом „Доба сазревања“. Викенд француског филма вратиће посетиоце у младост доносећи необичне приче које говоре о понекад тешком и сувом, али и неретко смешном добу сазревања. Филмови ће бити приказани у „Кутији шибица“ СКЦ-а, 9 и 10. маја, у терминима од 19 и 21 час. Улаз на све пројекције је бесплатан.

У петак, 9. маја, у 19 часова, први на репертоару биће филм „Лепотани“, Ријада Сатуфа.

Четрнаестогодишњи Ерве је проресчен пубертетлија. Опхрван својим нагонима, незахвално грађен и осредње интелигентан, живи са мајком. У школи се некако сназази, окружен другима. Једина мисао која га окупира јесте проналажење девојке. Али, на том пољу доживљава неуспех за неуспехом, но ипак налази храброст да не одустане. Једног дана, несхвательво почине да се додапа Аурори, најлепшој девојчици у разреду.

У термину од 21 час биће приказан филм „Све што сија“. Главне улоге повериле су Лејли Бекти, Жералдини Накаш и Одре Лами.

Ели и Лила су као сестре. Познају се од малих ногу, деле све и сањају о неком другом, лепшем животу. Живе у истом предградју, на десет минута од својих живота. Од малих свађа до великих лажи, оне ће преузети све како би ушли у неки други свет где им се чини да је све могуће. Међутим, све што сија није злато.

У суботу, 10. маја, крагујевачка публика моћи ће да погледа остварење Лоле Доајона „А ти, ко се теби свија“. То је прича о петнаестогодишњој Елоди, која одлучује да са својом пријатељицом дарккерком изгуби невиност. Остало им је још само недељу дана до краја распуста. Оне ће се суочити са стварношћу коју су другачије замишљале. Упоредо с тим, Елоди открива да се пријатељство које гаји према другару Венсану може претворити у заљубљеност.

У термину од 21 час биће приказан филм „Томбој“, Селина Сиама.

Десетогодишња Лор је мушкобањаста девојчица. Када се преселила у нови крај, она успева да убеди Лису и њено друштво да је дечак. Истина или изазов? Изазов. Лето постаје права играonica и Лор постаје Мајкл, дечак попут других, а довољно различит да привуче пажњу Лизе која се заљубљује у њу. Лор се игра са својим новим идентитетом као да крај лета неће открыти њену страшну тајну.

ПРВА КРАГУЈЕВАЧКА ГИМНАЗИЈА У КУЛТУРНОМ И ДРУШТВЕНОМ ЖИВОТУ ГРАДА ИЗМЕЂУ ДВА РАТА (8)

Професори – значајни научници

Пише **Дејан Обрадовић**

Велики број успешних научника из ранијих генерација Прве гимназије био је подстицај и за наставнике и за ученике. Први су имали могућност да се истакну вредним и успешним радом у њој, напредују у струци, докторирају и тако отворе врата за професуру на Универзитету. Научна делатност у школи је била испољавана индивидуално, кроз рад школских секција, посебно у збиркама и током екскурзија. У самом граду није постојала ниједан научна институција, па су сви који су се бавили науком били упућени, пре свега, на Београд, његове факултете, институте и библиотеке. У Крагујевцу се наука популарисала преко Народног универзитета, где су гостовали еminentни универзитетски професори и повремено, текстовима у локалној штампи, нарочито у „Гласу Шумадије“, који је имао научну рубрику.

Стефан Јаковљевић (1890–1962) је био студент и теренски сарадник чувеног професора Недељка Кошанина (1874–1934), управника Ботаничке баште, који је у новембру 1920. трајко анжажовање

СТЕВАН ЈАКОВЉЕВИЋ У ПРВОЈ ГИМНАЗИЈИ ПРЕДАВАО јЕ СКОРО СВЕ ПРИРОДЊАЧКЕ ПРЕДМЕТЕ

свог некадашњег студента из Крагујевачке гимназије ради оснивања Одељка за медицинске биљке, за потребе студената аптечарске струке. Јаковљевић је у Првој гимназији радио као руководилац биљошке збирке, предавао је готово све природњачке предмете – ботанику, зоологију, геологију, физику и хемију. Премештен је у Београд у априлу 1921. године. Докторирао је 1925. године, тезом „Цистолити у Борагиноидеа – анатомско физиолошко истраживања“. Његов кабинет у Гимназији наследио је Лазар Пантелић.

Још један студент Недељка Кошанина и Јована Цвијића, Рус Игор Андрејевич Рудски (1897–1945), човек рођен за педагога, за разлику од бивших наставника Гимназије који су своју праву научну афирмацију постигли одласком на Београдски универзитет или у институту, готово цео период свог научног рада провео је у Првој гимназији, у коју је дошао из Струмичке гимназије, где је почeo прва истраживања. Предавао је природопис, хигијену и јестаственицу. Шеснаест година провео је у Крагујевцу у организовању екскурзија, сталним теренским истраживањима и писању научних радова, нарочито у току летњих распуста, прикупљајући грађу за флору Шумадије и Србије и тако дао највећи научни допринос од свих наставника своје школе. Иако

је био обузет науком, његове педагошке способности су биле савршене и једини је међу наставницима у старешинским извештајима оцењен општом оценом „одличан“. У току 1931/32. године на Беласици и Шар-планини скупио је 4.500 биљака (око 1.200 врста) за Ботанички завод у Београду.

Према упутствима Н. Кошанина, Рудски је истраживао северне стране Шар-планине и на Ошљаку, изнад заједнице Pinetum mughi, открио нову врсту за науку коју је, по дозволи Дворске канцеларије, посветио краљу Александру I Карађорђевићу (Achillea Alexandri-regis Bornmüller et Rudsky).

После смрти Недељка Кошанина, Рудски се повезао са др Ивом Хорватом (1897–1963), оснивачем загребачке фитоценолошке школе. Већ 1935. године Рудски и Хорват заједнички истражују Ошљак. Рудски тада усваја метод Braun-Blanquet чије ће принципе користити у свим наредним радовима. У уводном делу рада „Типови лишћарских шума југоисточног дела Шумадије“ Чарњавски истиче:

„Овај рад Рудског пружа прве резултате подробних студија једног дела шумског појаса Шумадије. И. Рудски је вршио своја испитивања од 1938. до 1940. године, по својој иницијативи и са својим материјално врло скромним средствима, а са једном намером да се употребни упадљива празнина у познавању вегетације Србије.“

Између 1937. и 1941. године са бившим учеником Прве гимназије

РУЗИ ИГОР АНДРЕЈЕВИЧ РУДСКИ БАВИО СЕ СТАЛНИМ ТЕРЕНСКИМ ИСТРАЖИВАЊИМА ПРИРОДЕ

ЗНАЧАЈНИ РАДОВИ ПРОФЕСОРА ОБЈАВЉЕНИ СУ И У СПОМЕНИЦИ МУШКЕ ГИМНАЗИЈЕ У КРАГУЈЕВЦУ ИЗ 1934. ГОДИНЕ

ПОЗИВ НА ПРЕТПЛАТУ

Прво издање монографије прерано преминулог крагујевачког историчара Дејана Обрадовића, чије делове одредбено као фељтон објављују „Крагујевачке“, а чији је издавач Прва крагујевачка гимназија, подељено је у библиотекама и установама културе, школама и факултетима, образовним институцијама у читавој земљи, као и органима локалне самоуправе, без чије подршке књиге не би било.

Одлучили смо да отворимо претплату на друго издање ове вредне монографије.

Први претплатни период трајаће до 1. јула 2014. године и сви који наруче књигу оствариће 30 посто попуста у односу на цену књиге по изласку из штампе. Уплатом од 1000 динара на жиро-рачун школе 840-342666-39, са назнаком „претплата за монографију“, обезбедићете свој примерак овог драгоценог дела. Штампа другог издања биће завршена до 1. јула 2014.

Института врј Белграде, Гласник Хрватскога природо-словнога друштва (Загреб), „Природа“ (Загреб), Охридски зборник (Београд), Гласник Југословенског професорског друштва и Шумарски лист.

Геолог **Милан Илић** није се зауставио у Крагујевцу, где је радио од 1929. до 1935. године, остварио неколико запажених стручних радова, проучавајући геолошки састав крагујевачке околине. У старешинском извештају 1930. наглашава се за Илића да се „интересује се за развијате струке“. Био је руководилац школског геолошког кабинета. У „Геолошким аналима“ публиковао студију о околини Битола, у којем је радио пре доласка у Крагујевац. Премештен је у Геолошки институт у Београду 3. маја 1935. године. Као сарадник научне рубрике листа „Глас Шумадије“ објавио је неколико радова.

Етнолог **Боривоје М. Дробњаковић (1890–1961)** је у Првој гимназији предавао до 1. јуна 1921. године. У то време већ радио на свог докторској тези „Јасеница – антропогеографска испитивања“, коју је одбранио 1923. године на Филозофском факултету у Београду.

Професор историје **Радосав П. Марковић (1898–1956)** интересовао се за историју 19. века, посебно за период прве владе кнеза Милоша Обреновића. Самим тим, многи његови радови били су везани за историју Крагујевца и били објављивани у локалним листовима, у часописима и алманасима. Обрадио је и приредио сећања бивших професора и ученика у оквиру „Споменице Мушкиј гимназије у Крагујевцу“, која је објављена 1934. године. Уз подршку свога таста, проте Димитрија Стефановића, истраживао је историју Старе цркве у Крагујевцу и о њој објавио књигу 1935. године. По преласку у Београд, где је радио у Шестој београдској гимназији, у јуну 1937. године одбранио је докторску дисертацију „Питања престонице у Србији кнеза Милоша“ (штампана је под истим називом 1938. године). У „Гласу Шумадије“ је најчешће објављивао пригодне текстове, али добро утемељене, на научним основама.

Наславиће се

Приредила **Лела Вујошевић**

делимично користећи податке из Лексикона Крајујевца

ДОГОДИЛО СЕ У КРАГУЈЕВЦУ

Пре пет година: 13. маја 2009. изашао је први број информативног листа Недељне новине „Крагујевачке“. Осамнаест новинара и хонорарних сарадника Недељног информативног листа „Светлост“, незадовољни извршеним приватизацијом, основали су „Крагујевачке“ у издању НИП „Јавност“. „Светлост“ је потом доживела судбину многих локалних медија у Србији и региону – угащена је, као последица неуспешне приватизације.

„Светлост“ је покренута 28. јуна 1935. с поднасловом „Повремени лист за друштвени и културни живот“. Владислав и главни уредник био је Љубиша Манојловић. У првом броју „Светлост“ се заузела јасан став у погледу своје програмске активности: „Времена су тешка: зло је на све стране. А људи би хтели да буде боље. И боре се за остварење тог бољег... Пресма свему што се догађа ми морамо имати свој

јасан и одређен став. У првом реду, и у свemu, дужни смо водити рачуна о тежнама народних маса. Требало би, и ми бисмо то хтели, да њихове тежње значе наш став, а да наш став буде израз тих тежњи.“ Светлост, то је замисао њених редактора, мора бити прави народни лист. У том смислу, желели бисмо да окупимо све поштене људе, јер и сами радио из најчистијих побуда.“

Због објављивања текстова критичних према актуелној власти, „Светлост“ је у међуратном периоду више пута забрањивана, а та судбина је задесила и током друштвених промена средином деведесетих. Зато је 1995. године, поред „Светлости“ која је издавана под ингеренцијом Скупштине града, покренута и „Независна светлост“. Тзв. режимска „Светлост“ престаје да излази 1997. а „Независна светлост“ тог времена убрзала је политичке промене у Крагујевцу

јасан и остало је симбол новинарске храбрости и отпора диктатуре.

Пре четири године: 7. маја 2010. премијује Светозар Стојановић, филозоф. Рођен је у Крагујевцу 18. октобра 1931. у грбовачкој породици. У родном граду је завршио основну школу и гимназију, дипломирао је филозофију на Филозофском факултету у Београду 1955. и истом факултету је докторирао филозофију 1962. године. Радио је као професор на Филозофском факултету Универзитета у Београду и као гостујући професор на Универзитету у САД, Немачкој, Великој Британији, Аустрији, Индији.

Избачен је са Београдског универзитета заједно са још седам професора 28. јануара 1975. године због дисидентске делатности као члан групе „Праксис“. Почетком 90-их враћен је за професора Београдског

универзитета. Био је председник Српског филозофског друштва од 1970. до 1974. године. Заједно са политиковом Ђуром Ковачевићем 2002. је основао Српско-амерички центар у Београду, чији је био и председник. У периоду од 15. јуна 1992. до 31. маја 1993. био је специјални саветник Добрице Ђосића, тадашњег председника СР Југославије. Водио је његов саветнички тим.

Био је директор Института за филозофију и друштвену теорију од 1994. до 2000. године. Био је и члан Управног одбора компаније „Политика“, затим члан Савета Републичке радио-дифузне агенције (РРА).

Објавио је седам књига, четири брошуре и око 130 чланака. Дела су му превођена на 14 језика. Легат проф. др Светозара Стојановића од око 300 књига уручен је Универзитетској библиотеци у Крагујевцу.

371.166 STANOVNIKA ISTOČNE I JUŽNE SRBIJE

JE POKLONILO
POVERENJE
AIK BANCI

Hvala!

AIK **Banka**
domaća i jaka

Kontakt centar: 011 785 99 99, www.aikbanka.rs

РАДИША МИНИЋ РАЛЕ - УМЕТНИК ГРАВИРАЊА

Инспирисан вером и лозом

Да ли је рад гравера Радиша Минића занатски или уметнички? Он се тиме не оптерећује док више од две деценије у својој радионици израђује оригиналне, махом минијатурне предмете, за које инспирацију непрестано проналази у вери и династији Немањића. Његови несвакидашњи граверски и калиграфски радови на крстовима, медаљонима, путирима, звонима, иконама налазе се у Раваници, Хиландару и Јерусалиму, док код нас никада нису били изложени

Пише Зоран Мишић

Гравер Радиша Минић (56) у свом фаху је јединствен. Већ више од две деценије он израђује оригиналне, аутентичне предмете, махом минијатуре, за чије филигранско обликовање инспирацију увек изнова проналази у вери и владарској и монашкој породици Немањића.

- Поносан сам што је и моја породична слава од давнина баш Свети Сава, истиче Радиша, Крагујевчанин рођен у Љубичиној улици.

Ако је истина да ствараоца, пре свега, одређује простор у којем ради, онда је Рале, како га Крагујевчани зову, пример који то потврђује. Већ и на уласку у његову радионицу, смештену у сутерену породичне куће, и ономе кога Бог „није наградио“ оком за детаљ и лепоту, посебним сензабилитетом или афинитетом према необичном и несвакидашњем - јасно је да је закорачио у аутентичан, племенити „свет“.

Ралетова радионица је место где се „рађају“ необични предмети који побуђују пажњу због савршеног начина израде, али и маштовитошћу и богатством, махом верских и сакралних мотива.

ЂУРЂЕВДАНСКИ КРСТ КАО СИМБОЛ ГРАДА – МАКЕТА ЗА СОПСТВЕНУ КОЛЕКЦИЈУ

Уз обавезну лагану духовну и душевну музику, где год да погледате видећете нешто лепо и необично, било да је реч о Рембрантовој дуборезној композицији урађеној уз помоћ посебне смоле уквирене митским и библијским животињама као што су орао и змија, иконом Светог Луке (рад покојног Радослава Прокића Млађег) рађеном на кожи, колекцији српских манастира од гипса, граном маслине коју је море избацило на обалу приликом Ралетовог ходочашћа у Хиландар. Ту су и свеће, босиљак и ловор са хиландарске вакшње литургије, граница маслине коју је на Светој гори по предању засадио сам цар Душан, макета Хиландара коју је добио као дар од манастирског братства, реплике средњовековних војника и вitezova... Импресивна колекција Библија, нож украшен граверским мајсторским радом.

Радиша Минић, смирен и тих, никада се

ЗА САДА ОКИВА У СРЕБРО И ГРАВИРА САМО ЗВОНА МАЊЕГ ФОРМАТА – МОЖЕ, УМЕ И ЗНА ДА РАДИ И МНОГО ВЕЋА

РАДИША МИНИЋ – НЕ ОПТЕРЕЋУЈЕ СЕ ПИТАЊЕМ ДА ЛИ ЈЕ ЗАНАТЛИЈА ИЛИ УМЕТНИК...

није оптерећивао питањем – да ли је уметник? Себе, без лажне скромности, „крсти“ титулом занатлије, а другима оставља да његов рад вреднују и процењују да ли је у питању само пукни занатски рад, ма колико истанчан и прецизан, или уметност.

■ Аутентичне и оригиналне идеје

Пре више од две деценије пожелeo је да уради иконицу са ликом Светог Николе, а ни сам није баш имао превише поверења у споствене могућности.

- Мислио сам да нећу моћи то да урадим како ваља, али испала је добро и тако је све кренуло. Са искуством су ствари које радим постајале све боље и боље, каже Рале, напомињући да је његов рад у потпуности аутентичан и оригиналан, јер мотиве које он ствара у свим врстама метала, било да је реч о злату, сребру, челику, месингу, нећете пронаћи никде, ни на интернету, у часописима и литератури, јер су сви плод искључиво његових идеја и инспирације.

Од Ралетових нових радова централно место у радионици, и то под стаклом, заузима макета крста која се налази на кружном току на улазу у Крагујевац из правца Баточине. Сребрни крст са постаментом рађен је у размери 1:70 и тежак је 370 грама.

- Завршио сам га средином прошле године, после тромесечног рада. Нисам га радио по наруџбини, већ чисто да задовољим своју идеју, као лични експонат и сatisфакцију, тако да немам намеру ни да га продајем, каже Рале, додајући да до сада његов крст нико јавно није видео, али да га је показао владици Јовану, који је њиме искрено био одушевљен.

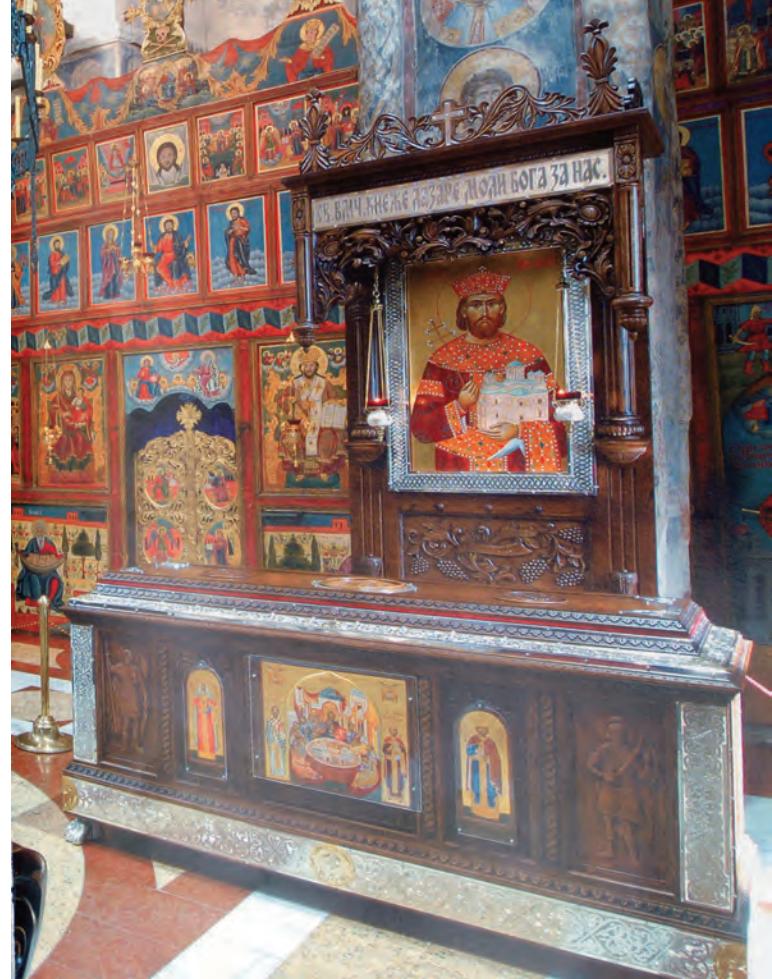
У последње време посветио се и обради звона. Једноставно, класична метална звона нису задовољила Ралетову уметничку душу и на лицу места се „родила“ идеја да их оплемени и „окива“ у сребро. Сада оплеменију звона мањих димензија, али би по потреби и наруџбини могао своје знање и умеће, око и руку, да примени и на много веће формате. Сем „окивања“, подразумева се и гравирање пригодних текстова и посвета, било свецу или ктитору, на звонима.

- На било којем металу могу да урадим леп текст калиграфским словима, каже он, јер Рале није гравер са длетом и иглом само, већ и калиграф. Све оно што други испи-

сују пером он длетом „исписује“ директно у металу.

Недавно је пажњу националних медија („Блиц“, Танјут...) привукао његов рад на винској флаши.

НАЈЗНАЧАЈНИЈИ РАД – ОКОВ ЗА КИВОТ МОШТИЈУ КНЕЗА ЛАЗАРА У РАВАНИЦИ

ТРИПТИХ СА ОСТРОШКИМ МОТИВИМА

ШУМАДИЈСКЕ
ПРИЧЕ

Владимира Јајличић

Кућа са двориштем

ТРЕБАЛО је да одем до копирнице. Синовица је кренула у први разред средње школе и добио сам задатак да подигнем фотокопирану књигу, уџбеник из латинског језика. Уџбеници су скупи, потребно је да свако дете купи један до два, а онда их разменjuју међу собом и фотокопирају. То испадне вишеструко јефтиније.

Синовица је оставила уџбеник у копирници при повратку из школе, где су јој рекли: *гођиште ћошке*. Али, она је после школе, уморна, прилегла да одспава и замолила мени да одем по уџбеник. Мој брат је додад: „Ти ионако ништа не радиш. Буди користан!“. Често понавља причу да постоје цврчци и мрави. Он је мрав који ради и кога нико не зарезује, кога људи мрзе, јер се бори за своје близиље и за себе, а ја сам цврчак кога људи воле, јер овде не ради ништа, троши колико хоће, изигравајући аристократу, ни о коме не бринући јер нема ни кучета ни мачете. Рекао сам да ћу отићи по књигу. Разуме се, ни овог пута ми неће дати новац за фотокопирање. Али, на кога ћу да трошим свој новац, ако не на своје близиље. Шта мени треба? Парче хлеба и шољица кафе. Ја сам сезонац преко гране, овде немам редовна примања, али пошто сам нежеља, мало трошим на себи, и брат ми често каже да би требало да плаћам порез – „kad bi u ovoj zemlji bilo zakona, kao što ga nema“. Мислио сам, исправа, да по књигу одем својим половиним „фијатом“, али дан је тако очарљив, септембар је један од најлепших месеци у години – све је још топло, ни лишће није сасвом опало, може се шетати, нарочито за оваквих, сушних, година. Сунце нам је преко лета дојадило, а сад, после светога Илије, све је милије. Пожелиш да се чвариш на сунцу као гуштер, или црнкаста змија.

Зато сам одустао од вожње и кренуо пешаче. Ноге ми, од неког времена, трну – те трнеле сам стекао на градилиштима Италије, по-мало сам слабу циркулацију наследио и од покојне бабе, по мајчиној линији, па је кочрати и препорука – не лекара: ја код лекара не идем, него старијих људи из фамилије (иако старијих од мене више нема много: једна или две генерације – већ сам превалио педесет). Ногу пред ногу, преко Лицике, Колоније, на Шумарице (забилазно, волим да шетам), преко ердоглијског (пресахлог) потока и Горњег парка, избивши на Машински факултет, пређох преко пешачког прелаза поред бензинске пумпе и кретох десном страном улице, ка копирници која се налазила негде на тој страни (тако ми је рекла синовица).

ВЕЋ после неколико корака том страном улице могао сам запазити да град мења лик. Од далеке хиљаду деветстотинадесет пете, кад сам се овамо са Пештером доселио, остало је мало зграда из ондашњег времена. Ондашње зграде биле су углавном приземне, једноспратне или двоспратне. Двоспратна кућа рачунала се у оному. Све куће преко два спрата биле су, скоро искључиво, у државном власништву. То се променило.

Многе приземљуше, ширећи се од центра, зракасто, према разним периферијама, нестајале су, а вместо њих су се појављивале огромне ископине, дубоке по неколико метара, из којих су се, као чудовиша, рађале вишеспратнице, углавном ружне, неприродно уметнуте у околину, као да су, не могавши да се шире преко дворишта које су запоселе, могле једино да расту у висину. Градитељи таквих кућића би углавном тражили сиромашније сутрађање, или оне са новчаним проблемима, којима су, у замену за њихову приземљу кућу, у новодигнуту зграду давали стан, два или три, док су остale станове продавали новим станарима. Тако је, на једном месту, уместо једне, сада становало и до двадесет породица, једни другима над главама – то се сматрало модерним, чак се сматрало и срећом.

Деца негдашњих власника више у свом дворишту нису могла да виде цвет, свог пса, фотељу у врту, паркираног фића испред куће, нити су могла да седе увече с родитељима на веранди где се, уз присни разговор, пије кафа и посматра вечерњи зализак. Могла су једино да изађу у заједнички врт, поред школе, или у парк сред квarta, да се тамо љуљају на љуљашкама, чепрају по трави коју онеређују пси изведенци на узицама или ланцима – подишишани, с машница-ма и уфтиљеним репићима. Такви паркићи су имитација некадашњих дворишта, они су прљави, у њих долази полусвет – људи у свакаквим стањима, па и мортуси пијани и приправни на свако непочинство. Таква места не припадају никоме, јер припадају свима.

Свако дете требало би да има своје двориште, у њему омиљена и тајна места. Ја сам одрастао у једном таквом, пештерском, огромном. Дуго година нисам смео да зађем у доњи део дворишта, јер сам веровао да у подруму шупе, међу гвожђуријом и отуреним зарђалим справама, одбаченим спортским реквизитима и умашћеним радним мантилима, живи Баш-челик. Увек сам поред шупе пролазио узбуђен, дрхтећи. Али је баш то омогућивало и храброст да се прође туда, где није лако проћи. Имао сам кокоши, имао сам пса, имао сам чесму, имао сам дрвљаник. А градска деца имају спрave за пентранje, налик на спрave за мучење, вртиће и паркиће. Само ретки међу њима задржали су истинско двориште – и оно малено, ограничено на преостатак негдашњег великог простора – квадратић у којем се нема шта истраживати.

Двориште: каква чудна реч. У њој постоји реч двор, као зачетничка. Двориште је део двора. Онај који се иште. То је, дакле, најпотребитији део двора. Без дворишта двор није двор. А са двориштем и изба је двор.

АЛИ, ја сам се, опет, одао машти. Да ме чују снајка или брат, одмах би ме пре-корили и објаснили у чему сам изгрешио у животу. Њима све смета, сигурно би им засметало и што сам овамо дошетао без возила. Нисам сео у ауту, не само зато што волим да шетам: ауто углавном треба брату и снајки, они никада нису купили свој. Често помислим да им ауто треба више него ја, што је, усталом, и природно: ја их не могу превести до кафане, или фризерског салона – могу само да их упратим на кркаче.

Мој брат много пије. Бојим се да ће, тако пијан, једног дана слупати кола и убити се. Често дође кући заледујан, придржавајући се леђима за зид. Снајка као да не мари много за то. Она има своја интересовања. Од како је купила мобилни телефон, нико не може да јој ухвати траг и стави соли на реп. Стално разменjuје порукице, за које мој брат каже да су љубавне. Ја се у те њихове ствари не плетем. Нити знам о чему је реч, нити ме интересује. Али ми је жао деце, пате. Брат и снајка живе као да су пред разводом, а деца би, ако би се развод додогодио, чини ми се, свисла. Увек кад одем у Италију, с пролећа, стрепим хоћу ли их, с јесени, кад се вратим са зарађеним парама, затећи заједно. Понекад ми се чини да се терају као пси. Прави ми инаш, каже мој брат за њу. *Он ми ћошке ради намерно*, узвраћа снајка. А деца која деца, волела би да су родитељи скупа. Али, најчешће су скупа – са мном.

Разумем и њихов јед: у великој су беспарици. Преко лета у Италији зарадим колико они за пет година свакодневног рада, овде – снајка у фризеру, а брат у водоводу. За-

то је, ваљда, снајка љута на мене и не воли да ме види на спрату заједничке куће. Не једном ми је рекла: *Ми се шајимо у приземљу, а ти се сам разбашкарио по целом спрату*. И у праву је, шта ће мени толики простор: зато сам једну собу уступио синовицу, а кад одем у Италију, у другу се усели синовица.

Стекао сам утисак да деца више воле боравити код мене, на спрату, јер не могу више да слушају сталне њихове свађе и међусобне оптужбе. Почне од пребацивања за трошење увек недостајућег новца, пређе на међусобна неверства, а заврши се са *шића ми би да се удам или оженим с тобом*. Код мене је мирије, барем док се њих двоје не попењу горе и наставе расправу – можда и зато јер немам с ким да се свађам. Обично најпре код мене зађе брат који се вајка на рђаву судбину и каже да ми завиди колико сам срећан и да сам паметан зато што нисам правио породицу. А онда се она попење за њим и наставља да богоради, псујући – како њега, тако и мене.

Често испадне да сам ја најкривљи за све, па једва чекам да гране пролеће и зайалим за Италију. Кад сам у Италији, све је лепше – пошаљем им новац, па их то на неко време, ваљда, смири. Чини ми се да би највише волели да ја некако умрем преко зиме, кад се враћам овде, а да ваксирнем с пролећа, кад почне грађевинска сезона, како бих им слao паре из Италије. Ја и сам схватам да би тако било најбоље, али не умем то да постигнем.

НАША кућа такође нема двориште. Продали смо на Пештеру сило хектарско имање да бисмо се скучили на пет ари, кад се отац запослио у фабрици аутомобила. Ни он, ни мајка нису овде дуго издржали, јер су живели са уверењем да је требало да остану тамо где су се и родили. Али, како? Њихов посао, посао сељака, био је најпреврзенији на свету. Укошкан си у јарям, а никде ни филера. Ипак, то не значи да је требало да издају родно место. Осећај кривице их је гризао изнутра, грижња је прерасла у болест и убрзала њихову кончину.

Плац на који смо се доселили је одиста милијатуран – на наш зид наслонио се зид друге куће, то је кућа наших комшија са којима нисмо улепо. Овде нико ни са ким није улепо, а ако јесте, онда је улепо да би пркосио онима са којима није улепо. Срећом, по шест месеци нисам овде, па не могу ни да испратим ко с ким очи *вади*, а ко се са ким, у међувремену, слизоа. Једино што знам је да не знам чому ће, осим бесмисленој мржњи и зависности, научити децу. Живиш тако – циљем живота сматрајући мржњу према некоме само зато што тај постоји.... Зар је то циљ којем теже и твоја деца? Али, деца су будући свет – нећу у тај свет да се мешам. Нека начине прави избор, па ће све бити у реду – дочекаће старост.

Тако размишљајући, поглед ми паде на једно мало, увучено двориште, одмах до главног друма, укљештено између две ви-

шеспратне новоградње. Дуго нисам био на овој страни града, па нисам то двориште ни примећивао. Како је лепо! И како је необично видети га овде, близу центра! На стотињак корака од капије је приземна, али пространа кућа, лепо уређена, окречена у жuto и зелено, укровљена црвеним црепом и, што ми се посебно допало, с верандом на степеништу. Испод веранде је украсни фењер, виде се клупице и сто с бокалом – да ли воде, да ли сока, а за столом седе две жење, једна млађа и једна старија, и пију кафу. Не могу добро с пута да видим, али ми се чини да се осмехују и присно разговарају о нечemu што је њихова ствар. Осмесија да се откидају с лица и плутају преко дворишта, испуњавајући простор. У дворишту, и то ми се опет допало, није само цвеће, него има и ушатог лука, и леја, да ли за кромпир, да ли за пасуљ, ту су и забодени кочићи уз које се попео парадајз са црвеним бокатим плодом, а по веранди се узвера гаџица – отежала од племенитог грожђа. Има и неколико патуљастих стабала јабука и крушака: све је то богато понело, гране се свијају од рода.

Не верујем да немају пара за куповину ба-каљука, па саде поврће и убијају воће. Пре ће бити да воле молитвено се сагињати ка земљи, правити у њој мале рупице и унутра бацати семца. Пре ће бити да воле сами да одгаје и убера оно штп ће појести, из сопствене баште, без пестицида и генетских модификација. Сигуран сам да је тај благословен напор у вези с њиховим осмехом. Сади-ти башту, копати је, плевити је, косити тра-вљину – па то је народна медицина, лековитија од сваког преписаног рецепта. Овде су то, изгледа, схватили.

И, ко зна зашто, помислих како било лепло да седим са те две жење, брђем о нечemu неважном, можда бацакам, пред веће, карте, или испијем изјутра – ваља се! – једну чашицу домаће ракије, и тако сачекам следећи дан. Од таквих помисли се, сигурно, и деца рађају. Макар и не било боље, одавде би се могло, све, почети изнова.

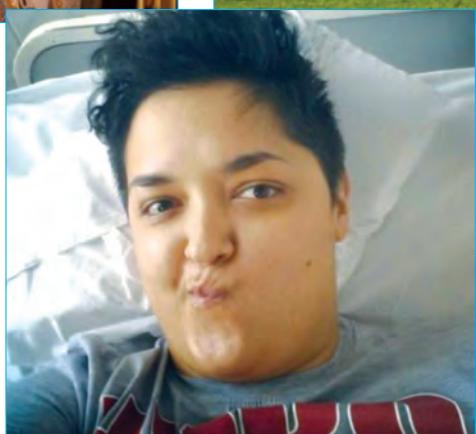
Али, опет сам се препустио сањарењу. Болје да се пробудим на време. Узимам у копирници уџбеник латинског. Плаћам фотокопирање, поздрављам се са љубазном трговињом. Враћам се натраг, желим да опет прођем поред куће са двориштем – дуго је трајим, не могу да је нађем. Као да је нека од више спратница, у међувремену, израсла и преградила сав онај простор, и то очас послана – док сам тркнуо до фотокопирнице и вратио се. Као да кућа са двориштем више није на оном истом месту, или као да место више није исто – као да се нешто, у међувремену, између тих више спратних зградурина затурило. Можда се кућа са двориштем, повремено, крије од сваког постраниг погледа и постоји тајно. Изгубила се кућа, изгубило се двориште, или сам се то, можда, изгубио и сам. Најбоље да пожурим на периферију и однесем синовици уџбеник.

ОДВАЛЕ**АМФИЛОХИЈЕ**, митрополит:

- Ко не био веран једнојезично, једнокрвој Русији, дабогда живо месо од њега отпадало, био проклет три пута и три хиљаде пута од мене.

НЕМАЊА КОЈИЋ, фудбалер Партизана:

- Кад год дам гол Звезди, знам да ми је жена трудна.

МАРИЈА ШЕРИФОВИЋ,

певачица:

- Много је једноставније васпитавати сина него ћерку. Дечаци, у најгорем случају, могу да постану бандити.

АНДРЕЈА ЕРА ОЈДАНИЋ, фолк певач:

- Највише сам волео да гледам када вепар букари крмачи. Узбуђује ме док гледам нераста кад скочи на крмачу и имају животињски секс који је врх врхова.

БРАТИСЛАВ ГАШИЋ, нови министар одбране:

- Верујем да ћу достићи никоје који је као министар одбране достигао Александар Вучић, као бољи од мене.

АНДРИЈА МИЛОШЕВИЋ, глумац:

- Баш ми је пријало пролеће ове зиме.

ВЛАДО ГЕОРГИЕВ, музичар:

- Сабио сам трећу лимунаду после тренинга. Жао ми је што многи неће поверовати у то.

РАДЈА МАНОЛОВИЋ, певачица:

- Уопште не размишљам о удаји. Најлакше је да ступиш у брак и родиш децу, али то није за мене.

ЗОРИЦА БРУНЦЛИК, певачица:

- Весну Змијанац волим највише на свету. Самим тим што се развела од тако дивног човека (Мирољуба Аранђеловића Кемиша), мени је помогнула да упознам величину праве љубави.

Карикатура Горан МИЛЕНКОВИЋ

ВИЏОТЕКА**Анестезија**

На конгресу лекара, у радној паузи, један доктор и једна докторка воде љубав. Кад су обавили посао, он запали цигарету и каже:

- По вештини руку, ти си сигурно гинеколог - каже партнери.
- Тачно! А ти си анестетичар - закључи докторка.
- Да, како си то погодила?
- Просто, ништа нисам осетила.

Фитиль

Дође плавуша у теретану, а тренер скине мајицу.

- Ух, каква прса - каже плавуша.
- То је сто кила динамита - одговори јој он.

Тренер потом скине тренерку.

- Какве ноге - усхићено премети плавуша.
- То је још сто кила динамита - каже тренер.
На крају, скине он све са себе, а плавуша се да у бег. Он је стигне и пита:
- Зашто си побегла?
- Уплашила сам се, толики динамит, а тако кратак фитиль.

Посетиоци

Среће се две комшинице у ходнику зграде.

- Шта је с вама, да нисте болесни - пита једна.
- Не, а зашто мислите да сам болесна?
- Па, видим већ треће јутро из вашег стана излази доктор.
- Драга комшинице, ја већ данима гледам како из вашег

стана излази официр, али вас нијам питала да ли се заратило.

Дуг

Разговарају два Пироћанца.

- Ниси заборавио да ми дугујеш хиљаду евра - каже један.
- Ма, како заборавио, памтήу до краја живота.

Отац

Док срећна мајка држи новорођенче у рукама, прилази јој медицинска сестра и каже:

- Дошао је срећни отац са букуетом цвећа, да ли да га пустим код вас?
- Не, ни слушајно!
- Па, зашто, госпођо?
- Сваког тренутка може наћи мој муж.

Столица

Дошла мама код зубара, села на зубарску столицу, али сва преплашена каже:

- Докторе, ја се толико бојим да бих радије родила троје деце него да поправим зуб.
- На то ће зубар:
- Добро, само одлучите шта ћете, да знам како да наместим столицу.

Јунак

Прича деда Црногорац унуку које било за време рата:

- Идем ја и наиђем на Турчина. Извадим сабљу, исјечем му једну ногу, па другу ногу, онда једну руку, па другу...

- А главу, ћеде - прекиде га унук?

- Е, главу је, сине, посјекао неко пре мене.

ЧАНЕ

Горан Миленковић

Република Србија
МИНИСТАРСТВО ЕНЕРГЕТИКЕ,
РАЗВОЈА ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ
Београд
На основу чл. 10. став 7, а у вези
са чл. 29, став 1. и 3. Закона
о процени утицаја на животну
средину („Сл. гласник Р. Србије“
број 135/09) даје следеће

О БАВЕШТЕЊЕ

Обавештава се јавност и заинтересовани органи и организације да је овај орган донео Решење о потреби и о одређивању обима и садржаја студије о процени утицаја на животну средину пројекта складиштења опасног отпада и то: отпада из термичке металургије бакра и осталих обожених метала, одпада од ливења одливака од обожених метала, отпадних каблова и истрошених отпадних акумулатора, на к.п. 1534, КО Крагујевац 1, Град Крагујевац, на захтев носиоца пројекта ПД „Шумадија Сировине“ д.о.о Крагујевац, а које је заведено под бројем 353-02-156/2014-05.

Увид у донето Решење о потреби и о одређивању обима и садржаја предметне студије може се извршити у просторијама Министарства енергетике, развоја и заштите животне средине у Новом Београду, Омладинских бригада 1, канцеларија 426, сваког радног дана од 11-14 часова, као и на сајту <http://www.mery.gov.rs/cir/dokumenti/javniuvid/procena-uticaja> у року од 10 дана од дана објављивања овог обавештења.

Заинтересована јавност може изјавити жалбу Влади Србије на Решење потреби и о одређивању обима и садржаја, путем овог органа, у року од 15 дана од дана објављивања огласа.

CityVision
МЕСТО ОГЛАШАВАЊА УСПЕШНИХ
LED ЕКРАН У ЦЕНТРУ ГРАДА

Bilbordi kakve ste oduvek želeli!

NOVA ERA SPOLJAŠNJE OGLAŠAVANJA

TOP LOKACIJA:
STROGI CENTAR KRAGUJEVCA
Najprometnija raskrsnica i početak pešačke zone

PОЗОВИТЕ 302-852 i uz nagradni kod: "kgnovine" dobijete 10% popusta za reklamu

MARKETING KRAGUJEVACKE

telefoni 333-111 333-116

marketing@kragujevacke.rs

Обавештавамо родбину и пријатеље да ћемо дана 10. маја 2014. године, у 12,30 сати, на гробљу Главица у Книћу, давати полугодишњи помен

Пантовић Будиславу

Ожалошћена
породица Пантовић

Градска управа за послове локалне самоуправе и опште управе града Крагујевца, на основу члана 50. став 1. Закона о планирању и изградњи («Службени гласник РС» бр. 72/09, 81/09-исправка, 64/10 одлука УС, 24/11 и 121/12, 42/13-одлука УС, 50/13-одлука УС, 54/13, 98/13-одлука УС) и Извештаја Комисије за планове Скупштине Града Крагујевца- број:350-223/14-I/02 и 350-220/14-I/02 од 08.04.2014. године

ОГЛАШАВА

ЈАВНИ УВИД У

- НАЦРТ ПЛАНА ДЕТАЉНЕ РЕГУЛАЦИЈЕ
«ДЕЛА ГРАДСКОГ ЦЕНТРА»
- НАЦРТ ПЛАНА ГЕНЕРАЛНЕ РЕГУЛАЦИЈЕ
«НАСЕЉА ВАШАРИШТЕ»

Јавни увид обавиће се у периоду од 01.05.2014. године, закључно са 30.05.2014. године, у просторијама Града Крагујевца, Градска управа за послове локалне самоуправе и опште управе, Секретаријат за грађевинарство, урбанизам и заштиту животне средине, Одјељење за просторно планирање (V спрат), радним данима од 8,00 до 15,00 сати.

Заинтересованим физичким и правним лицима која врше увид у изложене планове, стручна служба Одјељења за просторно планирање пружиће потребне информације и стручну помоћ приликом тумачења планског документа .

Примедбе на планска документа у току јавног увида могу се у писаној форми препорученом пошиљком упутити Градској управи за послове локалне самоуправе и опште управе, Секретаријат за грађевинарство, урбанизам и заштиту животне средине, Одјељење за просторно планирање (канцеларија 515) Трг слободе 3, 34000 Крагујевац, закључно са 30.05.2014. године до 15,00 сати.

Јавна седница Комисије за планове Скупштине Града Крагујевца, одржаваће се у згради Градске управе за послове локалне самоуправе и опште управе, Трг слободе 3 (сала 105), 05.06.2014. године у 11 часова. У току јавне седнице, сва присутна физичка и правна лица која су поднела примедбе у вези са Нацртом плана у писаном облику, могу образложити примедбе пред Комисијом за планове Скупштине града Крагујевца.

СЕЋАЊЕ

12. 9. 1948 – 11. 5. 2009.

Драгана Момировић

Вољени не умиру. Они су у срцима најдражих.
Много нам недостајеш.

Твоји најмилији

Весне
Батавељић

Увек у нашим мислима и срцу.

Берке Александра и Бојана, супруг
Милољуб, мајка Оливера, отац Хранислав,
сестра Наташа, сестричина и сестрићи

СЕЋАЊЕ

Дана 7. маја 2014. године навршава се 15 година како нема наше драге

Добросаве
Петровић
Доџке

Вечно ћеш живети у нашим срцима.

Твоја ћерка Јиља, унука Јелена,
зет Пеца и унук Коста

СЕЋАЊЕ

Милосављевић

Милорад
бивши питомац
9. 5. 1994 – 9. 5. 2014.

Јулка
12. 1987 – 12. 5. 2014.

С љубављу и поштовањем
породица

Мали огласи

ОГЛАШАВАМ неважећом годишњу карту аутобуску карту бр. 012569, на име Јилија Никола.

ОГЛАШАВАМ неважећом аутобуску карту број 071477 на име Глигор Цветковић.

ОГЛАШАВАМ НЕВАЖЕЋОМ аутобуску годишњу карту број 074869, на име Марије Перков.

ОГЛАШАВАМ неважећом легитимацију за превоз бр. 077824, на име Живић Љубиша.

ОГЛАШАВАМ неважећом легитимацију за превоз бр. 069123, на име Димитријевић Владимира.

ОГЛАШАВАМ неважећом легитимацију за превоз, на име Коларевић Живадиника.

МАТЕМАТИКА, механика физика (сви узрасти). Часови у току школске године и припремна настава за упис и Математичку гимназију (СМ) о полагање мале матуре. Студенти (мај, јуни 2014.). Пријемни (више и високе школе, факултети и војна академија – посебни програм). Велика матура. Такмичења. Тел: 034-360-202, 063-77-11-002, Арсић.

СЕЋАЊЕ

Предраг
Новаковић
Ćвика

Прошло је 15 година,
али те нисмо заборавили.

Дада, Ђира,
Јованка, Ђорђе и
Мишић

**Стојановић
Милорад
Миканац**

8. 3. 1924 – 12. 5. 2004.

Нашој драгој и вољеној

Јадранки Матић
24. 3. 1951 – 4. 4. 2014.

даваћемо четрдесетодневни помен,
у среду 14. маја 2014. године, у 11 сати,
на гробљу Бозман у Крагујевцу.

Злато наше злаћано – увек ћемо Те много волети као што си и Ти вољела нас.

Захвални и неутешни
синови Андрија и Немања и супруг Милутин
– с љубављу и поносом

Болест је пре десет година зауставила твој живот.
Твој поглед, твоја душа, љубав коју су делио са нама, остали су у нашим животима.
Помињемо те с тугом и радошћу.

Рада, Доци, Аца, Мики,
Уки, Љиљанче

Позивамо рођаке и пријатеље да присуствују овом тужном помену.

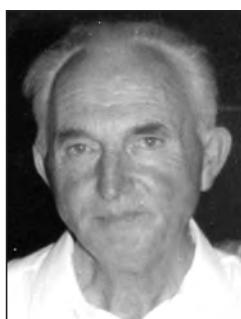
Породица Milošević

СЕЋАЊЕ

Прошли су многе године како нису са нама наши драги родитељи

Јагличић

Љубица
2002 – 2014.

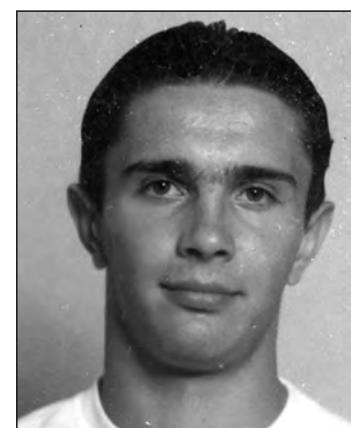

Милован
1998 – 2014.

Остаје наша љубав и много лепих сећања.

Њихове ћерке Емилија и Стојанка
са породицама

У уторак, 13. маја 2014. године, навршава се петнаест година како није са нама наш драги

**Горан
Миловановић**
1977 – 1999.

Година за годином, петнаеста прође.
Опет дође пролеће, мај, цвркнут птица и цвеће.

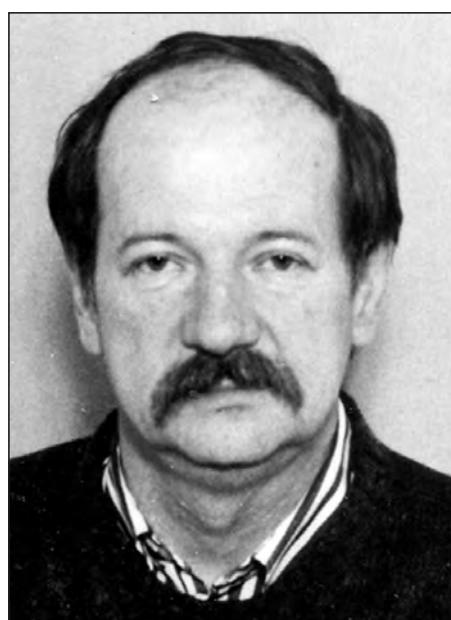
Горе је наш цвет, са анђелима, јер је и он један од њих.

Оставио нас је у тузи и патњи, болу и сумама за њим.

Много је тешко живети без најдражег, без његовог благог погледа, топлог осмеха и миог гласа.

Чувамо Гогу од заборава.

Његови:
брат Славољуб, отац Драган и
мајка Миладинка

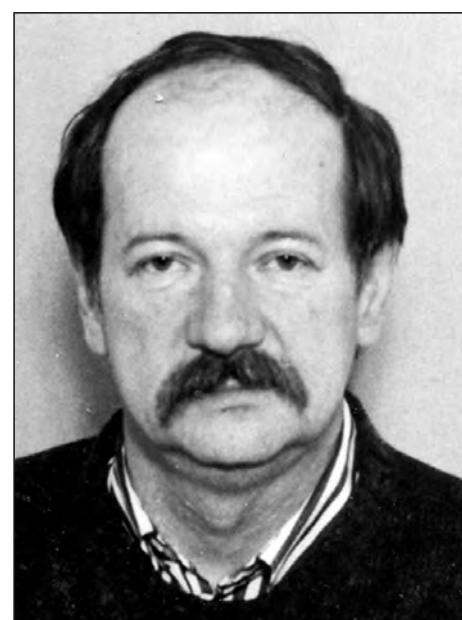
СЕЋАЊЕ

**Николић Предраг
Луца**
4. 5. 2012 – 4. 5. 2014.

Прошли су две године, а бол и туга за Тобом остају заувек.

Слободанка

Дана 4. маја 2014. године навршило се две године од смрти нашег драгог

**Николић Предрага
Луце**
1951 – 2012.

Поносни смо што смо те имали.
Заувек ћеш остати у нашем сећању.

Твоји: Бане, Весна и Баки

СКАНДИНАВКА

230	ПОГОД-БЕНИ ВЕЗНИК	РАЗВОД БРАКА	ПЕВАЧ СА СЛИКЕ (РОЂЕН У КРАГУЈЕВЦУ)						
ФРАНЦУСКИ ВАЈАР, ЖАН									
УВАЛА У ЛЕДНИКУ									
ЗОЉЕ									
	ТИЈАНА ДАЛЧЕВИЋ (ИНЦ.)								
	ЗИМСКИ ПАШЊАК								
ВЕО, КОПРЕНА									
ЖАЛОСНА ВРБА									
ЧАРОБЊАК				ЈЕСЕНЬИ МЕСЕЦ	ГРЧКО СЛОВО	СТО	СКЛАД У ОРАЊУ	ПРОТИВНИЦИ ЈЕВРЕЈА	
СИМБОЛ АЗОТА		ГОРАНОВА ИМЕЊА-КЊИЋА НЕДОВОЉНО СЛАНО							
САМОСТАЛАН, ПОЈЕДИНАЧАН									
ИМЕ МАНЕ-КЕНКЕ МОС				ШАХИСТА, БОРА УЧИТЕЉ МАЧЕВАЊА					
НАПРАВА ЗА ЗАШТИТУ ОД ГРОМА (МН.)	БРАЗИЛСКИ ФУДБАЛСКИ ТРЕNER ЛУИС ФЕЛИПЕ								
УКУПНОСТ, ОПШТЕ СТАЊЕ	▼					"СИМЕНС"			
РАВНА ПОВРШИНА				БИЛИЈАРСКИ ШТАП, ТАК ЗАКЛИЊАТИ					
СТАЊЕ ПОМРАЧЕНОГ УМА									
СИЛА, СНАГА			КОЊСКА БЕДРА ЗНАЛАЦ ИДО-ЈЕЗИКА						
"ОБИМ"		СО ЛИМУН, КИСЕЛИНЕ ФУДБАЛСКИ ГОЛМАН, ИГО							
НЕМОРАЛ, РАЗВРТАНО ПОНАШАЊЕ			КОМПЈУТЕР ПРОГРАМСКИ ЈЕЗИК ПЕСНИК ЖУПАНЧИЧ						
ГЊУРЦИ							НАЗИВ		
ЛИЦА ПРОТИВ КОИХ СЕ ТРАЖИ СТАВЉАЊЕ ЗАБРАНЕ									
АУТО-ОЗНАКА ЗА НИШ		ПЛЕМЕНСКИ ЗНАК "ТЕСЛА"							
ТАЧНЕ, ВЕРОДОСТОЈНЕ									

АНАГРАМ О ТЕЛУ

ИМА НОС, УСТА, ЛАКАТ -у

Решење:

РЕШЕЊА ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

СКАНДИНАВКА: панорама, анам, вип, цитадела, ом, манир, василија, литерат, лирик, не, аст, ихар, стадион, пакосник, а, истока, лм, торон, мољакала, арун, рит, сељачићи.
ОСМОСМЕРКА: радомир путник.
СУДОКУ: а) 327-495-618, 869-721-453, 154-368-729, 241-837-596, 638-952-174, 975-146-382, 596-214-837, 483-579-261, 712-683-945.
б) 374-562-819, 192-834-657, 658-719-432, 546-297-381, 913-685-274, 287-341-965, 829-176-543, 431-958-726, 765-423-198.

УКРИШТЕНЕ РЕЧИ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
1																
2																
3																
4																
5																
6																
7																
8																
9																
10																
11																

ВОДОРАВНО: 1. Свештеници у улози народних учитеља - Име певача Лукаса, 2. Стара српска престоница - Вршиоци анализе, 3. Виша стручна спрема (скр.) - Правила монашког живота - Стара мера за тачности (мн.), 4. Симбол астатина - Место код Херцег Новог - Завршна реч молитве, 5. Планина на југу Србије - Извори, 6. Европска заједница (скр.) - Човек са Синаја, 7. Град и река на северу Русије - Страна негација - Удружење новинских издавача (скр.), 8. Глумац Рајан - Команда ратне морнарице (скр.) - Југ (скр.), 9. Врста лирске песме - Симбол галијума, 10. Ксенија одмила - Врста винове лозе, 11. Врста спортисте (мн.).

УСПРАВНО: 1. Најбољи кошаркашки састав неког тима, 2. Развученост на све стране, 3. Одбојкашки савез Србије (скр.) - Обим (скр.) - Писац Јоханес Марија, 4. Завод (скр.) - Занатска комора Србије (скр.) - Младунче срне, 5. Постава од вате - Шав на женској чарапи, 6. Британска певачица - Импулс (скр.), 7. Врста зидне облоге - Америчка фарма, 8. Хемијски елемент - 4. и 1. вокал, 9. Венецијански уметник са слике - Чађ, 10. Углађено опхођење у друштву - Импулс (скр.), 11. Упишите: ЉИ - Алт (скр.), 12. Град на Камчатки - Волт (озн.), 13. Некретнине, земљиште (тур.) 14. Мириси, 15. Неуинформисано лице, 16. Ангстрем (озн.) - Друга, остала.

ИСПУЊАЉКА

Решавањем испуњаљке у означеним пољима, одозго на доле, добићете имена римских божанстава.

СЛОГОВИ: БА, БРИ, ВЕ, ДО, ЗА, ИН, КА, КРЕ, МАЧ, МО, НА, НЕ, НИ, О, О, ПАК, ПИ, РЕС, РИ, ТЕ, У, ЦА, ШТИ.

1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				

СУДОКУ

НИВО ТЕЖИНЕ: ●●●○

5				4		
9	6	2		8		
	8	4		2		
1		6	3	4		
2			5			
	4	8	6			
6					3	
9	1	2				

НИВО ТЕЖИНЕ ●●●○

9				1			4
2				6	7		9
				8	4		7
2	6	7					
5	4	1					
5							
3	4						

**МЕЂУНАРОДНИ ТУРНИР У
ПРЕФЕРАНСУ**

На Ђурђевдан победио Ђурђе

У свечаној сали Црвеног крста одржан је 6. међународни ђурђевдански турнир у преферансу. У такмичарској конкуренцији учествовало је 63 такмичара и такмичарки из Хрватске, Црне Горе и Србије.

Свеукупни победник је Ђурђевић Зоран Ђурђе из Јагодине, из екипе „Фатална крема“, која је била и екипни победник. У женској конкуренцији победила је Стефановић Сандра из Београда, која је играла за мешовиту екипу „Соча 1“, која је екипно освојила треће место. Најбоље пласирани крагујевачки играч је Лазаревић Славољуб Лаза, који је освојио десето место и добио награду Спортског центра „Парк“, годишњу карту за базене. Најбоље пласирана крагујевачка екипа је „Први мај“ (појачана двема такмичаркама из Београда и Панчева), која је у последњем колу претекла фаворизовану екипу „Туца и Ђурђевићи“.

Р. III.

СЛАВОЉУБ ЛАЗАРЕВИЋ ЛАЗА
НАЈБОЉЕ ПЛАСИРАНИ
КРАГУЈЕВЧАНИН

УЧЕСНИЦИ ТУРНИРА ИЗ ТРИ ДРЖАВЕ

СВЕУКУПНИ ПОБЕДНИК ЗОРАН
ЂУРЂЕВИЋ ЂУРЂЕ

УЧЕСНИЦИ КОЈИ СУ ИМАЛИ ПЛАСМАНЕ

ПОБЕДНИЦЕ У ЖЕНСКОЈ КОНКУРЕНЦИЈИ
САНДРА СТЕФАНОВИЋ, МАРИЈА МИЛЕНКОВИЋ И
НАТАЛИЈА ВРАНЕШ

ТВ ПРОГРАМ
од 8. до 14. маја

Четвртак 8. мај	Петак 9. мај	Субота 10. мај	Недеља 11. мај	Понедељак 12. мај	Уторак 13. мај	Среда 14. мај
ТЕЛЕВИЗИЈА КРАГУЈЕВАЦ						
СТАЊЕ СТВАРИ 20.00 Ставе ствари 07.00 Јутарњи програм 07.00 Јутарњи програм 08.30 Џутарни програм 08.30 Џутарни програм 09.00 Вести 09.05 Музички програм 10.00 Невидљиви противник р. 11.00 Серија р. 12.00 Вести 12.05 Кухињица 12.35 Кухињица у цвећу р. 13.00 Музички програм 14.00 Крагујевас Forever р. 15.00 Џутарни програм р. 15.30 Вино и виноградарство р. 16.00 Вести 16.05 Излог страсти р. 16.35 Мериџијанама 17.00 Мозаик 18.00 Невидљиви противник 18.45 Хит дана 19.00 Хроника 1 19.30 Џутарни програм 20.00 Ставе ствари 21.00 Излог страсти 21.30 Мериџијанама 22.00 Хроника 2 22.30 Серија 23.30 Рукомет: Раднички-Металопластика 00.00 Вести 01.00 Хит дана <small>наставак програма ТВ Крагујевац</small>	Јутарњи 07.00 Јутарњи програм 08.30 Џутарни програм 09.00 Вести 09.05 Музички програм 10.00 Невидљиви противник р. 11.00 Серија р. 12.00 Вести 12.05 Кухињица 12.35 АБС шоу р. 13.00 Музички програм 14.00 Јутарњи програм 15.00 Џутарни програм 16.00 Вести 16.05 Гимназијалци р. 17.00 Филум Арт р. 18.00 Ноксарт р. 19.00 Крагујевац престоница 19.30 Џутарни програм 20.00 Филум Арт 20.30 Ноксарт 21.00 Излог страсти 21.30 Мериџијанама 22.00 Хроника 2 22.30 Серија 23.00 Lily 4 Ever 00.00 Вести 00.35 Хит дана <small>наставак програма ТВ Крагујевац</small>	ХРОНИКА 22.00 Хроника 2 09.00 Вести 09.05 Џутарни програм 10.00 Мегафон Music 11.00 Путујуће приче р. 12.00 Вести 12.05 Шумадијски праг р. 13.00 Кухињица у цвећу 13.30 Fashion files 14.00 Shopping avantura 15.00 Документарни програм 16.00 Вести 16.05 Гимназијалци р. 17.00 Филум Арт 18.00 Ноксарт 19.00 Хроника 1 19.30 Џутарни програм 20.00 Лек из природе 20.30 Илузиониста 21.00 Концерт 22.00 Хроника 2 22.30 АБС шоу 23.00 Култура 23.30 Alaska De 00.00 Вести 01.00 Хит дана <small>наставак програма ТВ Крагујевац</small>	Шумадијски праг 12.05 Шумадијски праг 09.00 Вести 09.35 Џутарни програм 10.00 Документарни програм 11.00 Кухињица у цвећу 11.30 Лек из природе р. 12.00 Вести 12.05 Шумадијски праг 13.00 Агродневник 13.30 Кухињица у цвећу 14.00 Мали фудбал: Економац - Бачеј 15.00 Гимназијалци р. 16.00 Вести 16.05 Гимназијалци р. 17.00 Путујуће приче 18.00 Хит дана 19.00 Хроника 1 19.30 Џутарни програм 20.00 Стаклено звено 20.30 Све о животињама 21.00 Концерт 22.00 Хроника 2 22.30 Култура 23.00 Alaska De 00.00 Вести 01.00 Хит дана <small>наставак програма ТВ Крагујевац</small>	СПОРТСКИ ПРЕГЛЕД 19.30 Спортски преглед 07.00 Јутарњи програм 08.30 Џутарни програм 09.00 Вести 09.05 Музички програм 10.00 Невидљиви противник р. 11.00 Серија р. 12.00 Вести 12.05 Кухињица 12.35 Стаклено звено р. 13.00 Музички програм 14.00 Shopping avantura 15.00 Џутарни програм 16.00 Г.Е.Т. Report 16.00 Серија р. 17.00 Мозаик 18.00 Невидљиви противник 18.50 Хит дана 19.00 Хроника 1 19.30 Џутарни програм 20.00 Фудбал: Раднички - Јавор р. 20.30 Стаклено звено 20.30 Све о животињама 21.00 Концерт 22.00 Хроника 2 22.30 Култура 23.00 Alaska De 00.00 Вести 01.00 Хит дана <small>наставак програма ТВ Крагујевац</small>	Мозаик 17.00 Мозаик 07.00 Јутарњи програм 08.30 Џутарни програм 09.00 Вести 09.05 Музички програм 10.00 Невидљиви противник р. 11.00 Серија р. 12.00 Вести 12.05 Кухињица 12.35 Стаклено звено р. 13.00 Музички програм 14.00 Фудбал: Раднички - Јавор р. 15.00 Вести 16.00 Излог страсти р. 16.00 Мериџијанама 17.00 Мозаик 18.00 Невидљиви противник 18.50 Хит дана 19.00 Хроника 1 19.30 Џутарни програм 20.00 Здравље је лек 20.30 Суграђани 21.00 Излог страсти 21.30 Мериџијанама 22.00 Хроника 2 22.30 Серија 23.30 Рукомет: Раднички - Партизан 00.00 Вести 00.35 Хит дана <small>наставак програма ТВ Крагујевац</small>	СЕРВИС 20.00 Комунални сервис 07.00 Јутарњи програм 08.30 Џутарни програм 09.00 Вести 09.05 Музички програм 10.00 Невидљиви противник р. 11.00 Серија р. 12.00 Вести 12.05 Кухињица 12.35 Култура р. 13.00 Музички програм 14.00 Здравље је лек р. 14.30 Суграђани р. 15.00 Џутарни програм р. 15.30 Fashion files р. 16.00 Вести 16.05 Излог страсти р. 16.35 Мериџијанама 17.00 Мозаик 18.00 Невидљиви противник 18.50 Хит дана 19.00 Хроника 1 19.30 Џутарни програм 20.00 Здравље је лек 20.30 Суграђани 21.00 Излог страсти 21.30 Мериџијанама 22.00 Хроника 2 22.30 Серија 23.30 Документарни програм 00.00 Вести 00.35 Хит дана <small>наставак програма ТВ Крагујевац</small>

фильм **серија**

НАМА СЕ НАЈВИШЕ ВЕРУЈЕ

www.rtk.co.rs

КРАГУЈЕВАЦ - Базен: СЦ "Парк". Гледалаца: 1.000. Судије: Саша Фановић (Београд), Станојевић (Јагодина). Играчи више: Раднички 13 (6), Црвена звезда 12 (5). Резултат је чејвршина: 5:1, 1:3, 3:2, 1:4. Пешери: 3:4.

РАДНИЧКИ КОН ТИКИ: Радић, Бурић 2, Б. Поповић, Вуксановић 2, Ђирковић, Милићић, Ђирић, Басара 2, Злоковић, Ф. Филиповић 6, Марковић, Ђ. Филиповић 2, С. Поповић, Шормаз.

ЦРВЕНА ЗВЕЗДА: Шефик, С. Радић 2, Јовановић, Јовошевић, Кљајевић, Вукчевић 3, Аврамовић 2, В. Радић 1, Ранеловић, Вајенски 3, Прланић 1, Ман 2, Драксимовић, Милићевић.

ДРУГА победа Црвене звезде у финалу плеј-офа српског шампионата, извођена на базену у Крагујевцу после бољег извођења петераца - 14:13, поставила је Раднички Кон Тики у позицију да више нема права на кикс. Београђани сада воде са 2:0 у серији, потребан им је још један тријумф за титулу, што значи да ће Крагујевчани морати да славе три пута за-

ЛИГА ШАМПИОНА

У Барселону као први фаворит

ЗА крај групне фазе Лиге шампиона и десету победу у исто толико играчких сусрета, ватерполисти Радничког савладали су у суботу, на свом базену, турски Галатасарај са 13:8 (3:2, 4:2, 1:2, 5:2)

Одлична игра крагујевачког тима, коме су недостајали повређени центри Борис Злоказовић и Милош Королија, као и болесни Александар Ђирић, оставила је мало простора гостима за изненадење. Сем почетног вођства, Галатасарај је све време губио, а разлика је увећавана до максималних 13:7.

Финални турнир у Барселони, где ће се, уз наш састав, наћи и Партизан, Бреша, Про Реко, Приморје и Барселонета, одржава се од 29. до 31. маја.

Фото: vkradnicki.com

БОКС

Крагујевчани четири од пет

ХАЛА „Језеро“ у суботу била је домаћин боксерима Шумадије у трећем колу регионалног такмичења. Одржано је 15 борби, а овдашњи представници забележили су заједнички успех.

Код Радничког победе су извођени Дејана Делетић и Стефан Јовановић, а из БК КГ мечеве добили Јовица Лешњак и Стефан Љукић, док је изгубио Лазар Ђокић. Боксери Радничког Андрија Михаиловић и Иван Поповић нису имали ривала.

Следеће коло одржава се 18. маја у Чачку.

М. М.

КУГЛАЊЕ

Милинковић до полуфинала

СТАРА МОРАВИЦА, мало место у општини Бачка Топола, познатије по куглашку суперлигашу Еђштуг, у недељу је било домаћин финала првенства Србије у микс паровима, на коме су учествовала и двојица куглаша крагујевачког Водова, Драгослав Вуксановић и Александар Милинковић.

У конкуренцији 10 најбољих парова са првенства Војводине и шест из централне Србије, Милинковић је са колегиницом Кристином Љубенковић из београдског Победника стигао до полуфинала, док је Вуксановић, са партнерицом из београдског ЕДБА Јасмином Шољанин, испао у првој рунди.

В. У. К.

ВАТЕРПОЛО

РАДНИЧКИ КОН ТИКИ - ЦРВЕНА ЗВЕЗДА 13:14

Сад без права на кикс

редом уколико желе да преузму наслов актуелном прваку државе.

А да се то реално може десити, показао је први, али и већи део другог дуела, играног прошле сре-

де. Водили су домаћи константно (4:0, 5:1, 8:4, 9:6), играли више него убедљиво, а онда је пад у последњој четвртини резултовао извођењем петераца, који су, опет после преокрета, јер смо и ту по-

вели са 12:10, припадали „црвено-белима“.

Следећи сусрет ова два ривала игра се предстојеће суботе у Београду. Ваљда не и последњи.

В. У. К.

ФУТСАЛ

БЕЧЕЈ - ЕКОНОМАЦ 1:6

Остао корак до крајњег обрачуна

САМО победа дели фудбалере Економца од новог финала српског плеј-офа и борбе за шесту титулу, пошто су у првом сусрету полуфинала убедљиво савладали екипу Бечеја на њеном терену - 6:1.

Мада су Бечејци полагали велике наде у своје могућности и испунили дворану готово до последњег места, на терену је постојао само један тим -

крагујевачки. Повели су "студенти" већ у четвртом минути аутоголом Шоша, који је практично спровео лопту у сопствену мрежу после шута Јањића. Даља иницијатива гостима је, девет минута касније, донела нови погодак. Сада је на делу био Бразилац Де Соуза, крунисавши тако једну разрађену акцију. Наду у позитиван скор домаћима је пред одлазак на одмор вратио Арвији, али је до полувремена она потпуно усахла. Са два нова гола, Јањића из контре и Де Соузе, обезбеђена је "залиха" од 4:1.

Пети погодак, дело Рајчевића одмах по старту наставка сусрета, омогућио је Крагујевчанима да значајнију минутажу на терену поклоне млађим играчима, што нимало није умањио однос снага. Економац је и даље непрестано претио, а коначан резултат поставио је млади Милош Стојковић, мајсторским лобом.

Реванш утакмица на програму је у петак, од 18 и 30, у хали "Језеро".

В. У. К.

"ВЕПРОВИ" СЛОЖНИ НА ТЕРЕНУ И ВАН ЊЕГА

АМЕРИЧКИ ФУДБАЛ

ЦЕФЛ КУП: ДИВЉИ ВЕПРОВИ - ВУКОВИ (БЕОГРАД) 30:24

Ухваћени и Београђани

ЈУБИЛАРНИ, 20. по реду српски „вечити“ дерби, после више од три године „поста“, припајају Крагујевчанима, чиме је међусобни овогодишњи скор изједначен. На „Чика Дачи“ одиграна је одлична утакмица, а домаћин је, током већег дела меча, држао и игру и резултат под контролом - 16:6, 0:6, 0:0, 14:12.

Високом квалитету допринели су такозвани „импорти“, Американци у редовима обе екипе,

али су и домаћи одговорили изазову. Што у организацији напада, што у индивидуалним достигнућима, ређали су се ефектни потези са обе стране, али за нијансу квалитетнији били су Вепрови. У последњој четвртини постигли су два тач дауна, повели са 30:18 и разлику одржали до kraja.

„Стрелци“ за домаће били су Ајк Витакер, Филип Недељковић, Кен Хејл и Шејн Вонг, као

и Срђан Ружић са једним филд голом и три успешна ПАТ-а.

Крагујевчани су усамљени на врху табеле са скромом победом и поразом 2-1, а следећи меч играју 24. маја у Љубљани против екипе Сребрних Соколова.

СТИЖУ "ВОЈВОДЕ"

За продор ка врху

ПОСЛЕ вечитог дербија у ЦЕФЛ купу, Дивљи Вепрови се за викенд окрећу обавезама у Супер лиги Србије. На програму је четврто коло, а у госте им долази једна од до сада три непоражене екипе, новосадске Војводе.

Поред овог меча на програму су и сусрети: Шумари - Пантери, Индијанци - Јмператори и Вукови - Плави Змајеви.

М. М.

КАРАТЕ

Нове медаље

КВАЛИФИКАЦИОНО такмичење Купа Србије за кадете, јуниоре, млађе сениоре и сениоре, организовано у Чачку од стране Карате федерације Србије, чланови крагујевачког Јуниора искористили су да освоје још седам медаља, две златне и пет бронзаних.

Те две најсајније припадале су Јелени Симић, која је била најбоља у борбама млађих сениора, али и сениора. Уз њу, успешни су били и Слађан Шљанић и Лидија Вукићевић.

В. У. К.

ЖЕНСКИ ФУДБАЛОживела
Шумадија...

ДОК се фудбалерке Тријумфа, кроз плеј-аут такмичење, боре за опстанак у Супер лиги, Крагујевац од јесени добија још један женски фудбалски клуб, који ће, како правила налажу, стартовати од почетка, дакле најниже лиге у сезони 2014/15.

То је Шумадија 1903, која је, уз подршку ентузијаста и љубитеља „најзанимљивије спордне ствари на свету“, или и крагујевачког зоноша Шумадије, Града Крагујевца и Градског фудбалског савеза, после дужег времена одлучила да поново заигра фудбал.

Циљ клуба је, како смо сазнали у Шумадији 1903, да се анимира што већи број девојчица на територији региона и града Крагујевца да се баве овим спортом и на тај начин помогне популаризација женског фудбала у Србији.

...А ту је и школа
фудбала за
девојчице...

ОДМАХ по формирању, ЖФК Шумадија 1903 отворио је школу фудбала за девојчице, у којој за кратко време успешно ради већ 18 девојчица узраста до 15 година. Најмлађа фудбалерка има само девет година и већ сада је у овом клубу најављују као једну од будућих звезда женског фудбала у Србији.

С обзиром на почетак рада школе, у овом клубу позивају све заинтересоване девојчице да се пријаве.

...Како и позив из
Андерлехта

ЗА кратко време обнове женског фудбалског клуба Шумадија 1903, који је поново регистрован у новембру прошле године, већ су почели да стижу позиви из иностранства. Наиме, прошле недеље уследио је позив из белгијског Андерлехта, за тестирање једне од играчица.

Делегација Шумадије отишла је на пут, а боравак у овом угледном клубу покушаће, како кажу, да искористе да на адекватан начин промовишу свој клуб, град и земљу.

С. М. С.

БОДИ БИЛДИНГ

ИНТЕРНАЦИОНАЛНИ куп „Србија Опен 2014“ у београдском Дому синдиката, изнова је потврдио доминацију такмичара крагујевачке Олимпије. Они су на овом престижном надметању, практично увертири за Балканско првенство, у конкуренцији 200 такмичара освојили чак 10 медаља, три златне, пет сребрних и две бронзане.

Бољи од свих у својим категоријама били су Ивана Димитријевић (боди фитнес), Бранислава Јовановић (физик) и Александар Савић (бодибилдинг класик, +180 цм). Место ниже у пласману имали су Александар Цветковић (јуниори, -75kg), Предраг Павловић (бодибилдинг класик, -180cm),

ФУДБАЛЧУКАРИЧКИ - РАДНИЧКИ 1923 0:1

Беквалац на добром путу

БЕОГРАД - Стадион: Чукаричко. Гледалаца: 300. Судија: Дејан Санђарић (Павлиши). Стрелац: Кнежевић у 8. минути. Жути картони: Машић (Чукарички), Фејса, Адамовић. (Раднички 1923). Црвени картон: Стапловић у 82. минути (Раднички 1923).

ЧУКАРИЧКИ: Ристић, Лукас, Д. Срнић (ог 89. минута Д. Павловић), Тодоровић, Стојиљковић, Машић,

С. Срнић, Стојковић (ог 81. Јанковић), Остојић, Мирољубовић, Брежанић (ог 80. Ђолевић).

РАДНИЧКИ 1923: Чанчаревић, Павловић, Фејса, Тинзор, Бубања, Адамовић, Ковачевић (ог 72. Росић), Марић, Кривокапић (ог 90. Стевић), Сталевић, Кнежевић (ог 70. Милуш).

АКО је судити по ономе шта се догађа у последње три утакмице, шанса Радничког да ипак избегне испадање из Супер лиге, све су веће. Наиме, два нерешена исхода „надопуњена“ су прошлосуботњом победом над Чукаричким на Бановом брду - 1:0, чиме се учник тренера „спасиоца“ Драгољуба Беквалаца попео на пет од девет могућих бодова.

Оно јесте, нису наши фудбалери блистали ни на овом сусрету, али су зато зрелом, одговорном и покртвованом игром одрадили шта се од њих очекивало. Највеће заслуге, наравно, припадају стrelцу јединог поготка,

Филипу Кнежевићу, који је још у 8. минуту искористио своју брзину и дубинску лопту Кривокапића, те се левом страном стуштио пред голмана Ристића и матирао га - 0:1.

До полувремена већих узбуђења није било. Јесте домаћин атаковао, појачавао притисак и покушавао у неколико наврата да

поравна скор преко својих адута, Срнића, Мирољубовића и Матића, али је све то остало у домену покушаја.

СУПЕР ЛИГА

27. КОЛО: Чукарички - Раднички 1923 0:1, Јагодина - ОФК Београд 0:2, Спартак - Нови Пазар 3:2, Црвена звезда - Рад 2:0, Доњи Срем - Партизан 0:5, Јавор - Војводина 2:1, Вождовац - Раднички (Н) 0:0, Напредак - Слобода 3:1.						
Црвена звезда	27	21	2	4	57:22	65
Партизан	27	19	5	3	53:19	62
Јагодина	27	12	7	8	37:28	43
Чукарички	27	12	6	9	30:29	42
Војводина	27	10	11	6	33:28	41
Нови Пазар	27	11	5	11	32:31	38
Раднички (Н)	27	8	12	7	24:21	36
Вождовац	27	10	6	11	31:29	36
Напредак	27	9	8	10	38:36	35
ОФК Београд	27	9	3	15	27:37	30
Доњи Срем	27	6	9	12	28:40	27
Слобода	27	7	6	14	21:35	27
Раднички 1923	27	6	9	12	24:44	27
Рад	27	7	4	16	16:34	25
Јавор	27	5	9	13	21:31	24

28. КОЛО: Раднички 1923 - Јавор, Рад - Доњи Срем, Слобода - Црвена звезда, Нови Пазар - Чукарички, ОФК Београд - Напредак, Војводина - Јагодина, Партизан - Вождовац, Раднички (Н) - Спартак.						
---	--	--	--	--	--	--

Наредних 45. минута донело је још узбуђења. Смењивале су се шансе Чукаричког, претили су и промашивали редом Брежанчић, Тодоровић, Стојиљковић, Матић... да би из једне контре неуспешан био и центарфор „крвених“ Стапловић. Дојучерашњи капитен Крагујевчана чак је искључен пред сам крај сусрета, због другог жутог картона, али домаћин није бројчану предност на терену није материјализовао.

У утакмици свих утакмица, пресудно за опстанак, Раднички у суботу, од 17 сати, дочекује последњепласирани ивањички Јавор.

В. У. К.

РВАЊЕ

Сребро и бронза

ДВЕ медаље освојили су рвачи Радничког на првенству Србије за кадете, одржаном у Кањижи.

Борђе Пешут је у категорији до 100 килограма заузео друго место, док је Игор Вујовић у конкуренцији такмичара до 63 килограма морао да се задовољи бронзним одлићјем.

- Сасвим пристојан успех. Оно што је најбитније, то је да је Пешут наставио са добрым резултатима који му омогућују репрезентативни дрес, а веома добар био је и Вујовић - коментар је шефа стручног штаба Радничког Зорана Синђића.

На овом такмичењу, на коме је учествовало око 90 такмичара из 20 клубова Србије, Раднички је наступио са шесторицом рвача.

С. М. С.

СТРЕЉАШТВО

Да се не рачуна финale...

СОЛИДАН учинак забележили су крагујевачки стрелци у првом колу Купа стрељачког савеза Србије, на старту сезоне у гађању малокалибарским оружјем.

У сениорској конкуренцији, у дисциплини три пута 40 метака, најбољи резултат остварио је Милутин Стефановић, који се пласирао на пето место са 615 убијених кругова, док је Стеван Плетикосић био осми са 3,4 круга слабијим резултатом. Интересантно је напоменути да је пре финалне серије Стефановић био други, а Плетикосић трећи.

Сличан учинак наши представници имали су и у јуниорској категорији. Стеван Јовановић је заузео четврто место, Милош Ивановић седмо, док је Невена Армуш у женској конкуренцији била шестаста.

С. М. С.

НИЖЕ ЛИГЕ

Српска лига „Запад“, 24. коло: Рудар (К) - Полеј (Љ) 1:1, Мачва - Јасеница 1911 4:0, Крушак - Млади радник 2:1, Сељак (М) - Победа Белошевац 0:0, Јошаница - Железничар 0:3, Шумадија (А) - Паршизан (Б) 6:0, Лозница - Бане одложено, Слобода (Ч) - Шапине 0:3.

Табела: Мачва 52, Лозница 48, Полеј (Љ) 47, Железничар 46, Шапине 45, Рудар (К) 43, Јошаница 36, Победа Белошевац 33, Сељак (М) 29, Бане 27, Крушак 26, Шумадија (А) 26, Јасеница 1911 20, Млади радник 19, Паршизан (Б) 17, Слобода (Ч) 14 бодова.

25. коло: Победа Белошевац - Крушак (недеља, 16.30), Слобода (Ч) - Рудар, Шапине - Лозница, Бане - Шумадија (А), Паршизан (Б) - Јошаница, Железничар - Сељак (М), Млади радник - Мачва, Јасеница 1911 - Полеј (Љ).

Зона „Морава“, 24. коло: Металац - Рудар (Б) 5:0, Таково - Тутин 1:2, Полеј (Т) - Орловача одложено, Омладинац - Слобода (Г) 3:2, Арсенал - Кађаћорђе 2:1, Драћачево - Трећа 1:1, Шумадија 1903 - Мокра Гора 2:1, Вогојача - Славија 2:1.

Табела: Шумадија 1903 60, Мокра Гора 52, Таково 42, Полеј (Т) 36, Славија 36, Орловача 34, Трећа 31, Омладинац 31, Металац 30, Драћачево 29, Тутин 29, Вогојача 27, Рудар (Б) 26, Слобода (Г) 24, Кађаћорђе 21, Арсенал 20 бодова.

25. коло: Трећа - Арсенал, Слобода (Г) - Полеј (Т) (субота, 16.30), Вогојача - Металац, Славија - Шумадија 1903 (недеља, 16.30), Мокра Гора - Драћачево, Кађаћорђе - Омладинац, Орловача - Таково, Тутин - Рудар (Б).

Прва традицијска лига, 23. коло: Слоја (Л) - Бајремар 5:0, Маршић - Будућност 3:2, Ђава - Шумадинац 4:1, Корићани - Паршизан (Ц) 1:3, Колонија - Јадран 3:1. Утакмице Србија - Сељак (МП) и Јединство - Сушица одигране су јуче. Слободни су били Виногради ДБ.

РУКОМЕТ

(Ж) ВОЈВОДИНА - РАДНИЧКИ 26:37

Титула у Крагујевцу

НОВИ САД - Хала: "Слана бара". Гледалаца: 120. Судије: Кнежић (Брбас), Пешић (Црвенка). Седмерици: Војводина 5/5, Раднички 2/1. Искључења: Војводина 10, Раднички 10 минуташа.

ВОЈВОДИНА: Гутеша, Ахач, Павлов 2, Бојанић, Скоко 3, Жарковић 13, Цакић 2, Миловановић, Берак, Бељић 2, Дмишровић 3, Тодоровић 1, Којић, Колунчић.

РАДНИЧКИ: Дабовић, Пријовић 2, Танић 3, Степановић 6, Радосављевић 9, Чаровић 2, Милошевић 4, Тошовић, Балаћ 5, Кукић 4, Рисовић, Дукић 1, Обућина, Даниловић 1.

ПРВУ титулу шампиона Србије у својој историји, али и уопште женског клупског крагујевачког спорта у играма са лоптом, освојиле су рукометашице Радничког победом над екипом Војводине у Новом Саду - 37:26 (19:10). Има, додуше, да се одигра и последње коло, али било какви резултати неће моћи да утичу

на коначан изглед самог врха табеле Супер лиге, па ће ове суботе, од 19 сати, Крагујевчанке присутним у хали "Језеро" моћи да приреде праву рукометну ревију против Кикинде и, наравно, прославу шампионског звања.

А у Новом Саду, већ код скора 9:1, било је јасно да славље може да почне. Знало се да дома-

ће нису равноправан такмац нашем саставу, а на терену се то убрзо и доказало, па је остали део сусрета протекао у релативно мирном надигравању и прилици да се на терену нађу, и у листу стрелаца упишу, готово све играчице "црвених".

В. У. К.

"ОВЕРЕН" УСПЕХ ПРОТИВ ЈАГОДИНКИ

(ЦРВЕНА ЗВЕЗДА - РАДНИЧКИ 27:31)

Јурњава за троном

БЕОГРАД - Дворана: "Шумиће". Гледалаца: 350. Судије: Марић (Панчићево), Машић (Зрењанин). Седмерици: Црвена звезда 3/3, Раднички 3/2. Искључења: Црвена звезда 10, Раднички 12 минуташа.

ЦРВЕНА ЗВЕЗДА: Лазовић 2, Торбица, Пантелић, Алчаковић 4, Ољача, Денић, Лазић 1, Косановић, Павлов 7, Шотић, Џубара, Оризовић 2, Нешованић, Кајтанић 3, Анђелић 5, Брајовић 3.

РАДНИЧКИ: Милошевић 5, Жејарац, Сијасић 6, Пралица 4, Босић 10, Јанићијевић, Гуљеша 2, Лекић, Грбовић 3, Пејшровић, Милинић, Мошић, Јакимовић, Томић, Шмићић, Рајичевић 1.

Међутим, наставак је кренуо новом серијом Крагујевчана од 4:1, одличним одбранама голмана Петровића, те сјајном реализацијом Босића, стрелца укупно 10 голова, али и Спасића и Милошевића.

Вића. То је потпуно умирило Београђане, па су до истека 60. мину-

та само гледали како да изгубе са што мањом разликом.

КОШАРКА

(МЕГА ВИЗУРА - РАДНИЧКИ 91:86)

Никако да смакну Мегу

БЕОГРАД - Хала: "Спортова". Гледалаца: 1.000. Судије: Војиновић (Нови Сад), Глишић и Мазић (Београд). Резултат по десницама: 21:28, 29:20, 19:23, 22:15.

МЕГА ВИЗУРА: Радић 6, Костић 10, Данубић 10, Луковић 12, Величковић 19, Миленовић 17, Јокић 7, Варда 10, Тијанић, Бојић, Миловановић, Јарамаз.

РАДНИЧКИ: Новак, Пешић 13, Јовић 6, Млађан 5, Калинић 16, Кайтанић, Бирчевић 15, Димић 5, Балмазовић 3, Бркић 2, Јевтовић, Мариновић 21.

ПЕТИ узастопни сусрет ове две екипе добили су Београђани и тако стекли лепу предност у борби за треће место, које даје „бесплатан“ пут на „Јадран“ у наредној сезони. Крагујевчани су се добро држали у већем делу меча, али попустили су у финишу, дозволивши себи „празне“ минуте у нападу, што је домаћин умео да искористи.

Утакмицу су обележиле серије поена једне, па друге екипе, што је уносило нервозу у оба тabora. Раднички је последњу прилику да се одвоји имао у 27. минуту, код

скора 62:71, али је она створена шутем за три поена, који је, наравно, касније „стao“. Домаћин је то искористио, направио 15:0, али гост је поново наместio нишанске справе, те дошао до минуса од два поена - 79:77. Млађан је тада промашао две тројке, Варда и Величковић своје прилике нису, па следи још једна серија за коначно одлепљивање победника.

Очекиван, или пораз који је, уз мало дисциплине и концентрације могао да се избегне. Пропуштена је лепа прилика за „брейк“, Међутим, шанса за треће, а тек че-

тврто место још увек постоји. Синоћ је у „Језеру“ гостовао чачански Борац, за викенд се иде на ноге Партизану, а у среду долази Црнокоса из Косјерића.

М. М.

КАДЕТКИЊЕ

Невена успешна и у репрезентацији

КОШАРКАШИЦА Радничког Невена Наумчев, освојила је са кадетском репрезентацијом Србије друго место на турниру у Братислави.

Чланице нашег националног тима забележиле су учинак од два пораза и једне победе. У последњем колу турнира савладале су их вршњакије из Польске - 67:66, Српкиње су биле боље од Словакиња - 70:54, а поражене су такође од домаће екипе Словачке, или старости до 17 година (све остale екипе су биле узрасла до 16 година) са 78:51.

Невена Наумчев је у ова три сусрета постигла укупно 25 кошева.

С. М. С.

СУПЕР ЛИГА (Ж)

21. КОЛО: Војводина - Раднички (К) 26:37, Кикинда - Наса 22:32, Јагодина - Књаз Милош 45:22, Железничар - Јуниор 25:29, Црвена звезда - Миленијум 32:46, Раднички (С) - Мак спорт 34:20.

Раднички (К) 21 19 0 2 632:46938
Јагодина 21 18 0 3 684:44936
Миленијум 21 16 0 5 663:53732
Наса 21 13 1 7 602:55127
Књаз Милош 21 11 1 9 522:52523
Војводина 21 8 2 11 600:64318
Црвена звезда 21 9 0 12 577:63518
Раднички (С) 21 8 1 12 521:55517
Кикинда 21 6 1 14 448:54213
Железничар 21 5 2 14 497:63612
Јуниор 21 5 1 15 519:60611
Мак спорт 21 3 1 17 484:601 7

22. (последње) КОЛО: Раднички (К) - Кикинда, Мак спорт - Црвена звезда, Миленијум - Железничар, Јуниор - Јагодина, Књаз Милош - Војводина, Наса - Раднички (С).

КУП СРБИЈЕ

Шапчани на шајетију

ЧЕТВРТФИНАЛНИ дуел Купа Србије између Радничког и Металопластике из Шапца игра се данас, у хали "Језеро", од 19 сати. Претходно су међу четири најбоље екипе прошли Железничар, Војводина и Црвена звезда, која ће бити ривал у полуфиналу победнику данашњег сусрета.

Код девојака такође су одређени парови полуфинала Купа, чија ће се завршница одиграти у Димитровграду, 17. и 18. маја. Тако је противник девојака Радничког тим Миленијума из Београда, док други пар чине Књаз Милош и Јагодина.

В. У. К.

ОД ЧЕТВРТКА ДО ЧЕТВРТКА

ЧЕТВРТАК

РУКОМЕТ: Раднички - Металопластика (Шабац), хала "Језеро" (19.00)

ПЕТАК

ФУТСАЛ: Економац - Бечеј, хала "Језеро" (18.30)

СУБОТА

ФУДБАЛ: Раднички 1923 - Јавор (Ивањица), стадион "Чика Дача" (17.00)

РУКОМЕТ (Ж): Раднички - Кикинда, хала "Језеро" (19.00)

НЕДЕЉА

РУКОМЕТ: Раднички - Партизан (Београд), хала "Језеро" (19.00)

СРЕДА

КОШАРКА: Раднички - Црнокоса (Косјерић), хала "Језеро" (19.00)

СУПЕР ЛИГА СРБИЈЕ

5. КОЛО: Раднички - ФМП 86:54, Мега Визура - Борац 95:72, Партизан - Црвена звезда 72:75, Црнокоса - Металац 70:79.

6. КОЛО: Мега Визура - Раднички 91:86, Борац - Металац 79:61, Црвена звезда - Црнокоса 109:68, ФМП - Партизан 63:70.

Утакмице 7. кола одигране су јуче.

Црвена звезда	6	6	0	523:408	12
Партизан	6	5	1	494:420	11
Мега Визура	6	4	2	524:475	10
Раднички	6	3	3	473:446	9
ФМП	6	2	4	408:462	8
Металац	6	2	4	414:468	7
Борац	6	1	5	427:486	7
Црнокоса	6	1	5	447:545	7

8. КОЛО: Партизан - Раднички, Борац - Црвена звезда, Металац - ФМП, Црнокоса - Мега Визура.

9. КОЛО (13/14. мај): Раднички - Црнокоса, Партизан - Борац, Мега Визура - Металац, ФМП - Црвена звезда.